

העולם הזה

כאן בדד

לד"כאונה

שיחזור התאונה

הקטלנית

*

המכונית השלישית

— גורם האסון ?

*

מה מנע

אסון גדול יותר ?

2.1.2

זה: שיבתו של ליון לארץ ומעצרו. מאמרו הראשי של העורך מוקדש הפעם לכל הפלגות ישראל, במאבקן על קולות הבוחר. הוא שואל את השאלה: האם קיב הבדל כלשהו ביניהן?

אחת התופעות הנעצמות הקבועות של העולם הזה היא לערת השבוע של רותי. נא להכיר את הנערה בעמוד 23. מרד המארוקאים השמיץ לא רק על תושבי ואדי סליב. הוא עשה את שלו גם במרכזי המפלגות. הן החליטו לרכב על הסוס הער, תי, קבעו במקומות ריאליים ברשימותיהן מועמדים, שערכם העיקרי בעיני מפלגותיהם היה כי אפשר לציין ליד שמם: ספרדי.

מחוק הגיעה ידיעה, שאישרה את תצפיות העולם הזה כי האיש העולה בעיראק הוא מושלה הצבאי הכללי, גנרל אחמד סאלח עבדי. פרטים על כך מביא מדור תזכיר. הבחירות נותנות את רישומן לא רק במדורי התרשות של העולם הזה. בשול העמודים מגישות המפלגות את דבריהן, כי צורת מודעות, אל הבוחר. מועמד פרוגרסיבי חשוב לכנסת, משה קול, הוא הנושא השבוע את דבר מפלגתו במסגרת המודעות.

פרשת אייכמן, כפי שתוארה בשבוע ש' עבר במאמרו האשי של יואל בראנד, מציגה להכות גלים במכתבי הקוראים למע' רכת. המכתב הראשון בגיליון זה דן בפרשה זו, והוא חתום בידי הקורא ע"ד יהודה צוריאלי.

השבוע מתפרסמות תוצאותיה של קלפי נסיונית נוספת, בסידרה בה החל העולם הזה בראשית מערכת הבחירות. הפעם כונה הקלפי לבדוק באיזה מידה נהנות המפלגות מתמיכת הציבור, דווקא בישושים בהם מרו' כיום חסידיהן, כגון בני-ברק ועריה-פיתוח. החלטת מפעלי רינו לבטל את החווה שלהם עם קיזור פריזר בחיפה, היתה אית' אזורה ראשון כי יחסי ישראל-צרפת עומדים בפני שינוי. מה קרה אחרי הודעת רינו? לפחות גורם אחד — מפלגת תרות, הרואה את עצמה כנציגת הידידות הצרפתית ביש' ראל — עשתה מאמצים לשינוי החלטת רינו. על מאמצים אלה מספר מדור במדינה, תחת הכותרת "חסי חוק".

שביבת נהגי מוניות השרות שיתקה ה' שבוע את התנועה ברחובות הראשיים של תל-אביב. נגל רקע המעשה, שגרם למעצרו של 53 נהגים. תוכל לקרוא במדור במדינה, תחת הכותרת "תחבורה".

הנושא האחרון ברשימה זו, הוא ללא ספק המחריד ביותר של השבוע: לאונות-הדרכים הקטלנית במבואות ידמונה, בה נהרגו עש' רה נוסעים ונפצעו כ-30. על סיבות התאונה, ועל הסדרגית האנושית הנוראה, מוסרים כתבי העולם הזה בעמודים 13-12.

על כפי

מכתבים

מיישבים אתם טענה זו אם העובדה כי הנכם מפרסמים בקציעות כתבות על המפ' נות והאספות השונות לקראת הבחירות. נד'

הימדר ב"ריילי ניוס"

מה לי שאין נושא משעמם יותר מנושאים אלה... רבקה מלאכי ירושלים

כתב העולם הזה, שביקר במשך החודשים האחרונים במרכזי המפלגות השונות ראוי

"במה עוסק גליון ממוצע של העולם הזה?" שאלה אותנו לא מזמן קבוצת תל' מידים מבית-ספר תיכון, אשר הוטל עליה להכין עבודת-מחקר על העתונות הישראלית. אחרי שבדקו זאת בעצמם, בעזרת ארכיון המערכת, רשמו התלמידים את התשובה: בכל הנושאים של החיים הישראלים — מא' עד ת'. ניקח לדוגמה את גליון השבוע, הנמצא בין ידיך. התקופה היא תקופת ערב-בחירות, בה מרבית עסקני המפלגות להופיע בפני ציבור הבוחרים. על פעילות זו תוכל לקרוא במדור במדינה, תחת הכותרת "אסיפות".

ומן הכבד אל הקל. במקרה זה: הופעתה האחרונה של בריגיס בארדו על מסכי ישראל, כפי שהיא משתקפת במדור קולנוע. שייע גלור הוחרר לנבחרת הכדורגל ה' לאומית, על סמך משחקיו המצטיינים בשבוע עות האחרונים. באינו מידה הצדיק את התקוות שנתלו בו, תוכל לקרוא בריפורטזיה המצולמת על משחק הנבחרת ברמת-גן.

באחד מימי השבוע שעבר נשמע לראשונה קול חדש בחלל העולם: פעייתו של תינוק חודש, בנם של קטי ויורם מטמור. מדור אנשים רושם למען ההיסטוריה את הכנסתו של דני מטמור לברית אברהם אבינו.

תופעה המשמחת תמיד את הלב — לא פחות מלידת תינוק חדש — היא לידתו של כוכב חדש. הפעם שמח העולם הזה להפנות את זרקור פרסומתו אל הנעשה על קרשי הבימה, שם כובשת לעצמה אלישבע מיכאלי מקום בשמי הכוכבים הישראלים. לידתו של דויד מלך, תושב הרצליה, הביא לפתיחת תיק משטרי נוסף. האשמה, כפי שמתאר מדור במדינה, רצח אשתו.

פרשת מעצרו של סוחר הבולים התל-אביי בי איזידור סימון אינה, לכאורה, אלא פרשה פלילית שיגרתית. אך לגבי רבבות אוספי-הבולים במדינה, היה בה עניין רב מאד. על טענות זיוף ומעילה באמון בסחר הבולים, מספר מדור במדינה.

"מתי נשלחה המשלחת הדיפלומטית הי' ראשונה ששלח עם ישראל לעם זר?" שאלה זו כלל דויד בן-גוריון בין יתר השאלות שנשאלו בשבוע שעבר, במסגרת חידון התניך. על יתר השאלות שנשאלו ועל המעמד כולו, תוכל לקרוא בעמוד 9. אם הינך אחד מאלה המרבים לנחש את תוצאות הבחירות, תוכל למלא טופס 10 וטו בחירות בעמוד 3.

יגוסלביה היא אחת ממעצמות הכדורגל בעולם. במשחקה נגד ישראל (עמודים 16-17) יצאה בתיקו, אחרי שהובקע שער פעמיים. את ההבקעה השלישית, שנפסלה, תוכל לר' את בסידרת-צילומים מיוחדת.

מי האנשים העומדים בראש הרשימות הי' עתיות הרבות שצצו לקראת הבחירות? כי צד פונוי הם לקהל? על נאומי של עורך הדין שלמה בן-צידון, "מתחת לעץ", בחי' לון, מזהח העולם הזה במדור במדינה. לפני כמה חודשים סיפר העולם הזה על בריחתו של הקבלן ירחמיאל ליון. מדור תז' כיר רושם את ההתפתחות האחרונה בסיפור

השמרת עמים

מהו זמן רב לא הודעו עמי למקרא העולם הזה כמו השבוע. קריאתו של יואל כרנד "לחפוס אותו חיו" (העולם הזה 1151), אינה ילולה להשאיר ללא מענה. אם ממשלת יש' ראל לא תקציב את הכסום הדרוש לתפיסת אייכמן, חייבים גורמים פרטיים לערוך מני' בית מסליתית לצורך זה — אסור לתת לרועה הפליונים לחייד במחבואו בשקט... עורך-דין יהודה צוריאלי,תל-אביב

... האשמות של כרנד הן חמורות מדי מכדי שאפשר יהיה להסתפק בוועדת חקירה סתם. אם אמנם יוכל כרנד להוכיח את מה שאמר, הרי שספר מנהיגים ישראלים ירו' עם יהיו חייבים לתת את הדין על השמרת עמים. כי העלמת-עין והשקת-ההשמדה כמוה כהשמדה עצמה.

בנימין פלדי, רמת-גן

... ומה אומרים הנרמנים עצמם על כל העסק? אני חושבת שהתשובה הקולעת ביותר לשאלה זו ניתנה על-ידי צייר. ניו יורק דיילי ניוס" הוא הניב על הידיעה, כי סקר שנערך בגרמניה הראה שרק אחד מתוך עשרה צעירים גרמנים, בני גיל 17-15, ידע מי היה היטלר ומה עשה. הוא צייר את הקריקטורה המראה צעיר גרמני עומד בפני תמונת היטלר ושואל בתמהו: "מי זה?" הכותרת לצורך: "אכן, התהילה חול' פת מהר". אני חוששת שאפשר גם להוסיף, מכחינה יהודית: "הזכרון, גם הוא, חולף מהר".

רות להמן, תל-אביב

פיהוק רחב

מעולם כל הזמן כי הנכם עושים הכל להפוך את עתונכם קריא ומעניין. כיצד

מדינה

אין

מפלגה

אין

מרד

הרפתקנות

לא מצע

חרות רק מליצה

אל תלך שולל

אחרי דמגוגיה

ע3ב

"הדר" הוצאת ספרים בע"מ

ספרים חדשים

חוק פרקינסון

ועוד עיונים כבעיות מנהל

מאת פרופסור נ. פרקינסון

עברית: ד"ר יוסף נדבה

ספר שחולל סערה גדולה בקרב חוגי השלטון ומנגנון הפקידות בארצות רבות. תורגם להרבה לשונות והופיע בעשרות מהדורות רבות מדינות תבל.

מחיר 3.50 ל"י

בין המאן והצלב

מאת ויליאם ליכטמן

מאנגלית: נורית ריינס

רומאן סוער מפרי עטו של טייס אמריקאי אשר לחם למען מדינת ישראל. ספור קרבות אופף מתח רב, תשוקות ואידיאלים, אשר יוסרט בקרוב.

מחיר 3,500 ל"י

בני טובים - לאן

מאת פרנסיס דאובין

הילולות, פשעים, פריצות ועולם תחתון — תמצית חייה של חבורת "בני-טובים" שהשתוללה בפאריס. הבמאי המפורסם מרסל קארנה לא התעלם מכך. הסרט מוצג בתל-אביב בקולנוע "הוד". מחיר 3,500 ל"י

להשיג בכל בתי מסחר בארץ ובבית ההוצאה "הדר", תל-אביב, רח' הרצל 10, טלפון 67132.

הבחירות מתקרבות!

ועמך המועד האחרון למשלוח טופס

טופס בחירות

עליך רק לנחש כמה צירים תקבל כל מפלגה בכנסת הבאה. אם נחשבת נכון, תוכל לזכות בפרס של

1000 ל"י

ואלה תקנות התחרות:

- יזכה בפרס הנדל המשתתף שניחש נכונה את המספר המדויק של הצירים של כל המפלגות. אם יהיו יותר מניחוש נכון אחד, יחולק הפרס במידה שווה בין שולחיהם.
- אם לא יתקבל ניחוש מלא נכון, יזכה בפרס בעל הניחוש הקרוב ביותר — כלומר: זה שניחש נכונה את מספר הצירים של מספר המפלגות הנדל ביותר. אם יהיו מנחשים אחרים כאלה, יחולק הפרס ביניהם באופן שווה.
- מוטו בחירות הוא נוף עצמאי, שבראשו עומדת ועדת נאמנים — רואהיחשבו מוסר, עוררדין ונציג "העולם הזה".
- כל מוסמי הניחוש יישלחו לתיבת דואר מיוחדת, אשר מפתחה מופקד כדי רואהיחשבו, בפיקוח ועדת הנאמנים. הי מוסמי יופקדו בכספה מיוחדת בכנס, עד לסיום התחרות.
- ישתתפו בתחרות כל הניחשים שיתקבלו במשרד התחרות עד יום 2.11.50 ועד בכלל. ניחשים שיוגשו לאחר מועד זה לא ישתתפו בתחרות ויוחזרו לבעליהם מבלי להיפתח.

אל תתמהמה, שלח את ניחושך היום!

זאת עליך לעשות:

- נחש כמה צירים תקבל כל מפלגה בבחירות לכנסת הבאה, ורשום זאת בטופס ההשיתתפות בכתבדי ברור, ללא מחיקות. צרף 500 פרוטה (אך לא כוללים) לפקודת העולם הזה בע"מ ושלח אותו במעטפה סגורה ל"טופס בחירות, ת. ד. 3306, תל-אביב."
- אם ברצונך לקבל אישור על קבלת ניחושך, מלא את שני המספים בצורה זהה ושלח אותם.

גזור כאן ושלח עוד היום!

טופס בחירות של "העולם הזה" ת. ד. 3306, ת"א

שם השולח _____

כתובתו _____

הריני מצרף בזה מעטפה מבויללת, נושאת כתובתי, ומבקש להחזיר לי טופס זה, שהוא העתק מדויק מטופס הניחוש שלי. הוזהר "קבע ע"י ועדת הנאמנים, וקביעתה לא תינתן לערעור.

מספר הצירים	מספר הצירים	המפלגה
IV בכנסת ה'	III בכנסת ה'	
40	40	א — מפא"י
11	11	ב — דתיים לאומיים
6	6	ג — חזית דתית תורתית
15	15	ח — תנועת החרות
9	9	מ — מפ"ם
5	5	פ — פרוגרסיבים
13	13	צ — ציונים כלליים
6	6	ק — המפלגה הקומוניסטית
10	10	ת — אחדות העבודה
5	5	כל הרשימות הערביות
—	—	כל שאר הרשימות
120	120	בסך-הכל

שם השולח _____

כתובתו _____

הריני מצרף 500 פרוטה תמורת הזכות להשתתף בטופס בחירות. הוזהר "קבע ע"י ועדת הנאמנים, לפי תנאי הטופס. החלטת הוועדה אינה ניתנת לערעור. והרי ניחוש למספר צירי המפלגות:

מספר הצירים	מספר הצירים	המפלגה
IV בכנסת ה'	III בכנסת ה'	
40	40	א — מפא"י
11	11	ב — דתיים לאומיים
6	6	ג — חזית דתית תורתית
15	15	ח — תנועת החרות
9	9	מ — מפ"ם
5	5	פ — פרוגרסיבים
13	13	צ — ציונים כלליים
6	6	ק — המפלגה הקומוניסטית
10	10	ת — אחדות העבודה
5	5	כל הרשימות הערביות
—	—	כל שאר הרשימות
120	120	בסך-הכל

לתואר "אישמופת". כיצד הוא יכול להניב פרות ברוכים כאלה כשרואים כברור כי הוא מפקח בכליפה למיטע השטות המפולאות בהן מלעיסים אותו המנהיגים?

טוביה אדיר, נתניה

... ררושה מידה יתרה של שפלות בכדי להחזיק כפי שאתם נוהגים כלפי מערכת הבחירות של הארנון, שלפי דברכם הנכם תימכים בחשבוני עקרונותיו.

עורך דין מ. שטיין, יושבראש הכח השלישי, תל-אביב

זכרת הארץ

קראתי בענין את דעתם של המינים "החלשים" וה"חזקים" כאחד, איש על משנתו (העולם הזה 1142).

ישראלית לעומת המקומיות, הן מבחינת התשכלה והן מבחינת הווי, אגב, מוסמכתי שדעה זו נתמכת על-ידי רוב הישראלים כאן.

מישה ברנד, וינה

מטדין בירה

למי רוצה הקורא בלייכר לספר כי ראה את רמותו של כרושצ'וב בירה (העולם הזה 1151)? יש לי הרושם שאלי בלייכר ששה בישו לפני התפצית שלו, והסתכל מהצר השני על המשקפת על איזה ראי.

עליוה ברישושן, יפו

... ממתי אפשר לראות במשקפת תיאטר את פנייהירח?

דוד בנבנישתי, ירושלים

אם באמת הצליחו הרוסים להעביר על הירח את דמותו של כרושצ'וב, אז אני יכול כבר לנלות לכם מה עשה לוניק 3 מצידו השני של הירח — הוא משום מחס עם מכונית נדולה את הפרצוף של סלז'ין.

יהושע בריל, עפולה

שיבני ירדותי

הקורא אליאס מועמר סביר בזכותם של היהודים הרתיים לארץ (העולם הזה 1150), וכו' בזמן הוא שולל אותה, כמו שהוא יטול את זכותם של המוסלמים והנוצריים. כמו כן הוא שולל את זכות ההגירה לארץ מאת היהודים החילוניים בתפוצות בגלל טעמים אנושיים — "מה שעוללו יהודי ישראל לערביים".

אגב, במכתבו, בו הוא מתריע על העוול שנעשה לערביי המושלש, הוא מלכיש את בעיני שביתת הנשק ישראלית ביקשר לאזור המפורז, על ההסכם עם ירדן.

משרד החינוך מסל את ספר הלימוד לגני אונגריה שמועמר ער. אם ספרו של מועמר הוא תניון ואינפורמציה כמו מכתבו, הריני שותף לרעתו הטובה עם פקירי משרד החינוך והתרבות, שסכלו את הספר רק אחרי שני חיים.

ש. דשא, תל-אביב

לא הבנתי את הקשר בין תמונתו של אבונ'עפר, ידירו של מועמר ומכתבו של מועמר. מאחר יותר תפסתי את ההכמה בעור שהשלטנות מסמס לרכא בחורים הי נאבקים למען חינוכו של הדרו הערבי החדש, הם, המדוכאים, עומדים איתנים ויש להם עוד עצבים להתלוצץ.

מ. גבאי, טבריה

... מה דעתכם להציע שינוי: מכתב מאת אבונ'עפר ותמונה של אליאס מועמר.

א. ג. נצרת

מכתבו של מועמר הוא הוכחה חותכת להכרחיותו של המסל הצבאי. כיצד חצוף כזה מלגלג על המדינה ואינו נכלא בבית כוזה?

שאול סגל, קרית-גת

המאסף במכתבו הלא כלכך ברור של מועמר טמון בעובדת-יסוד: השלטון העברי עושה את כל המאמצים לבולל את המיעוט הערבי בין אזרחיו. נסיון כזה, במקום לשמור על ייחודם הלאומי של הערבים, מקומם נגדנו בהכרח 15 אחוזים מהאוכלוסיה בישראל.

ד"ר י. שטיין, תל-אביב

גורם מפתיע

זה שנים מוענים שליטי ערב כי לפני ייבירו בנו עלינו למלא אתר החלטת הי "א"י ברבר החלוקה. מרבית המדינות אשר תמכו בתכנית החלוקה סבירות עליה כי עובדה כי זו לעולם לא תצא אל המועל. האם לא הניעה העת כי נפעל למען העברת החלטה באו"ם, ברבר ביטולה של אותה הכנית?

קיומם של תכנית החלוקה באזור מהווה גורם מפריע לפתיחת מיא ומתו לשלום. נתן שחרץ, ירושלים

מנוף לבנין
מאבק פועלי
מזוג גלויות

מפלגת הפועלים המאוחדת / ספ"ם

הב ל הב ל ים

טרדנים מאשר שותפים שהוכיחו זה עתה את כוחם ליד הקלפי.

★ ★ ★
מבין שמונה הרשימות הציוניות הן חתיקות המשתתפות בבחירות, שבע הן מועמדות טבעיות לקואליציה.

מי שמצביע בעד מפא"י, מצביע הפעם בעד האפשרות שלא יהיה צורך בקואליציות. מפא"י מבקשת לכונן שלטון יחיד של עצי מה, בעזרת שינוי בשיטת הבחירות, שיביא להלכה משטר דו-מפלגתי, ולמעשה משטר חד-מפלגתי.

לכן, מי שמטיל 'א' לקלפי, אומר: אתה ממשלה, אבל בלי כל שותף פים.

מי שמצביע בעד אחת משש הרשימות הציוניות האחרות, מלבד חרות, מצביע ל- מעשה למען הכללת רשימה זו בקואליציה הבאה. הוא תובע להכליל בממשלה הבאה את נציגי מפ"ם ואחדות העבודה, או ה- דתיים-הלאומיים והדתיים-התורתיים, או ה- פרוגרסיבים והציונים-הכלליים.

כל תעמולת-בחירות רצינית של מפלגות אלה היתה צריכה להתנהל על בסיס זה: תן את קולך למפ"ם, כדי שתקום קואליציה מפא"ית בעלת גוון שמאלי. תן את קולך לציונים-הכלליים, כדי שתקום קואליציה מפא"ית בעלת גוון ימני. תן את קולך לדתיים-הלאומיים, כדי שתקום קואליציה מפא"ית בעלת גוון דתי.

רק חרות נמצאת כמעט קצת שונה. בגלל השנאה האישית של דויד בן-גוריון למנחם בגין, לא תבוא בחשבון קואליציה של בן-גוריון-בגין (אם כי בכוא היום תיתכן בחלטת קואליציה של דויד מרדור או של לכוין-באדר).

לכן צריכה חרות להתור לקואליציה ללא מפא"י, בשותפות עם המפלגות המקחת כי יום להיות שותפות של מפא"י. הדבר אינו בא בחשבון בי-1959, אם כי יתכן בי-1963 או בי-1967.

קואליציה כזאת תהיה שונה בי הרבה פרטים מן הנוכחית. אולם לגבי הכעיות העיקריות של הכר, דינה, ההבדל לא יהיה רב.

★ ★ ★
מה עם שאר הרשימות? שש מהן הן זנבות ערביים של מפלגות ציוניות. בעבר היו שותפות שקטות — שקטות מאוד — של הקואליציה המפא"ית. הן יהיו כך גם בעתיד.

הרשימות העדתיות אומרות עוד פחות. רק לאחת מהן יש מצע ברור: להוציא את דויד בן-גוריון מבית-המדרש. הכוונה שישצונו י"ם יהיו אולי הכוחרים היחידים לכנסת הרביעית שידעו בדיוק בעד מה הם מצביעים.

שאר הסיעות העדתיות מדברות על בעיה של ממש — הבעיה העדתית. אבל אין הן אומרות מאומה על בעיה זו. גם אין הן יכולות לומר דבר. זוהי בעיה הקשורה בצעם מהותו הסוציאלית והרוחנית של המשטר הציוני, ואי-אפשר לפתרה ללא החלפת משטר זה עצמו. אף לא אחת מכל הרשימות הקקיוניות האלה אינה חולמת על כך אפילו בתיאוריה.

לכן: הכל הכלים, הכל הכל. מה שהיה — הוא שיהיה, ואין חדש תחת שמש הבחירות. מי שהחכי רעות הקטנות העומדות על פור היום חשובות לו, יכול להצביע. אולם אל ישלה את עצמו לרנע שהוא מטפל בהכרעות גדולות על בעיות שתשנינה את עתיד ה- אומה.

אלה יוכרעו, מן הסתם, בצורה אחרת.

לכן נראות המפלגות כל כך מגוחכות, כאשר הן מדברות על הפיכת "משטר", או כאשר הן מעמידות פנים כאילו מונחות על כפות המאזניים שאלות-יסוד של חיים ומחיה.

אמנם, שאלות מסוג זה עומדות בפני המדינה, ועל האדם הישראלי להכריע בהן. אולם אין הן נוגעות למלחמת-הבחירות הנוכחית, כי אין עליהן ויכוח בין המפלגות המשתתפות במלחמה זו.

הקו העקרוני של הממשלה הי באה נתון. אין הוא ניתן לשינוי בי-3 בנובמבר. ביום זה יוכרע רק מה בדיוק יהיה הרוב הממשלה הזאת, ובאיזו שיטה בדיוק יבוצע הקו המוסכם.

אילו היו המפלגות כנות, ומעיוות לדבר

נהלת סביב יעדים קטנים, שאינם בעלי ענין רב לציבור הרחב.

לבוחר הנורמלי נדמה שאין חילוקי-דעות עקרוניים בין המפלגות — מפני שבאמת אינם.

מחזין למק", שהיא חלק ממע"ך בינלאומי מסויים, קיימת אה-דוידעות מרחיקת-לכת בין כל המפלגות. ההבדלים ביניהן נוגי-עים רק לגווני דקים.

כל המפלגות מסכימות כי ישראל שייכת לעם יהודי עולמי.

כל המפלגות מסכימות כי אין אפשרות קרובה לשלום עם הערבים, כי גמאל עבד אל-נאצר ותנועתו הלאומית הם אויבי י-ש-ראל, וכי על כן חייבת ישראל לקבל עזרה מן המערב. (מפ"ם חולקת אמנם על כך,

היתה נעדרת. אמרתי לעצמי: האם הם חושבים אתי — ואת שאר מיליון ומאתיים אלף בוחרי ישראל — למטומי טמיים?

האם הם חושבים שאפשר להשי-פיט עלינו בפיטפוטים של הכל, בבשילושול של סיסמות אינפאני טיליות?

שמעתי את הנאומים. קראתי את הכרו-זים. עילעלתי בחוברות שמילאו מדי יום את תיבת המכתבים שלי.

ובלשון החכם התנ"כי יכולתי לומר: הכל הכלים, הכל הכל.

★ ★ ★
אולם במרוצת הימים הבינתי שלא היתה כאן כחנה להעליב. תועמלני כל המפלגות לא החלו מקשקשים בקומקום בגי לל וילולום בשכלנו. הם עשו זאת מפני שלא היה להם מה להגיד.

אם לסכם את מלחמת-הבחירות לכנסת הרביעית, הרי זאת התכו-נה המזדקרת לעין: כל המפלגות מוכרות ללא הרף, ואף לא אחת מהן אינה אומרת דבר.

על מה נטושה מלחמת-בחירות זו? יכול אדם להקשיב לכל הנאומים, לקריא כל מילה בכל כרוז ובכל מודעה — ולא יידע.

הוא ימצא השמצות הדריות. הוא ימצא האשמות חמורות. הוא ימי-צא שכל מפלגה מפקפקת ביושר-רם, בשכלם ובשפיות-דעתם של מנהיגי כל שאר המפלגות.

הוא ימצא שכל מפלגה בטוחה כי אלוהי ישראל חונן את מנהיגיה בתכונות עילאיות של תבונה, אומץ-לב, הקרבה עצמית ורוח הנבואה.

חזן מזה — לא כלום. מדבר של מלים. שממה של רעיונות. ישי-מון של פתרונות לבעיות אמיתיות.

★ ★ ★
מה הסיבה לכך? הפיתוי הראשון בה הוא לומר: תועמלני המפלגות הם חר-בנים חסרי-דעת.

ואמנם, לעתים אפשר להאמין בכך. קל להבחין כי רוב המפלגות לא החליטו אפילו כיצד הן רוצות להיראות לעיני הציבור, מה הדמות שהן משתדלות לעצב לעצמן. הן פשוט יורות לכל עבר, ללא טעם ותכלית, כמו קאבוויים במערבון גרוע.

הציונים-הכלליים, למשל, טרם החליטו כי נראה, אם הם רוצים להיראות כמפלגה רצי-נית וסולידית, הדומה לגבר מנוסה בגיל ה- עמידה — או למפלגה שובבה ותוססת, מלאת אפתעות וסנסציות, שתגיע בקרוב לגיל הבגרות. מפא"י אינה יודעת אם היא מפלגת-שלטון אחראית, המסתכלת ממרומי האולימפוס על הנערים המרקדים למטה — או אם היא בעצמה אחד מן הנערים, המר-סיר סביבו בוך וליכולך בילדותיות שובבה חביבה.

אולם חובבותם של התועמלנים אינה מס-בירה את ריקנות התעמולה. כי חלק ניכר מבין התועמלנים הם אנשים מוכשרים, בע-לי אינטליגנציה נורמלית. אחדים מהם הם נמנים עם המוחות הטובים ביותר במדינה זו.

אם בכל זאת נדמה כי מלחמת-הבחירות מתנהלת על לא כלום — הרי יש לבקש סיבה עמוקה יותר לכך.

★ ★ ★
הסיבה הכבירה ביותר היא שאין ה-הבדל בין מה שנדמה לבין מה שהחיה לשון אחרת: שאכן מלחמת-הבחירות מת-

לענין — היו מדברות על כך, ולא על שום דבר אחר.

★ ★ ★
הצרה היא, שהבוחר הישראלי למך מנטינו כי אין הבדל רב מי יושב עם מפא"י בממשלה.

השמאל, הימין והדתיים ישבו בממשלה חליפות ולסרוגין, כמעט בכל הקומבינצ-יות האפשריות. לא היה כמעט שום הבדל במעשי הקואליציות השונות האלה. למר-גנוני המפלגות עצמן אולי חשוב אם הם בפנים או בחוץ, אולם לגבי דרך המדינה חשוב הדבר רק במעט.

בכל קואליציה שמפא"י תעמוד במרכזה, תשלוט מפא"י. התיקים העיקריים — חוץ, כמחון, אוצר, משטרה — יישארו בידי מפא"י. והקובע האמיתי בעניינים החשרי-בים יישאר דויד בן-גוריון.

קשה אפילו לומר כי בי-3 בנובמבר יוכ-רע מי יהיו שותפי מפא"י. אם החליט בן-גוריון, למשל, כי הפעם הגיע תור הציונים-הכלליים והדתיים-הלאומיים, ייתכן מאוד ש-יראה דחאק בעין טובה את ירידתם בכ-חירות. כי שותפים חלשים, שספגו זה עתה מהלומה, עשויים להיות שותפים פחות

אולם לא במידה שתחייב להסיק מסקנות. המפלגה שפרשה מן הקואליציה על רקע עיסקת-הנשק עם גרמניה, לא פרשה ממנה בגלל מיבצע-סיני או קיום המימשל ה-צבאי.)

כל המפלגות מסכימות כי ישראל זקוקה למענקים ולמגביות היהודיות — והשאלה היא רק איך לחלק את הכסף.

כל המפלגות כאחת מסכימות שיש לה-גנות לנוער תודעה יהודית — ויש ויכוח רק ביחס למהותה המדויקת של תודעה זו.

אלה הן הסכמות עקרוניות, ועלי-הן מבוסס המשטר הקיים. בהשר-וואה להן, הרי כל הויכוחים הפני-מיים הם אפסניים.

האם להתקף את מצרים היום או מחר? לתת אשראי גדול יותר לקיבוצים או לא? ללמד עוד תפילה בבית-הספר או לא? שאלות מעשיות מאוד, אך גם משניות מאוד.

★ ★ ★
גלג אחרות יסודית זו, אין לבוחר בחירה בין שני משטרים, או אף בין שתי דרכים עקרוניות.

כל בני הדרושו

מאורעות ואדיסאליב, כפי שהם משתקפים בתמונה משמאל, לא יצרו את המפלגות העדתיות החדשות. הן היו קיימות כבר בבחירות לכנסת הראשונה, השנייה והשלישית. אולם ואדיסאליב גרם למחפכה פוליטית אחרת: לפתע הכניסו המפלגות הוותיקות לשורות הראשונות של מועמדיהן לכנסת הרביעית צירים בני עדות המזרח. היתה זו המחפכה הגדולה של ואדיסאליב. מי הם הנציגים החדשים? מה עשו קודם? מדוע צירפו אותם עכשיו? מה הם חושבים על המאורע שבזכותו עלו לגדולה? בכתבה זו מתאר „העולם הזה“ את שבעת בני עדות המזרח, מועמדים לכנסת, שזכו בכך בארץ לכינוי „בני הרוש“.

להיות, לכל היותר, תסריט גרוע לסרט תעמולה ציוני בין נדבני המגבית. סיפור האחרים לא היה שזה אפילו את זה. אשר חסין החליט להתבסס היטב, ידע לאן נושבת הרוח. הוא הקים לו ארגון פרי סי של יוצאי צפון-אפריקה. מרכזי ביבי, איש אחדות העבודה, לא חלם על עסקנות רצינית. הוא היה פקיד במשרד הבטחון, שמר בליבו את המאורע הגדול של חייו, כשחצה ב-1946 את ה מדבר, רכוב על סוס ערבי, בברחו לישראל. גם אברהם טייאר היה מרוצה מכדי ש יוכל לשמש נושא לרומן מרתק. הוא היה פקיד בלשכת העבודה בחיפה, לא שכח ל הזכיר לאשתו כי הוא הפקיד היחיד שלא הוכה עדיין פועליהם.

כל אלה לא חלמו על קריירות מזהירות. הם היו חברי מפלגה רגילים, שבשעות הפנאי המוועמות שלהם עסקו בגיוס חברים, בני-עדותם, למפלגות. רק אחד היה, אולי, יוצא דופן: הצעיר השחום מירושלים, שמגיל צעיר הלביש אר-תו אביו כמו אשכנזי, גידל אותו יחד עם אחיו בבית סגור, מאחורי גדר גבוהה. משה נסים חלם על קריירה כבר לפני חמש שנים, כאשר התמנה אביו לתפקיד של רב ראשי וביתו התמלא אורחים ומ לחכי-פנא. רבנים ורב-רבנים הקיפו את משה הצעיר, שהיה בעל חוש טוב לפיר סומת ולכותורות שמנות בעתונות. הוא היה האדם שכתב את הנאומים מערי רריה-הסערה של אביו, גרם לסיכסוך חמור בינו לבין בן-גוריון. נסיס-הבן ראה כי לא קשה להצליח. הוא רצה בזה.

אולם גם הוא, כמו המועמדים האחרים, לא חשב כי ההצלחה תבוא מהר כל כך. כמו גיבורי הטלביזיה האמריקאית שזכו לפתע בפרסי ענק, וכמו זוכי מפעל הפיס, שתמונותיהם פורסמו בכל העיתונים, הגיע גם התור של העסקנים האפורים. ממישורים שונים של עמדות פוליטיות, חיכת אליהם אילת-המזל.

שם בעל ציצור ספרדי

יום הגדול היה אפור למדי. משה ישי יושב במשרדו בבנין מלון קסטל, מרכז המפלגה הדתית. טייאר חיפש עבודה טובה יותר לפועלי-הדחק, התיישב מלמזאו אותה. חסין לקשבי לצרותיו של אחד מ יוצאי צפון-אפריקה. חיים יהודה היה עסוק בענייני הכנסת. גם למשה נסים, שמיאל את תפקידו כסמל-דת בחיל האוויר, לא היה זמן להציץ בעתון. אישם הסתתרה ה ידעה שמה היה היתר להעלותם אל ההצלחה.

הידיעה סיפרה על רעידת-אדמה חדשה. באיה ואדי חפאי, שנקרא ואדיסאליב, ירתה המשטרה בשיכור, חבריו עלו להדר הכרמל, ניפצו חלונות-ראחה והשאירו את ריהם כמה מכוניות הפוכות. באותו רגע זרח כוכבם הוזהר של העסקנים האפורים.

הם ישובו ליד שולחנות נפרדים, וסיפרו על עצמם. במרכזי מפלגות רועשים, ליד שולחנות קטנים בבתי-קפה שקטים, או תחת מגורת-זהב מצוחצחת המשתלשלת מן התיקרה. עם קרחות ומגבעות, רקות כסר פות וקמטרימצה עולים ויורדים. עם חול צות פתוחות ועניבות הרוקות; בצוארונים מעומלנים ועם שרשרת חסרי-כפתורים. שבעה אנשים — שבעה סיפורים. הם השתרעו על פני טונים ומארוק, מצרים וישראל, ועד תורכיה ועיראק. על שחיטת יהודים בגאבס, הפגנות דמים בקאהיר, מס-הנייר באיזמיר, ילדות-נחותה בירושלים ובריחה דרמטית מבגדאד. איש מהם לא הכיר את השני. לא בחוץ לארץ, לא אחרי שעלו. תמיד היו רחוקים זה מזה. רק עתה נשקף להם עתיד משותף: הם צועדים באותו מצעד — מן האכסניה האלמונית של עסקנות אפורה, אל פונדק האושר של הכנסת.

השכחה פוליטית ברחוב

אין ביניהם שום דבר משותף. משה ישי (35), יליד סוס שבטוניסיה לא ידע דבר על אברהם טייאר (35), יליד גאבס, באותה ארץ. שניהם לא הכירו את אשר חסין (41), שנולד בקזבלנקה. כשהיו ילדים ספק אם ידעו כי ישנם יהודים אחרים כמו משה סרדינס (42), בתורכיה, מרכזי ביבי (35), בעיראק, חיים יהודה (48), במצרים משה נסים (24), בישראל. לכולם היה עבר יהודי רגיל. הם באו מבתי מרובי-ילדים, הוריהם עבדו קשה כדי לכלכלם. את השכלתם הפוליטית רכשו ברחוב. הם חיו חיים רגילים, חשבו כי ימשיכו לעסוק במה שהתחיל אביהם. הסיפור הרגיל של המשפחה הרגילה לא היה מרתק. רק מקרים מיוחדים מלפני 20 שנים השקיעו בהם וזכרונות מיוחדים. טייאר זכר כיצד ניצל בפוגרום, כשהעריבים פסחו עליו במקרה. ח"כ מפתח חיים יהודה כסוף השיער אהב את קאהיר, בה היה משתתף בקביעות בהפגנות קומוניסטיות, אשר ש-אביו מת והוא בן 14. משה ישי הדתי רב-המליצה, ואשר חסין איש מפא"י, היו מורים. משה סרדינס היה סוחר-נייר. כולם סבלו קצת בגלל יהדותם.

רק אחד מהם היה שונה במקצת. הוא לא סבל בשל יהדותו, כי אם בשל מוצאו הערתי. משה נסים, הצבר הירושלמי, הורגל לשנוא את מוצאו הערתי עוד בימים ש-אביו לא היה רב ראשי, אלא סוחר.

אלילת המזל מנגד

יפורם של ששת-בניהגלות והצבר-הר גיש מירושלים אל היה מעניין במיוחד. כשעלו לארץ חשבו רק על דבר אחד: להסתדר, לפרנס את המשפחה, למצוא שי-כון. סרדינס הלך להקים את מושב מפא"י גבע-כרמל, להגשים את התחביב עליו הוא אוהב להצחיר: לעבוד. סיפורו היה יכול

בחירות העם חדוגמה הבורמאית

הישיבה האחרונה של ממשלת ישראל לפני הבחירות לכנסת הרביעית הסתיימה בנימה עגומה מאד. היתה זו הפעם היחידה בשנים האחרונות, ששר המשפטים פנחס רוזן דיבר ברוגזה בישיבת ממשלה. הרקע: תלונות על הפעלת לחץ, הפחדה, שיחור והתערבות עובדי-מדינה בניהול מערכת ה בחירות לכנסת. התלונות הראשונות הופנו אל ועדת הב בחירות המרכזית, בראשותו של שופט בית המשפט העליון יואל זוסמן. התלונן, בין השאר, ח"כ מסעד קסיס כי אנשי הממשל הצבאי והשב. אילצו עשרות מתומכיו ל בטל את חתימותיהם. השופט צירף תלונה זו לרבות דומות לה, הביע את דעתו כי יש

לשעה קלה הופנו השבוע מבטי העם מן המראות המדוכים של מערכת-הבחירות ב בית ושל מיקוש הידידות עם צרפת, עמוד התווך של מדיניות-החוץ הישראלית (ראה להלן). המאורע ששבה את תשומת-ליבו של הישראלי היה ביקור נשיא-המדינה יצחק בן-צבי בבורמה. קבלת-פנים ממלכתית לנשיא ישראל בכל ארץ שהיא, משמחת תמיד את האזרח. כש נערכים הטכסים החגיגיים בבירה אסיאתית, יש בכך משום הישג מדיני חשוב. דחקא בשבוע בו הסביר שגריר הודו באו"ם, קרישנה מנון, כי כל קשירת יחסים דיפלומטיים בין ארצו וישראל רק תפריע לכל הצדדים, היה ערך כפול ומכופל להוכחה

נשיא ישראל בשדה-התעופה של ראנגון מכהן עד כאן

בן-צבי מוסר „עוין“ לראשי-ממשלת בורמה דרך שאסור ללכת בה

להקים ועדת-חקירה שתחקור בעניין. על פי חוק הבחירות, יכול שר המשפטים למנות לאלתר ועדה כזו, אך בוהירות הקפ דנית האופיינית לו, העדיף רוזן להעלות את השאלה תחילה לאישור הממשלה כולה. שרי אחדות-העבודה ומפא"י הצטרפו אף הם להצעת רוזן למנות שופט מחוזי, ב סמכות של ועדת-חקירה. הם ידעו שיעקר התלונות הן נגד מפא"י ועסקניה. מפא"י שידעה זאת לא פתחה, דחתה את הצעת רוזן. „יפנו המתלוננים לבית-המשפט“, ה שיבו. פירוש הדבר למעשה: אי-ברור הת לונות לפני הבחירות.

הבורמאית כי מדינה אסיאתית יכולה לקיים יחסי ידידות גם עם ישראל וגם עם הערבים. איך בה בשעה שביקורו של הנשיא הצ-ביע על ידידות זו ובנתה על יסוד אינטרסים הישראלי, הוא הדגיש את החולשה המהותית של מדיניות זו. כי הידידות עם בורמה הינה יוצא-מן-הכלל במערכת יחסי-החוץ של ישראל. ידידות זו נבנתה על יסוד אינטרסים משותפים מסוימים בין שתי הארצות, לא נבעה מתוך קו עקבי וברור של ישראל כל-פי אפריאסיה ומאבקה לעצמאות, בו תופסת בורמה מקום מרכזי. היה בביקורו של הנשיא נציג-ההילכות גם רגע שהדגיש את טיבם של יחסים מיר-חיים אלה. היה זה הרגע בו הגיש נשיא ישראל את מתנתו לבורמאים: 100 תת מקלעים עוין לצבא הבורמאי. יתכן כי יא-ראל צריכה למכור מטוסים ועוזים לבורמה, אולם מכאן ועד להגשת נשק כשי אישי מטעם הנשיא, מובילה כברת-דרך בלתי-נעימה, אשר אסור היה לעצור בה.

יוסף ספיר מן הצ"כ. הציונים הכלליים חים שו מועמד צעיר, בן עדות המזרח. השפע שירד על הנציגים העדתיים ב מפלגות הלך וגבר. אסרי מאורעות ואדי סאליב נפתחו בפניהם דלתות רבות. את אברהם טייאר הכניסו במקום 19 של חרות — הנחשב למקום ריאלי. הבהלה אחזה את כל ראשי המפלגות. הם חיפשו שמות בעלי צלצול ספרדי. בחבריהם מושבים השיך למפא"י לא היו בכלל בעיות. שם סילקו את הח"כ הותיק שמואל דיין, אביו של האלוף, ובמקומו הכניסו את משה סרדינס, יוצא תורכיה רחב הגוף, השולט על עניני הכספים של המור שבים הצעירים.

★ ★ ★ יריקה אל תוך הבאר

מהפכה העדתית ברשימות המפ"י לגתיות לא נכנתה על בלימה. בני עדות המזרח זכו למקומותיהם ברשימות. הלב נותן לא מתוך הכרת המפלגות שיש לתקן את מצב בני עדות המזרח, אלא כדי שי המפלגות יוכלו לנוסף בהם כפתיון לעיני בני עדותיהם. היה זה בראש וראשונה נסיון למשוך קולות, למנוע תוך כדי כך הופעת רשימות עדתיות בבחירות. וכך הצטרפו גם העסקנים העדתיים של המפ"י לגות למקהלת מפלגותיהם, נגד הופעת מת חרים חדשים.

אילו היה תסריטאי כותב על עלייתם המזהירה של העסקנים הספרדיים, היה מת עכב בתמונות הקולנוע שלו על מעשה מ יוחז של הנציגים העדתיים. מבקרי הקולנוע היו כותבים כי אותן התמונות האירו תר פעה פסיכולוגית מענינת: שדחאק העסקנים העדתיים היו מתגוררים הגדולים ביותר של האיש, שבזכותו הצליחו. ללא יוצא מן הכלל השמיצו כולם את פרשת ואדיסאליב, לעגו לגבורה דויד בן-הרוש.

בן-הרב המשיך לא הזכיר אותה כלל לראשי הצ"כ, במגעו אתם. ישי הדתי הס תפק רק בהכרזה כי אסור להרים יד נגד הוולת. נימוקו: אם ידברו הרבה על ה בעיה העדתית, זה ישמש עוד חומר תע מולה נגדנו בראיו קאהיר. סרדינס איש המושב משך בכתפיו, הצהיר כי אינו מאמין שקיים בכלל קיפוח בישראל. טייאר קשר את ואדיסאליב עם שלמות המולדת ומצע חרות. ביבי מאחדות העבודה, אמר את או תם הדברים, אך בהקשר למצע מפלגתו.

לשיא הגיע חסין. הוא פשוט טען כי כל מרד-מאורקים היה עניין של בחי רות: כשהקים בן-הרוש את ארגונו, כבר חשב על מהומות, כדי להיבחר לכנסת. העסקן המרבה לשנות קפה שחור, והמוכר כאיש המבקעת השחורה, אותה אינו מסיר לעולם, אמר את דבריו בהחלטיות שקולה היטב: "הרי דויד בן-הרוש עבד אצל קרובי משפחה של אשתי, הוא גמר רק כיתה שניה או שלישית. חוץ מזה, דויד בן-הרוש מסוכן למדינה."

האלמוני במשרד-הבטחון, אל המקום ה שביעי ברשימת מפלגתו. לא היתה זו התרומה היחידה שתרם משרד הבטחון למען הכנסת הרביעית. ימים אחדים אחרי פרשת ואדיסאליב הוזעק סמל משה נסים למפקדת בסיסו, נאלץ להפסיק את עבודתו. הוא נסע להיפגש עם ח"כ

במהירות רבה קבעו ראשי-המפלגה כי כדאי להם להציב את כל העסקנים האל מונים במקומות ראשונים. לשיא הגיעה אחדות-העבודה: כשנערכו הבחירות להרכבת הרשימה, נדרשו חברי מועצת המפלגה ל הרכיב רשימה ובה 20% של נציגים מבני עדות המזרח. כך הגיע מרדכי ביבי, הפקיד

הם עצמם חשו שקרה משהו. כי פתאום התחילו לדבר אתם בכבוד, שמעו את דע תם. הם הוזעקו לישיבות סגורות של מרכזי המפלגות, המנהיגים הגדולים הסכימו לדבר אתם. כי על העסקנים האפורים הוטל תס קיד גדול. תורם הגיע: למשוך את קולותי הם של בני עדות המזרח.

מי הוא מי

לשבעה אנשים אלה יש סיכויים טובים ל מדי להיות חברי ה כנסת הבאה. הם צמד חו על רקע שהוא כיום שכיח במדינת ישראל — רקע העליה מארצות האיסלם — אם כי עד כה לא היה רקע זה מיוצג כמעט לחלוטין במוסד העל יון של המדינה. הם שייכים למפלגות שר נות, נולדו בארצות שונות — אולם דבר אחד משותף לכולם: הם הושמו במקומם הרם עלידי מפלגתם, מתוך אמונה שירעו לייצג את בעיות ערד תיהם השונות בכנסת.

אשר חסין

בן 41, יליד קובלנקה, מארז קו. סיים בית-ספר להוראה, עלה לארץ לפני עשר שנים, גר בבית-עולים בנתניה, הקים את התאחדות יוצאי צפון-אפריקה ארבעה חוד שים אחרי עלייתו ארצה, עתה עבר לשיכון בבתים.

חיים יהודה

בן 48, יליד קאהיר, מצרים. יתום מגיל צעיר, קומוניסט שהצטרף לשומר הצעיר, עבד בארגון עליה ב והמ שיך לעבוד בשביל שירותי הבטחון אחרי הקמת המדינה, נבחר לח"כ הכנסת השלישית, גר בבית דגון, עבר לתל-אביב.

משה ישי

בן 35, יליד סוט, טוניס, היה מורה לעברית וגובה ידוע של המגביות הציוניות בארצו. עלה לארץ לפני עשר שנים, אירגן את ה צפון-אפריקאים במפלגתו, נבחר לחבר מועצת עיריית בתים, בה הוא מתגורר.

משה נסים

בן 25, יליד ירושלים, למד בבית-ספר חילוני, המשיך בישיבה ובאוניברסיטה העב רית, נמנע משך שנים אח דות מלהתגייס לצה"ל, כתב את כל נאומי אביו, נכנס לרשימת הצ"כ בהסכמת אביו, שוחרר משרותו הפעיל בצבא.

מרדכי ביבי

בן 35, יליד בגדאד, עיראק. חבר תנועת החלוץ, ניהל ללבנון ונעצר שם בגלל קשרים עם ההגנה, עבד במקום בארגון עליה ב לארץ, המשיך עד לפני זמן קצר לעבוד במשרד-הבטחון, למד משפטים בתל-אביב.

משה מרדכי

בן 42, יליד איזמיר, תור כיה. היה יצרן נייר, עלה לפני 10 שנים, הקים את מושב גבעי-כרמל. הוא ניהל את ארגון הקניות של ה מושבים, נבחר במפתיע כמועמד ברשימת מפא"י ל כנסת, במקום שמואל דיין.

אברהם טייאר

בן 35, יליד גבס, דרום טו ים, ניצל מפרעות הערבים. מגיל צעיר חבר בית"ר, עלה באונית המעפילים בנהכס, הוגלה על ידי האנגלים ל קפריסין לתקופה ארוכה, היה פעיל מפלגתו בשער-העליה, פקיד לשכת-העבודה בחיפה.

דוד וגילה בן-גוריון: איזו שאלה קשה!

„תיכף אמצא את התשובה...”

...בואי ותראי, גילה...

...הנה זה כתוב כאן...

...התשובה כמו בספר, בראבו.

במדינה

מפלגות

24 מפלגות מחפשות מצע

שבועות חצי לפני הבחירות נמשך השקט בזירת ההיאבקות בין כל המפלגות. עתון אמריקאי קרא לילד בשמו: 24 מפלגות מחפשות מצע. עתונאים רדפו אחרי ראשי הרשימות, ביקשו חומר. הם לא קיבלו דבר. אגירת האדישות השתלטה גם על העסקנים שניסו למצוץ מן האצבע נושאים חדשים לנאומיהם.

לרגע נדמה היה כי המשבר עם חברת המכוניות רינו ישמש נושא מצוין למערכת הבחירות. אך הציבור לא האמין כי משהו יכול היה למנוע את ניתוק היחסים עם החברה הצרפתית, הנושא לא נוצל לתועמולה. אם נכונה היתה הגירסה כי נואם משקיע בשעת נאום אותה כמות קלוויות כמו חוטב עצים ביער, הוציאו הנואמים בישראל מרץ כפול, כי הם צריכים היו גם לחפש משהו לומר.

פולחן האישיות. האסיפה המעניינת של השבוע נערכה בקולנוע חן, תל-אביב. מבקרי הקולנוע שבאו לחוות במרילין מונ-רו, כשהיא מגישה משהו חמים וטעים, חזרו מאוכזבים. את מרילין גירש ח"כ יוסף אלמוגי, שבישל משהו חמים וטעים למפא"י. משהו שהוגש לקהל בשם „בלתי מפלגתיים למען מפלגת פועלי ארץ-ישראל”. משה שרת, הוכיח בפעם המיידית כמה כי העברית שלו היא עברית יפה מאוד. אחרי ששרת סיים, הגיש אלמוגי את דיו: סתו: הוא הכריז כי כל מיני חברים בלתי מפלגתיים ביקשו לדבר. מתוכם בחר 15. הראשון היה חוקר מחלות הדם הידוע, פרופיסור אנדרי דה-פריס. הוא היה גם הראשון שקילקל את הקרקס המפא"י: הוא גילה כי לא הוא ביקש לדבר, אלא שהוא התבקש על-ידי מארגני הערב לנאום. אלמוגי חייך.

מצעד הבלתי-מפלגתיים צעד בשיטת ה"סרט הנע". אחד עלה, אחד ירד — והמכונה המשותף: כולם הצהירו שיצביעו בעד מפא"י. אחרי שעזבו את מפלגותיהם הקודמות. הכנס היה ארוך מדי ומשעמם. אלמוגי שלח את הקהל להפסקה, דאג לחלק שקיות מזון לכל הנוכחים. אחרי ההפסקה נמשך מצעד הבלתי-מפלגתיים של מפלגת פועלי ארץ-ישראל, בלי נוכחותו של הכוכב הי ראשי — ביג"י — שהיה צריך לנאום אותו ערב ביופ.

שיא ההפגנה הספונטנית הגיע כשעה אחר סוף ההפסקה. ביג"י הגיע, כל הקהל קם על רגליו. „בן-גוריון!” צעק קהל הבלתי-מפלגתיים, כשהוא משולח ממחאות-כפיים אחידות. „פעם קיבלו כך את סטאלין”, העיר בניחוח אחד העתונאים שנוכח באולם. „ב” ארץ קיבלו כבר כך גם את מיקוניס”, תיקן אותו חברו.

בן-גוריון שווי-הפנים לא נע, פניו נש' ארו קפואים. הוא לא נהנה כנראה מפולחן האישיות. מצעד הבלתי-מפלגתיים, שעלו מן האולם לבמה, נמשך.

מוהאיה הכף הטפשים. אולם כמו בי זירת קרקס חייבת פעם ההצגה להיפסק. זה קרה ברגע שבן-גוריון נטל את המיקרופון. בחליפתו האלגנטית, נשא נאום אלגנטי, ניסה להסביר לקהל הרחב מה ההבדל בין האחריות הממלכתית של מפא"י, לבין זו של המפלגות האחרות. אחר כך טען כי רק בחירות איזוריות יכולות ליצור בארץ משטר יציב.

היה זה אחד הנאומים השקטים והמשכ' נעים של בן-גוריון. גם יריביו הודו בכך. רק הקהל, שהרע לראש הממשלה בכניסתו לאולם וגילה מידה רבה של פולחן האישיות, הרגיש לא נוח: אחרי הנאום השקט של ביג"י הבינו מאות מוהאיה-הכפיים אחוזי הטירוף, כי נהגו כטפשים.

מה עושים לעורר-דין? גם בהצגות הקרקס אי אפשר היה להשתעשע. הנאומים היו משעממים מדי. מי שבכל זאת רצה ליהנות, חיפש את האסיפות הקטנות. בשכונת תל-גיבורים, חולון, למשל, נערך כה השבוע אחת האסיפות היפות ביותר בכל מערכת הבחירות. האיחוד הספרדי הי לאומי, רשימתו של עורך-הדין שלמה כהן צידדו, הודיעה כי תערוך אסיפת-בחירות מתחת לעץ.

כולם ידעו היכן נמצא העץ המפורסם. כשבאו הסדרנים למקום, להרכיב במה ארעית מוארת במזגן לוקס, הסבירו להם הילדים לאן ללכת.

אסיפת-הבחירות של האיחוד הספרדי הי תה מעוטת-משתתפים. לפני 27 ילדים, 11 (המשך בעמוד 10)

משלה אתה בוחר — ולא כנסת בלבד!

האם אתה מסכים כי:

לפי שיטת הבחירות הקיימת לא תקבל שום מפלגה רוב מוחלט בכנסת הרביעית (61 מנדטים)?

כי בכנסת הרביעית שום מפלגה לא תוכל להרכיב לבדה ממשלה; כי כל ממשלה שתקום בכנסת הרביעית, תהיה ממשלה קואליציונית?

מכאן שהצבעתך ב־3 בנובמבר אינה רק עבור מפי גלה פלונית או אלמונית; כי אם גם על הרכב הממשלה וצבייתה.

אם כך — מה צריכה להיות מסקנתך?

אם אתה שבע-רצון מהממשלה הסוציאליסטית ואתה רוצה בה גם בכנסת הרביעית, הרי אין הבדל אם אתה מצביע בעד מפא"י, „אחדות העבודה”, מפ"ם או „חירות”, שסיכוייה להגיע לשלטון — אפס.

אבל אם אינך שבע-רצון מהממשלה הסוציאליסטית וברצונך למנוע את הקמתה, הרי נשארה לך רק דרך אחת בלבד:

זכור!

המצביע בעד „חירות”, מפא"י, „אחדות העבודה” ומפ"ם — מצביע בעד ממשלה סוציאליסטית.

המצביע בעד הציונים הכלריים מונע הקמת ממשלה סוציאליסטית.

הברירה בידך:

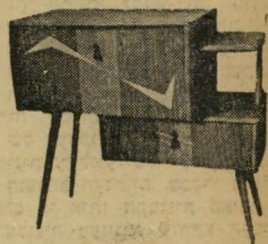
הסתדרות הציונים הכלליים
מפלגת המרכז

מיכאל קגן

ביח"ר לרהיטים

וארונות

לרדיו-פטיפונים

טלפון 85638 PHONE תל-אביב, רחוב אילת 42
(בסימטה, רח' 360, מס. 6)

אנגלית • צרפתית

לומדים בשיטה קלה בבית-הספר „קדימה” תל-אביב, בן-יהודה 74, טל. 20314.

נפת חיים:

(1) קורסים ואולפנים למבוגרים (שפה שימושית, דקדוק, כתיב, סגנון ושיחה Conversation).

(2) קבוצות נפרדות לתלמידי בתי-ספר (מתחילים, מתקדמים ועזרה בבחינות).

(3) הכנה באנגלית לבחינת בגרות. הלימודים בקבוצות קטנות, עלידי מורים מעולים.

פרטים והרשמה: מ' עד 12 לפני הצהריים; 3 עד 9 בערב.

אפשר לזכות על האמריקאים מהיום עד מחר. אפשר ללעוג להם בלי להתבייש. איך שהם נותנים שירמו אותם, שיציגו בפניהם בטלביזיה חידונים מבוזבזים על כל הנושאים שבועולם, שיראו להם עקרת בית שמנה המכירה 700 סוגים של חרקים, או ילד בן שש הבקיא בכל מלחמות נפוליאון. איזה מין נבערים וקלושי שכל? יושי בים שעות ליד הטלביזיה, מרותקים ומתלהבים מאדם הזוכה ברבע מיליון דולאר, משום ששאלו אותו רק את השאלות ש'הוא יודע להשיב עליהן.

לא. אצלנו זה לא יכול לקרות. אצלנו זוכים בפרסים רק אלה שיוודעים באמת. אצלנו אי אפשר לבנות סתם אדם, שיתגלה לפתע כגאון בלתי מוכר, ירתק המונים למוצא פיו ויעורר סערת התלהבות. אצלנו לא ייתכן שיביימו מין חידון שכזה.

אצלנו דואגים לביים יפה את התפאורה. שוכרים את היפה שבאולמות הארץ, את היכל התרבות. מקשטים אותו בדגלים צביוניים של 12 שבטי ישראל עם הסמלים. דואגים שראש הממשלה ישב בשורה הראשונה עם ספר תנ"ך ביד, ובהפסקות יגש גם להמונים, ישוחח עם אחד ויתנשק עם השני. בונים שולחן מיוחד עם מערכת מיקרופונים, הרצה במהירות מנבטן אחד לשני. מפעילים מקהלה תניכית עתיקה, עם הרבה פרחים על הבמה, וחושבים שבה די והעתונים מתמלאים למחרת שבהים עם תמונות, והנכבדים מדברים עם הרבה מליצות, והאנשים מלאי התפעלות עד כמה שאנחנו תרבותיים ועד כמה שאנחנו קשורים

יועצים. מצד שמאל נמצא שולחן הנבחרים, 12 במספר, עליו הותקנה מערכת מיקרופונים ניידת, שנועה מנבטן לנבטן, בהגיע תורו. ברקע נראים הניסים הסטגוניים של שנים עשר השבטים וסמליהם.

על הבמה מראה כללי של במת היכל התרבות, עליה נערך מבחן התנ"ך הארצי. מצד ימין של הבמה נמצא שולחן השופטים, כשמואחוריהם יושבים המומחים וה-

האיכות ירדה, הכוכבים נעלמו, אך ההצגה נמשכה חידון התנ"ך II

איאלה נקודות פטוטות יותר, הורידו אותם מהבמה, ולא הרגישו שיחד עם מורידים גם את המתח והעניין.

תכנית דחוקאים

מישהו כבר אמר פעם, ולא עם כחנה נרעה, שהתנ"ך הוא הרומן המרתק ביותר שנכתב אי פעם. אותו אדם היה צריך לראות מה עשו לרומן שלו בחידון התנ"כי השני. מכל העלילות, המלחמות וההישועות, מכל סיפורי התוכחה והמוסר, מכל דמויות האנשים הנפלאים וגיבורי החיל, מכל שירי האהבה וסיפורי תולדות הימים לא השאירו בו דבר. לקחו את הפחות מרתק, הפחות מאלף שכתבו, ועליו הלבישו את החידון. "היכן מפורש מחיר השעורה ומחיר ה' שדה בו היא נזרעת?" "צטט שני פסוקים בהם החלב מצוי לא רק בפרה אלא גם בחיטה." "ציין את המקום בו נאמר חורש מצל." "ציין שני בעלי חיים מוזיקים לצמר חיה פרט לארבה." "הבא ראיות לכרם ש' המקרא מתכוון שהוא כרם זיתים ולא ענבים".

אל אלהים. הלא בידי אנשי קול ישראל נערך מבחן התנ"ך. ומי כמוהם יודע כמה מאוינים לתכניות החקלאיות של קול ישראל? אבל השופטים לא הירפו. הם לא אבו לגנוח את שאלותיהם בשאלות ממישור אחר, ורק לבסוף, שאלו שתי שאלות של טעם. אבל הם לא היו אשמים. שאלות אלה נכתבו על-ידי ראש הממשלה ונשיא המדינה.

הקהל כבר היה מוכן להשלים עם כך שעמוס חכם שני לא ייחלד על הבמה. הוא היה מוכן אולי להשלים גם עם השיעמום שבשאלות. אבל הוא רצה לפחות לשמוע את התשובות. אבל רק לעיתים רחוקות, בעיקר בשלב הראשון בו היו עדיין על הבמה הנכשלים במבחן, ניתן לו לשמוע תשובות ברורות. בדרך כלל היתה התשובה גמגומה, ניחוש שלפעמים קלע למטרה ולפי עמים לא. רוב הנבחנים לא ידעו לצטט פסוקים או מקומות, הסתפקו בתשובות כלליות וסתמיות, שאף עליהן קיבלו נקודות. באחד המקרים חזר הנבחן מלה במלה על השאלה שנשאל, אולם בלי סימן השאלה, וקיבל בעבור כך שתי נקודות.

שלושה עברו את כל המכשולים והגיעו לגמר. ד"ר יהושע ייבין הישיש (68), רופא, סופר ושייביסט זלה, וזה בתואר החתן. בנימין מגנצה (23) מתל-אביב היה סגנו, ויוסף טובי בן 17, מירושלים, וזה במ' קום השלישי. אולם איזו תצוגה דלת-ירושם היתה זו בשלב הסופי כשנותרו רק שלוש ת.מ. ורק הד"ר ייבין ידע לענות על השאלות שנשאל.

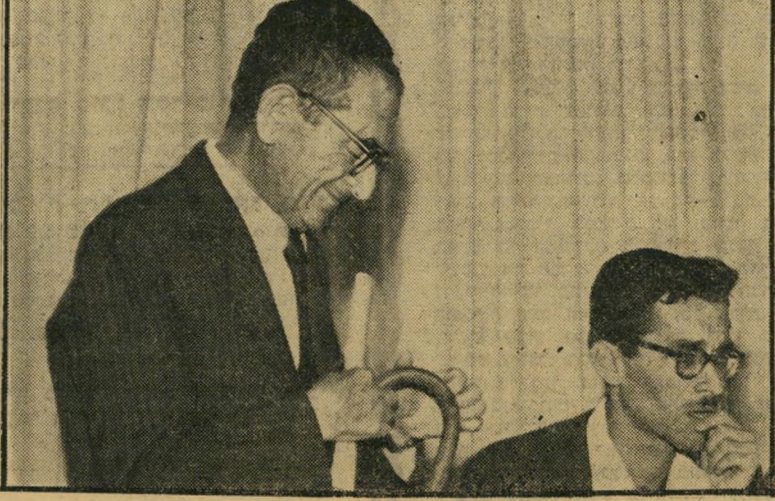
הד"ר ייבין ראוי ללא ספק לכבוד ול' הערכה. אולם מה ביחס לחידון עצמו? בי שנה הבאה עוד יהיה אלוף התנ"ך פרופסור למקרא מאוניברסיטה העברית. אין בזה רע, אך מה יהיה על התנ"ך וקשר ההמונים אליו?

עכשיו כבר קשה לדעת אם צריך ללעוג כל כך לאמריקאים על שהם מביימים את החידונים שלהם. ביום או לא ביום, אבל הם לפחות לא משתעממים.

השופטים מתייעצים

חבר השופטים מתייעץ עם המומחים היושבים מאחוריהם. מימין לשמאל: יצחק שלו, חשופט העליון משה זילברג, יהודה אלינר, הד"ר אליצור וחתן התנ"ך תשי"ט עמוס חכם.

החתן וסגנו

הד"ר יהושע ייבין, איש פרדסיכץ בן 68, שעניו כהו מרוב שנים, הוכתר כאלוף התנ"ך לשנת תשי"ז ואילו בנימין מגנצה (23) הולמד באוניברסיטת בריאטון, נבחר כסגנו של חתן התנ"ך. (יושב מימין), סטודנט בן 17.

לתנ"ך, ורק כעבור יומיים-שלושה מפטירים כלפי האשה ליד שולחן ארוחת-הערב, או במשרד לפקיד השכן, שבעצם, נו, איך לומר את זאת, זה היה די משעמם. "הרדיו היה פתוח אצלי כל זמן החידון", אמר האיש למחרת לשכנו באוטובוס, "אבל אני נרדמתי באמצע".

לא כל יום פורים

לפני שנה הציל עמוס חכם את התנ"ך. הוא היה בדיוק הטיפוס שבמאים רוצים לביים. מוכה גורל ומסכן, תמים ובעל זכרון פנומנאלי. הוא היה בדיוק הטיפוס ש'אנשים רוצים בכל לבם שיצליח, לא חשוב במה: בחידון התנ"ך או במפעל הפיס. הוא היה האיש שאף אחד לא יכול היה לצפות מצורתו החיצונית לידיעה כה מושלמת. הוא היה הפתעה. בגללו הרגישו גם אנשים משיכילים את עצמם שלא בנוח על ידעו כל כך טוב תנ"ך. אבל לא כל יום פורים ולא בכל חידון יש עמוס חכם.

בעצם היו גם הפעם לשניים-שלושה סייכויים להיות כאלה. היה שם שמעון יהונתן, אלוף התנ"ך הצעיר, הצנום והבורד של תל-אביב, שליח באיזה מוסד לבטיחות וגהות, שמשכורתו הועלתה כבר בזמן האחרון עד ל-156 ל"י לחודש. הוא היה מהיר-חמה ולא חס על כבוד השופטים. מאחורי שולחן ה' נבחרים ניסה להיות מנהיג מהפכה, להמריר את הקהל בשופטים, בבקשו את עזרתו ב' ציון העובדה שהנקודות לא חולקו ביחס נכון.

היה גם יעקב חמרי, פועל-דחק תימני כפוף מנתניה, ממושקף ומהיר דיבור. היה לו ליעקב חמרי זכרון קטלוגי. כשהזכר ב' מילה אותה היה צריך לציין, מיהר לצטט עמה את כל הפרק שאחריה. לא נתנו לו. היה גם מועמד שלישי, לא כל כך נוצץ ומבריק, אולם חביב ורוכש אהדה. היה זה ר' בנימין שנאסף, שחטט מקריט-שמאל, ש' ליד שולחן הנבחנים נראה כיהודי האמיתי היחיד בוקנו השחור, במעילו האפור וכובעו רחב השוליים. הוא ניסה להתאים את ה' שאלות שנשאל לתשובות שידע. כשנשאל על שרים (זמרים) ושרות הנזכרים יחד ב' התנ"ך, התאמץ לשכנע את השופטים והקהל שגם תשובה של שרים (מיניסטרים) ושרות יכולה להיות טובה. למרות שגם אותה לא ידע.

כל אחד מהם יכול היה להיות חתן תנ"ך מצויין, שיליהב המונים ויפרוט על איזו נימה אנושית אישם, שתצור גלי אהדה וחביבה ספונטאניים. אבל לא נתנו להם. בגלל העובדה חסרת הערך שלנבחנים אחרים היו

(כל הזכויות שמורות)
● אחת ההצעות הראשונות שמפא"י תנסה להעביר בכנס
פת הרכיבית תהיה הצעת החוק לעריכת משאלים בדבר הני
הגת שיטת הבחירות האזוריות. חשבון הסיכויים, כפי שהוא נערך
בכוגי מפא"י הפנימיים: קולות המפלגה וערבייה, בתוספת קולות הצ"כ וכמה
דתיים יבטיחו רוב להצעה זו. תמורת תמיכת הדתיים והצ"כ תהיה מפא"י מוכנה
לשלם ביד נדיבה.
● אחת התוצאות המיידיות של תוכנית זו: תעמולת הארגונים
הבלתי-מפלגתיים, הממומנים ומודרכים על-ידי מפא"י, לשינוי שיטת הבחירות.
תימשך גם אחרי הבחירות לכנסת.
● גמאל עבד אל-נאצר עלול לשנות את עמדתו בכניית
הפלטיים הערביים. רמזים על-כך נמסרו למשרד החוץ הישראלי, אף כי
לא ברור עדיין אם אין זה רק נסיון מצד מוסדות באו"ם להרגיע את ישראל.
● זיגמונד הרינג, מנהל מחלקת האירגון של ההסתדרות,
יתמנה למזכיר האיגוד המקצועי במקום אהרון בקר, מיד
אחרי הבחירות.
● שר המסחר והתעשייה פנחס ספיר, הנמצא עכשיו ביפאן,
יודיע לפני הבחירות על חתימת הסכם מסחרי עם אחת הפירמות הידועות
בטוקיו.
● קרוב לודאי כי תיאטרוני הילדים, "תילון" ו"תליל" יתי
אחדו בסוף השנה. משאומות על איחודם מתנהל כבר כמה שבועות. מטרת
שני התיאטרונים המתאחדים: להכריח את משרד החינוך להכיר בהם כתיאטרון
ילדים לאומי.
● כמעט ברור שמפא"י והמפלגה הדתית הלאומית יחתמו

(המשך מעמוד 8)
מבוגרים, עתונאי ומוכר בוטנים, דיבר כהן
צידון הדינאמי על דברים חשובים.
"מה עושים לעורך דין שנכשל במשפטו
במשך 12 שנה?" שאל הנואם את הקהל.
ענה אחר-כך בעצמו: "מפטרים אותו. או
מדוע אחרי שאבא אבן נכשל במשך 12
שנים, מקבלים אותו בוריי-פרחים?"
נימוק זה עוד לא שיכנע את הורי ה
ילדים, להצביע בעד כהן-צידון. הוא חיפש
משהו מעניין: "בתל-אביב משחקים הילדים
במגרשי משחקים, פה לא. הצביעו בעדנו."
הקהל התפור. ראשי האיחוד הספרדי עשו
את תחזית סיכוייהם בבחירות לכנסת. מדוע
היתה רמת הנואם פשוטנית? "אני מתאים
את נאומי לרמת הקהל", הסביר כהן-צידון,
הם לא למדו עברית באוקספורד."

יחסי-חוק

לא נולדנו תאומים

ההודעה היתה קצרה וברורה: "עליך
לצאת מחר לצרפת, לברר מה אפשר לתקן
בפרשת רנו-קייזר-פרייזר". האיש שקיבל
אותה מיהר ביום שלישי שעבר לשדה-
התעופה בלוד. היתה זו שליחות דחופה.
כי ח"כ חרות אריה בן-אליעזר ידע שמפ
לגותו נמצאת במצב בלתי-יציב, בגלל הפי

היה לצפות לו. הכריז בן-אליעזר: "בטיפול
נכון ניתן להסדיר את פרשת רנו."
ידיד ישראל וחרות. במסיבת עתו-
נאים שערך למחרת, עמד ח"כ חרות על
הנקודה העיקרית: פרשת רנו היא פרשה
מסחרית, שנעשתה ללא ידיעת הממשלה
הצרפתית. יש להפעיל את ידידי ישראל
בצרפת כדי לממש את הסיכוי של סיום
מוצלח לפרשה זו. יש שם דלתות פתו-
רות, איוון קשבת, לבבות פתוחים."
כבר ב-1958, סיפר בן-אליעזר, התכוון רנו
לקשור קשרים עם ארצות ערב. התערבות
מהירה של ידידי ישראל (וחרות) אצל ה
ממשלה הצרפתית דחתה את הקץ.
השאלה שריתחה בחלל באותה ישיבה,
כשם שריתחה מסביב לפרשה כולה, לא
היתה מסחרית טהורה, כי אם מדינית:
האם תמשיך הברית הבלתי-כתובה בין יש
ראל לצרפת להתקיים גם אחרי שהצרפתים
יתפייסו עם הערבים?
"ידידות צרפת לישראל עומדת מעל ל-
אינטרסים חומריים. היא היתה קיימת לפני
הקמת המדינה ולפני שצרפת הסתבכה בס
בן האלגירי, השיב בן-אליעזר. אולם הוא
לא יכול היה להימנע מלהשמיע את האז
רה: אין דבר בטוח בשדה היחסים הבינ-
לאומיים. "לא נולדנו תאומים."

עתונות

כבוד האחות

ייתכן של היה הימאי, העתונאי והמשורר
ישראל בן-אהרון מעלה בדעתו אילו צרות
עלולות לצמוח לו מפירסום רשימתו על
הלאומי של מחמוד סבאג, בעתון הערב
ידיעות אחרונות, לא היה עומד על הדפס
תה. אולם ישראל הגיבני לא חלם אפילו
כי סיפור זה, על צרותיו של בן משפחה
ערבית, ששיתפה פעולה עם היהודים וה
הגנה, בהעפלה ובהעברת נשק, עלול להביא
לתגובות שרשרת שהגיעה עד לאיום ברצח.
הדבר שדחה את בן-אהרון להביא את
הסיפור השגרתי לדפוס, היתה העובדה ש
12 שנה אחרי קום המדינה, לא יכול היה
בנה היחיד של אותה משפחה ערבית, להיך
לט בעבודה או למצוא לעצמו מקום מגורים.
בן-אהרון שמע מפי מחמוד סבאג את פ
שת צרותיו בעבודה, בין הפועלים היהודים,
בנמל יפו, הוסיף לזה את סיפור חייה של
המשפחה כפי ששמע מפי ידידים יהודים
וערבים, ומסר את הכתבה לדפוס. מיד ל
אחר מכן יצא לשרת במילואים.
כאשר חזר מהצבא, קיבל הכתב קריאה
טלפונית דחופה מידידה, בת למשפחת שרת.
"בוא מיד אלינו. מתנכלים לחייך." כשהגיע
לבית הידידה בתל-אביב, נודע לו כי פיסקה
תמימה בכתבתו גררה אחריה התפוצצות.
"פעם אחרת", נאמר באותה פיסקה, "הס
תבך (מחמוד) בקטטה רצינית עם שוטר ש
העליב בחורה שהיתה בחברתו." הקטטה
יהמעצר שבא בעקבותיה, הריצו אל מחמוד
את שלושת אחיה של הבחורה, ערביה נוצ
ריה. רק לאחר שמחמוד הסביר כי הבחורה
עברה במקום במקרה, נרגעו האחים שחששו
לכבוד אחותם."

הגידו כן לזון

על הסכם קואליציוני בעיריית ירושלים. ההנחה שמאחורי התקשרות
זו היא שאחת משתי המפלגות תהיה מרכיבת הקואליציה העירונית הבאה,
בה אין כמעט ספק שתשתתף המפלגה השנייה.

● קרוב לודאי שמשרד החינוך יבדוק מחדש את יעילותם
ואת כדאיותם של מבחני-הסקר הנערכים לבוגרי בתי-הספר
העממיים. מורי בתי-הספר העלו בפני משרד החינוך את הטענה, כי התל
מיידים מזלזלים בלימודים אחרי שנערכו להם מבחני סקר. התברר גם, כי עיריית
תל-אביב מתחשבת יותר בתוצאות המבחנים הפסיכוטכניים שלה מאשר במבחני
הסקר, לשם הכוונת תלמידי בתי-הספר העממיים להמשך לימודיהם.

● הקרב בין עתוני הערב ייכנס בזמן הקרוב לשלב נוסף.
מערב יגדיל את מספר עמודיו לשמונה בכל יום, ואילו ידיעות אחרונות יופיע
ב-12 עמודים ביום חול, שני העתונים יעלו את מחיריהם בכ-30%.

● קרן נורמן לתמיכה במוסדות תרבות בישראל תערוך
ריאיון-טלוויזיה בחלוקת הכספים למוסדות הנתמכים. מנחת הקרן
היא להפחית את התמיכה במוסדות תרבות מבוססים, להגדילה בעיקר ללהקות
דרמטיות קטנות, העושות את עבודתן בישובים קטנים. נטינה של הקרן לצמצם
את התמיכה בתזמורת הפילהרמונית הישראלית, שהיא הנתמכת הראשית, לאור
גילוי רזרבות כספיות של המוסד, ייתקל בהתנגדות חריפה של ידידי התזמורת
בארצות-הברית.

● שלמה טנאי, לשעבר עורך במאון מנגנון החושך וכיום
דובר ועדת הבחירות, יתמנה מיד אחרי הבחירות לאחראי על
הכתבים במערכת, "הארץ". צעד זה עורר התמרמרות רבה בין כתבי
העתון הותיקים, הדנים בנקיטת צעדי מחאה נגד מינוי זה.

סקת היחסים בין רנו וקייזר-פרייזר.
כעבור שעות אחדות נחת מסוסי של
בן-אליעזר באורלי. בן-אליעזר ידע למי לפי
נות. הוא מיהר אל אגודת הידידות הצר-
פתית-ישראלית, פגש שם כמה מחבריו
החשובים, בעלי ההשפעה בממשלה. העיקר
יים שבהם: זאק סוסטל, האיש מספר 2
בממשלת דה-גול, והגנרל המזדקן פייר קניג.
שניהם הזועקו על-ידי בן-אליעזר לפנות
לממשלה הצרפתית, להשפיע עליה שתנסה
לשנות את החלטת רנו.
בניין אמר: לא! שלושה ימים עמדו
נואמי חרות דרוכים. הם חיכו לידיעה,
שהיתה עלולה, לדעתם, להשפיע על סיכו
ייהם בבחירות הקרובות. היא הגיעה ביום
שישי אחר-הצהרים: שלמה פרידריך, יושב
ראש אגודת הידידות ישראל-צרפת, הת
קשר בטלפון מפאריס אל מרכז חרות.
הודיע כי הממשלה הצרפתית תנסה אולי
לשכנע את חברת רנו לשנות את החלטתה.
"יהיה לנו מה לומר באסיפות הבחירות
בשבת", חייך ח"כ מרכזי של חרות.
הוא טעה. דוגת ספרות לפני כניסת
השבת צילצל מנחת מנחם בגין אל
נואמי מפלגתו, הודיע להם כי אין להשי
תמש בנאומיהם בידיעה החשובה. הנצחון
הוא של בן-אליעזר, קבע בגין בקול
צורק. שד שהוא לא יבשר לנו עליו ביום
ראשון בערב, לא נשתמש בידיעה.
ביום ראשון הגיע בן-אליעזר ללוד, גר
גש ואלגנטי בחליפתו הכחולה. הבשורה
שנשא בפיו היתה רחוקה מן הנצחון שניתן

סכין מיוחדת לכתב. למחרת פירסום
הכתבה בידיעות אחרונות, הופיעו האחים
אצל מחמוד סבאג, בנמל יפו, ורקו לעברו
את העתון בבנו, הסבירו לו כי המוצא ה
יחיד עבורו, לאחר הוכחה חותמת זו של
פגיעה בכבוד האחות, הוא לשאת את אחיו
תם לאשה. מחמוד נשבע בקוראן כי לא
הוא סיפר את הפרטים האישיים על עצמו
וכי מעולם לא היה בחברת האחות. לשוא
צרותיו של מחמוד לא חמו. כשחזר ה
ביתה, קם עליו חסן וגרשו מן הבית
— בגלל כבוד המשפחה.
עוד באותו ערב נפגשו הכתב ומחמוד,
במקום מקלטו. בחדר, על השולחן, היתה
מונחת סכין מטבח ומחמוד הסביר לבן
אהרון: "הסכין הזאת היתה בשבילך, אבל
הבסתהי שבכית הוזה לא אעשה לך כלום."
הוא הוציא מכיסו 50 לירות, ביקש לפרסם
בידיעות אחרונות מודעת הכחשה לנאמר
בכתבה. ההצעה נדחתה. הצעתו השנייה של
מחמוד הרחיקה לכת עוד יותר: הכתב עצמו
יכתוב כתבה נוספת, ממנה יהיה ברור כי
לא מחמוד סיפר את הדברים.
הצעתה הגדירה של מערכת העתון: מח
מוד יכתוב מכתב למערכת, ויודיע כי לא
הוא סיפר את הפרטים האישיים. מחמוד
צחק. "אני חושב שהחברים שלי יאמינו
לי אם אני אודיע חתום על המכתב?"
השבוע הסתפק מחמוד בהצעת פשרה:
האדם שמסר את הפרטים על צרותיו של
מחמוד יכתוב מכתב למערכת, יכחיש את
כל הפרטים האישיים.

יש סיכויים לעדתיים

הדתית. אולם גם בהתחשב בגורם זה, הרי מספר קולותיהם הרב מהווה הפתעה.

★ ★ ★

איזהו הרע במיעוטו?

קלפי מספר 30 ירדה אל בירת הנגב, באר-שבע. אורחי עיר זו גילו בעת ההצבעה חוש אורחיות למופת, ורבים מהם התנדבו לשמש מתורגמנים לאותם שביקשו להשתתף בהצבעה הנסיונית מבלי שידעו את השפה ומבלי שיכלו לקרוא את פתק ההצבעה. הקלפי הוצבה ביום שני השבוע ברחוב הראשי; לא במקום הסואן ביותר שבו, אלא בקצהו הקרוב למשטרה. הפרט שאפיין קלפי זה יותר מכל היה הגיון הרב של המצביעים. היו שם עולים חדשים שבקושי קראו את הפתק. היו סוחרים שבאו לעיר לרגל עסקיהם. היו מורים ומורות מבאר-שבע ומישובי הסביבה, היו נוטרים, חיילי שרות חובה ומילואים. היו גם הצעירים המובטלים. השוכנים דרך-קבע בבתי-הקפה שברחוב הראשי. בקלפי באר-שבע חולקו 200 פתקי-הצבעה, מהם הוטלו לקלפי 154 פתקים, המהווים 77 אחוזים. 5 פתקים היו של נמנעים. "ריבוי המפלגות מעורר בי בחילה", כתב אחד מהם. "אני מצביע כי אני בשום מפלגה. כל אחת דואגת רק לכסאות בכנסת אך לא לצרכיה של המדינה". הוסיף שני. שלישי כתב: "אני מצביע בעד מפלגת פפסם - פעם פה ופעם שם".

149 הקולות הכשרים בקלפי זו התחלקו בצורה הבאה:
א - מפא"י - 42 קולות (28.1 אחוזים);

רמשך עשרת השבועות של קיומה, פעלה הקלפי הנסיונית של העולם הזה מקריט-שמונה עד באר-שבע, עברה בערים ובקיבוצים, ברכבות ובאוטובוסים, בישוב הותיק ובישוב החדש. ניסתה לשתף בהצבעה על תוצאות הבחירות לכנסת חתך מגוון ככל-האפשר של בוחרים. בשבוע האחרון של קיומה, ניסתה הקלפי הנסיונית להשלים את התמונה הכללית בכמה נקודות שהחסינה.

לשם כך היא הוקמה השבוע במרכז דתי אחד, בבני-ברק, בישוב מעורב של ותיקים ועולים חדשים מאד, כמו באר-שבע, ובעיר פיתוח חדשה כמו קרית-גת.

לגבי תוצאות ההצבעה בבני-ברק, לא היו ספקות רבים: היה ברור שהתושבים הדתיים יבחרו ברובם במפלגות הדתיות. הקלפי הנסיונית נועדה לבחון את יחסי-הכוחות בין פלגי היהדות הדתית, וכן את כוחן היחסי של שאר המפלגות הלא-דתיות. כך הוצבה הקלפי הנסיונית מספר 29 ביום החמישי בשבוע החולף ברחוב הראשי של בני-ברק, בין דוכני-מכירה של ענפי-עירבה לחים.

שעת הקמת הקלפי היתה שעת סיום העבודה, והרחוב הראשי המהמיר מלא חלקי העיר ושיכוניו הסביבה. התופעה המעניינת במקום זה היתה שהבוחרים הדתיים, שבמקומות אחרים לא התלהבו להצביע בקלפי הנסיונית, התעוררו כאן, לא התחמקו כלל מההצבעה למרות שרבים מהם דקדקו במצוות עד כדי כך שנמנעו מלהחזיק במכשיר כתיבה בחול המועד. אלה קראו ילדים לעזרתם, ביקשו מהם לסמן עבורם את האות הרצויה.

בקלפי בני-ברק חולקו 200 פתקים, מהם הוטלו חזרה לקלפי 120, שהם 60%. מתוכם היו 9 פתקים של נמנעים עקרוניים, שציינו על גבי הפתק שאין להם בעד מי להצביע. שאר 111 הפתקים התחלקו כלהלן:

גד - חזית דתית תורתית - 37 קולות (33.3 אחוזים);

ח - תנועת החרות - 21 קולות (19 אחוזים);

ב - המפלגה הדתית הלאומית - 19 קולות (17.2 אחוזים);

א - מפא"י - 18 קולות (16.3 אחוזים);

ז - הציונים הכלליים - 4 קולות (3.6 אחוזים);

ת - אחרות העבודה - 3 קולות (2.7 אחוזים);

מ - מפ"ם - 3 קולות (2.7 אחוזים);

פ - המפלגה הפרוגרסיבית - 2 קולות (1.8 אחוזים);

יט - ליכוד עולי צפון אפריקה - 2 קולות (1.8 אחוזים);

ק - המפלגה הקומוניסטית - קול אחד (0.9 אחוזים);

שש - המפלגה הספרדית הלאומית - קול אחד (0.9 אחוזים).

לפי תוצאות קלפי זו, בני-ברק הינה המקום הראשון בארץ בו נמצאת מפא"י במקום הרביעי בדירוג המפלגות. ההפתעה בקלפי זו מהדהדת מספר הקולות שקיבלה רשימת אגודת ישראל בהשואה למפלגה הדתית הלאומית: כמעט פי שניים קולות. יחס זה יש לזקוף גם להתלהבות הגדולה יותר של אנשי אגודת ישראל, בניגוד לחבריהם מהמפלגה

אנרן - גשי של בני = ברק

ח - תנועת החרות - 26 קולות (17.5 אחוזים);

ת - אחרות העבודה - 24 קולות (16.2 אחוזים);

יט - ליכוד עולי צפון-אפריקה - 13 קולות (8.7 אחוזים);

מ - מפ"ם - 11 קולות (7.3 אחוזים);

ב - המפלגה הדתית הלאומית - 9 קולות (6 אחוזים);

ז - הציונים הכלליים - 7 קולות (4.6 אחוזים);

פ - המפלגה הפרוגרסיבית - 4 קולות (2.7 אחוזים);

רט - רשימת צפון אפריקאית בלתי-תלויה - 3 קולות (2.2 אחוזים);

גד - חזית דתית תורתית - 3 קולות (2.2 אחוזים);

שש - הכח השלישי - 2 קולות (1.3 אחוזים);

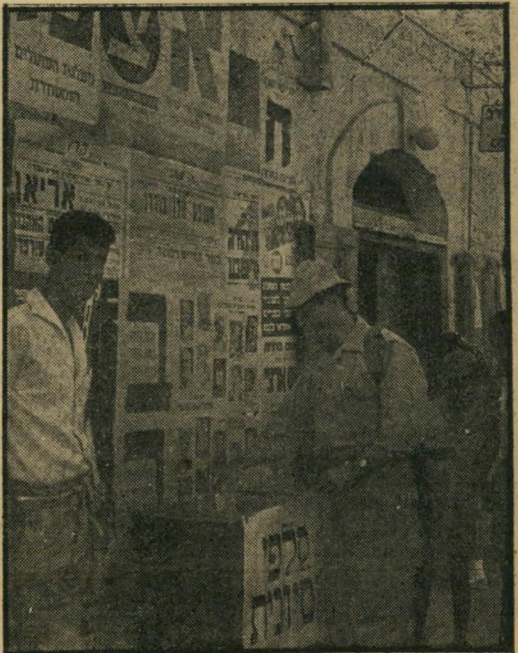
ק - המפלגה הקומוניסטית - 2 קולות (1.3 אחוזים);

לד - ארגון הנכים ונפגעי הנאצים - קול אחד (0.6 אחוזים);

רג - הבונד - קול אחד (0.6 אחוזים);

יא - רשימת השיתוף והאחזה - קול אחד (0.6 אחוזים).

כמה בוחרים צירפו הערות להצבעתם. בותר שהצביע א' וחתם בשם מאיר רחמי, דימונה, כתב: "אין צורך במפלגות רבות. יש לעשות רחירות אזוריות". המשעשעות ביותר היו הערותיהם של שניים אחרים. אחד, שהצביע עבור

נ"ל חמוש בבאר-שבע

מנהל חבל לכיש בקרית-גת

מפא"י, כתב: "הרע במיעוטו". חברו, שכתב אף הוא "הרע במיעוטו", הצביע עבור תנועת החרות.

★ ★ ★

בני-הרוש טועה

קלפי מספר 31, האחרונה בסידרת הקלפיות הנסיוניות של העולם הזה לקראת הבחירות לכנסת הרביעית, הוקמה בעיר-העולים הגדולה שבחבל לכיש, קרית-גת. רוב תושביה של עירה זו לא השתתף בבחירות לכנסת השלישית. רובם הגדול גם אינו מעורה עדיין די הצורך בבחי הארץ ובחיייה הפוליטיים. בתקופה האחרונה הוכנסו בפעם הראשונה למערכות של נאומים, השמעות, סיטמות ותכניות מכל הצדדים. מי הצליח לרכוש את ליבם?

הקלפי הוצבה בשעות אחר-הצהריים של יום השני האחרון במרכז העירה, מול משרדי החבל, קופת חולים ומרכז התנויות המקומי. התנועה במקום היתה חלשה מאוד, אולם תוך זמן קצר התקבצו מקהלות של ילדים ומבוגרים, שניהלו תעמולה רעשנית, ניסו להשפיע על הבוחרים ברגע האחרון.

בתוך 200 האנשים שקיבלו פתקי-הצבעה בקרית-גת הצביעו 141, שהם קצת למעלה מ-70%. רק 3 השליכו פתקים ריקים. אחד מהם ציין: "לצערנו אין אף מפלגה עבודה הייתי רוצה לבחור". 138 הקולות הכשרים התחלקו בין המפלגות בצורה הבאה:

א - מפא"י - 43 קולות (31 אחוזים);

ח - תנועת החרות - 26 קולות (18.9 אחוזים);

יט - ליכוד עולי צפון אפריקה - 24 קולות (17.5 אחוזים);

ב - המפלגה הדתית הלאומית - 17 קולות (12.3 אחוזים);

סר - האיחוד הלאומי הספרדי - 10 קולות (7.2 אחוזים);

ת - אחרות העבודה - 3 קולות (2.2 אחוזים);

מ - מפ"ם - 3 קולות (2.2 אחוזים);

ז - הציונים הכלליים - 3 קולות (2.2 אחוזים);

פ - המפלגה הפרוגרסיבית - 3 קולות (2.2 אחוזים);

ק - המפלגה הקומוניסטית - 2 קולות (1.4 אחוזים);

נ - רשימת הקידמה והעבודה - 2 קולות (1.4 אחוזים);

שש - המפלגה הספרדית הלאומית - קול אחד (0.7 אחוזים);

שש - הכוח השלישי - קול אחד (0.7 אחוזים).

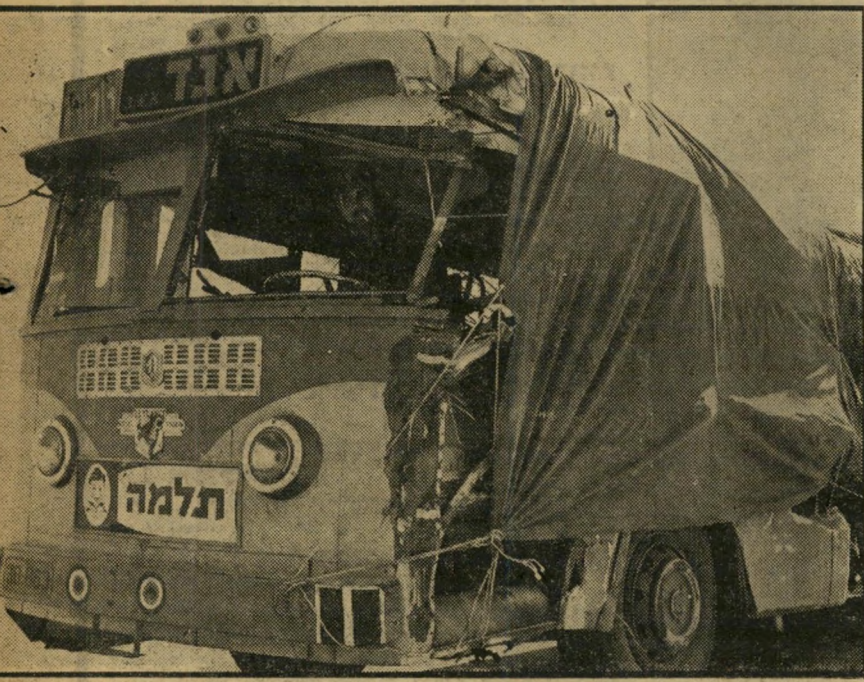
קלפי זו אופיינית מן הסתם, לעיריות-הפיתוח. לפיה נראה כי במקומות אלה עשויות המפלגות העדתיות לקבל את רוב קולותיהן. במקום הראשון צועדת רשימתו של בני-הרוש, רשימת יט, שהיא השלישית בגדלה בקלפי זו. מפלגה עדתית אחרת שקיבלה אחוז גבוה יחסית, היא האיחוד הלאומי הספרדי של עורך-הדין כהן-צידון. מעניינים הם גם יחסי הקולות בין המפלגות הותיקות: ארבע מפלגות ותיקות קיבלו קצת למעלה משני אחוזים כל אחת. שלושה מצביעים בקלפי קרית-גת צירפו הערות לפתקי הצבעותיהם. מצביע שכתב א' נימק את הצבעתו: "מפני שזו המפלגה הטובה ביותר שעושה למען הפועלים". מצביע שכתב ח' כתב: "אם חרות לא תעלה לשלטון או להיפך, אם מפא"י לא תרד, סופה של המדינה קרובה".

אוסובוס ומשאית התנגשו בכביש מבאר שבע

המאות בא לדימונה

מהבתים האחרונים של העיירה, בלב השממה, ניצבה חלקה קטנה מגודרת ובה בית אפור שהתמוגג בצבעו עם הרי הסביבה. בית הקברות הקטן של דימונה, בו נחצבו עד כה כשני תריסר קברים, התמלא אדם. זה בצד זה נחצבו באדמת הסלעים שישה קברים חדשים, קברותיהם של שישה מבני העיר, שנהרגו בתאונת דרכים אכזרית בדרכם לביתם בליל ששי. בשמש הלוהטת עמדו מאות בני העיירה סביב הקברים, צופים ומדוכאים. שרשרת גברים צעירים ירחיקה אותם מסף הקברים. אולם ברגע בו נפתחו דלתות בית הטהרה, כדי להוציא משם את גחיות ההרוגים, שוב לא עזרה שום שרשרת. מיללים ובוכים התפרצו משפחות ההרוגים אל בית הטהרה כדי לראות בפעם האחרונה את יקיריהם. היללות והצעקות קורעות הלב, שוב לא היו בכי יחידי. הם התמוגגו לזעקה המונית, מזועזעת באימתה. קרוב לשורת הקברים עמד צבי דרעי, גבר צעיר

ומי יוצאים שליחי המפלגות ומ' כסים את קירות הבתים והצריפונים ש' בעיירת העולים דימונה במודעות בחירות צעקניות וצבעוניות. אולם ביום השישי ה' אחרון הופיעו על קירות הבתים במקום מודעות מפלגתיות שונות מכפי הרגיל. הן היו מודעות קטנות ושחורות. נוסחן היה אחיד: היו אלה מודעות אבל. אותו יום יצאו רק מעטים מבין חמשת אלפי תושבי דימונה לעבודתם. רובם הס' תגרו בבתיהם. חלקם נסעו לבאר שבע, הצ' טופפו שם סביב שערי בית החולים החדש. בפנים, שכבו כארבעים מבני עיירתם. אחדים מהם לא היו עוד בחיים. רק בשעות הצהריים התמלאו לפתע הרהר בות בהמוני אדם. הם נהרו כולם לכיוון דרום. שם, במרחק כמה מאות מטרים

אוסובוס אגד שנפגע בתאונה נראה כאן מובל לסדנה. המשאית פגעה בו מעל הגלגל הקדמי.

אוסובוס בתכריכים

תושבי דימונה, מסביב לשורת הקברים שנחצבה באדמת הסלעים. האסון המשותף איחד את כל התושבים, ששכחו את ההתנחלויות המפלגתיות החריפות בהן עסקו עד לפני יום, התאבלו כמשפחה אחת.

הקברים הפתוחים

במדינה

המשק

מי הדליף את הדו"ח?

"זהו גילוי סוד בטחוני", רעם אחד ה' ח"כים של הצ"כ בהאשימו את מפא"י. "הממשלה הדליפה את הדו"ח למפא"י", האשים אחד מראשי חרות.

סיבת ההתרגשות היתה מובנת: מפא"י השיגה את הדו"ח הסודי של הבנק העולמי על מצבה הכלכלי של ישראל, פירסמה אותו. יותר מגילוי הסוד הבטחוני עורר את רוגז המפלגות המתחרות במפא"י החשש, שאחד הפקידים הבכירים של הממשלה הדליף למרכז מפא"י את פרטי הדו"ח. הן היו סקרניות למצוא את הפקיד המדליף, חשדו בלוי אשכול ודויד הורוביץ.

מפא"י שתקה. היא לא רצתה לומר כיצד השיגה את הדו"ח. רק השבוע נתגלה הסוד: מקור אמריקאי הקרוב לבנק העולמי גילה אותו — שליחי מפא"י בארצות הברית הצליחו לקבל את הדו"ח ממקורות הבנק, העבירו את פרטי הדו"ח למרכז מפלגתם. "אם זה לא מוצא חן בעיני חרות", גיחך בראשית השבוע איש מטה הבחירות של מפא"י, "שיפנו בתלונות אל הבנק העולמי וידרשו לפטר את יוג'ין בלאק".

תחבורה

אלה על הראש

"שמי מנשה כהן, מבתיים, שיכון עממי בלוק א' — לא מצביע א", צעק גבר מגודל שיער, שמכונת המשטרה מספר 428 בה ישב, החלה לנוע. כהן היה עצור בה. אולם מנשה כהן לא היה עצור יחידי. יחד עם עשרים אחרים, כולם נהגי מוניות שרות בתל אביב, נעצר על-ידי המשטרה, נאשם בהפרת הסדר הציבורי. כי נהגי ה' מוניות שערכו השבוע שביתה, חסמו את התנועה התקינה ברחובות אלנבי וביאליק. השביתה היתה מתוכננת במומחיות. ב' בוקר הפגינו נהגי המוניות בשלושה טורים, שיצאו משלוש פינות של תל אביב. הם נשארו על מכוניותיהם כרוזות נגד חברות האוטובוסים. "המונית הקטנה משלמת סוב' סידייה לאוטובוס", כתבו על השלטים. כך הסתובבו כל הבוקר, הפסיקו את תנועת מוניות השרות, המאורגנות בקוים 4 ו-5 של דן.

משלמים מס' עונש. כמו בכל שבי' תה דומה במדינה, התאוננו נהגי המוניות על קיפוחים. אולם היתה מידה רבה של אמת בטענותיהם. הם ידעו כי שביתתם לא תתקבל בעין רעה על ידי הקהל, שסבל באותו יום מהיעדרם. כי בזמן שחברת האוטובוסים משלמת על כל מגוץ דיזל חסכני 750 לירות מסים לשנה, נאלצים נהגי המוניות לשלם 1200 לירות לשנה. לא היתה זו הסיבה היחידה בגללה וית' רו נהגי השרות על יום עבודה. הם הת' רעמו גם על מסים אחרים, בראש וראשונה בול'בטחון, שהם צריכים לשלם. "אנחנו לא משלמים על מה שאנו מרוויחים", הת' אוגן נהג מונית צעיר שישב ליד בנו'ן הדואר ברחוב ביאליק, "אנחנו משלמים מס' עונש בגלל זה שאנחנו נהגי סכסי".

הצלתה במחיר זול. אם קיח ה' נהגים לערוך הפגנה שקטה, הם טעו. המש' טרה לא הירשתה להם לעשות זאת. הפכה את השביתה לסוערת. כי בפקידו של מפקד הנפה הצפונית פקד דוד איבצן, החליטה המשטרה לפזר את ההפגנה בכל מחיר. איבצן הגיע למקום והדברים התרחשו במ' הירות. הוא דרש מן הנהגים לפנות את הכביש, נתקל בסירוב. הפקד לא חיכה. הוא נתן פקודה תמורה: להצליח בכל מחיר. המחיר היה זול. השוטרים החזיקו מק' לוח, איימו להכות את הנהגים. גם במק' רים חסרי חשיבות, כשאחד הנהגים סירב לעלות מן הכביש למדרכה, השתמשו ב' אלות.

האלות פעלו בהצלחה. אחרי שנפתחו כמה ראשים של נהגי מוניות, גילו הנהגים רכות מפליאה. הם פינו את הכביש. רק כמה מהם סירבו להיכנע, מצאו את עצמם נזרקים לתוך מכוניות המשטרה, בעזרתו האדיבה של איבצן עצמו. הם עוד הספיקו לראות את השוטרים מפנים את מכוניו' תיהם.

על אף כשלונם של הנהגים עמדה ה' משטרה במצב בלתי ינועים. כי היא לא יכלה להסביר את הסיבה להתנהגותה. אולם איבצן לא התייאש, מצא דרך להתחמק מ' הסברים להתנהגותו. הוא פשוט סירב ל' תיהם.

(המשך בעמוד 14)

קורא יקר,

אנא שים לב

כי הגליון הבא של

העולם הזה

יופיע מוקדם מן הרגיל.

זרג הבחירות

יצא הגליון הבא לשוק

ביום ראשון בבוקר.

בגליון זה

תגיש מערכת

העולם הזה

את "הבחירות"

המאפשר לך לקבוע

באופן מדעי-כמעט

זיהי המפלגה אשר

נליך להצביע בעדה.

בגליון זה יופיעו

ל המדורים הרגילים

כן מאמרים מיוחדים

שר יגישו לך

זאת האינפורמציה

זדרושה לך

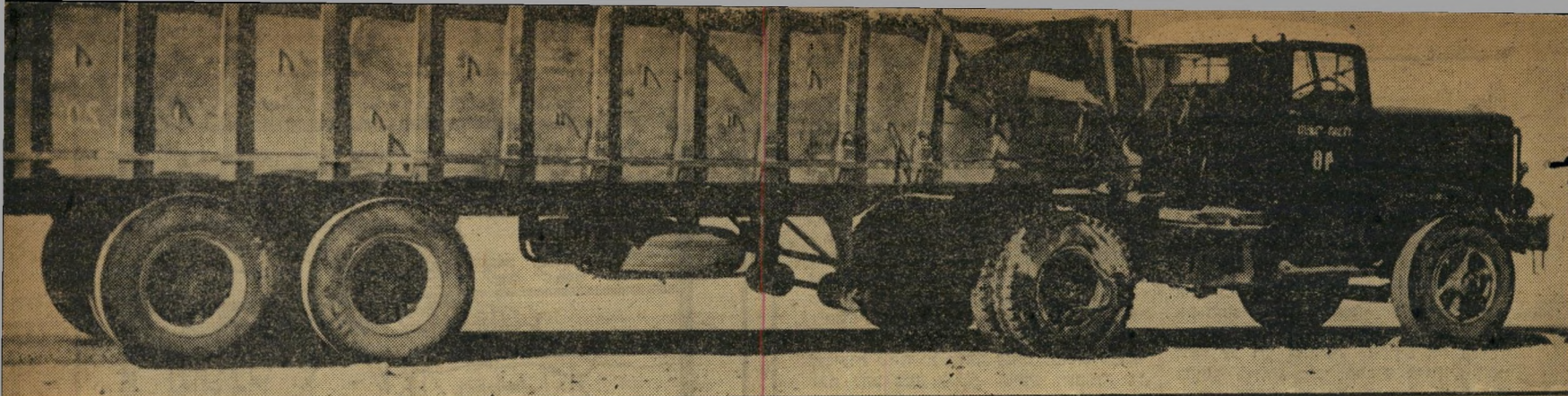
זרב הבחירות.

שוב, לדיעתך:

בגליון הבא יופיע

ביום ראשון

במקום יום רביעי.

אשית המות

זוהי משאית האוטוקאר של מפעלי תובלה, שהתנגשה ב' אוטובוס אגד ופגעה בנוסעיו. המשאית, שהובילה 30 טון אשגל ממפעל האשגל בסדום, פגעה באוטובוס בקצה הדופן השמאלי של ארגז המשא שלה.

היא לא נפגעה כמעט, פרט לפגיעה קלה בכנף הקדמי, פגיעה קלה בגלגל המרכזי ושיטוט קל בארגז המשא, דרכו נשפך האשגל על הכביש. בתמונה נראה כיצד מופרד תא הנהג מהארגז. ההגה, דבר שאיפשר לנהג המשאית להפנות את חזית רכבו מן האוטובוס בעוד זמן ולא להיפגע.

לכבות, סיפר פרץ לוי (33), חשמלאי ילד מרוקן, "הילד ישב בדיוק על ידי פתאום התחיל לבכות. התכופתי לראות מה יש לו. פתאום שמעתי דוים וראיתי תאונה וכל המכונית הרוסה. אנשים אמרו: אש, אש! אבל לא היה אש. היה חושך. ראיתי את פרץ מרדכי ואשתו יושבים הרוגים."

"ישבתי על הספסל הראשון מצד ימין, סיפר נתן וגמן, עובד פוספטים שהיה באותו יום בדרכו חזרה מכנס יושבי ראש קלפיות בבאר-שבע. "ילדי ישב אביגדור, מזכיר האיגוד המקצועי. אחרי שהברואי צילצל ראינו פתאום אור מסנוור. באופן אינסטינקטיבי שמתי את ידי על הראש כדי להגן עליי. ואז הרגשנו את ההתנגשות והיה חושך. במשך כמה שניות בלבד היו עצקות. אחר כך היה שקט. הפצועים לא יכלו לצעוק. השאר קיבלו הלם. ניסינו לפתוח את הדלת, אבל הציר שלה התכופף ולא הצלחנו. קפצנו החוצה דרך הצד השמאלי של האוטו שנחנק כולו, ותיכף התחלנו להוציא את האנשים."

"במרחק עשרה מטרים ראינו את האוטו שפגע בנו. זה היה אוטוקאר ענקי. הנהג שלו, מרדכי אגוסט, מיהר לעזור לנו להוציא את הפצועים. דבר ראשון שלחתי את הילוי לבאר-שבע להזעיק עזרה, משטרה, מגוף ורופאים ואחיות. אחר כך שמנו את הפצועים בצד שמאל של הכביש ואת ההרוגים בצד ימין. היו תשעה הרוגים. אשה אחת שמתה החזיקה ביד תרנגול. גם היא היה מת. בחור אחד, חייל, ישב בצד ימין. אמא שלו ירבה מצד שמאל. היא מתה."

★ ★ ★

מוות מצד שמאל

המשטרה הגיעה למקום כעבור שלושת רבעי שעה. לפניה הגיעה מונית פרטית. אזרחים מבאר-שבע, ששמעו מפי נהג מכונית הילוי על התאונה, שכרו מיד מונית, מיהרו למקום התאונה. לעיניהם התגלה מחזה מחריד. לאור הלבנה התנוצץ כביש לבן, מכוסה אשגל שנשפך ממשא האוטוקאר. בצד הדרך עמד האוטובוס, כשי כל צידו השמאלי מגולח. מתוך הלוע ה' פער בלטו ספסלים, שביר ברזל ומזוודות. בתוך המכונית לא היה גם סנטימטר פנוי אחד כמעט. הכל היה דייסה של כסאות, ספסלים, מטענים, אברי אדם ודם, כשמעל כולם פזורות פתקאות בחירות של רשימה רט. שהתפוררו מתוך חבילה.

האוטוקאר נסע במהירות של 60 קילומטר לשעה. הוא היה בסיבוב רחב וחלקו היה מעבר למחצית הכביש.

לא היתה שום תקלה טכנית במכונית, מלבד הפנס השמאלי של האוטוקאר, שלא דלק.

כשהאוטוקאר של מפעלי תובלה הר פיע, הוא היה כבר בצד השמאלי של ה' כביש. הכוח הצנטרפוגלי משך אותו שמאלה לכיוון האוטובוס.

אולם עדויותיהם של נוסעי האוטובוס ובמכונית הילוי החמושה הצביעו בבירור כיצד אירעה התאונה. לפי סיפוריהם מש' תחזרת התמונה הבאה: מכונית הילוי ש' נסעה כ-20 מטר לפני האוטובוס, נסעה במהירות ולא האיתה את מהירותה כאוטו בוס עצמו, שעמד להוריד נוסע. מכונית הילוי והאוטוקאר סינורו זה את זה. נהג האוטוקאר לא הבחין באוטובוס שנסע מ' אחורי מכונית-הילוי, כשהבחין בו הוא משך את כל ההגה ימינה ואמנם תא הנהג לא פגע באוטובוס. אולם החלק הנגרי של האוטוקאר המשיך בכוח ההתמדה לכיוון שמאל, פגע בדופן האוטובוס ואז פנה בקשת ימינה, כשהוא מקלף את כל הדופן ומושך עמו כמה מהכסאות.

מההתנקשות נפגעו כל אלה שישבו ב' כסאות בצד שמאל. האסון יכול היה להיות גדול יותר. מעצמת ההתנקשות יכול היה האוטובוס להתהפך לתוך התעלה, ממנה היה מרוחק חצי מטר. במקרה כזה היו נפגעים גם יושבי הצד הימני. אולם קר' קעית המשא של האוטוקאר היתה גבוהה במקצת מקרקעית האוטובוס. היא לחצה על קרקעית האוטובוס מלמעלה ועל ידי כך מנעה את התהפכותו.

מכונית המשא הענקית שהביאה את המות לכל יושבי הצד השמאלי של האוטובוס, היא שהצילה ממוות את יושבי הצד הימני.

הישרה והריקה המובילה לדימונה. לפניו דהרה מכונית-ילוי חמושת מקלעים שנועדה להבטיח את הנוסעים. בערך בשעה 8, כאשר היה האוטובוס במרחק של 18 קילומטר מבאר-שבע, התרומם ביואי חבוש כפיה, משך בפעמון המכונית. נהג האוטובוס הח' ליף מהלך נמוך, התכונן לעצירה, כאשר לפתע נראה אור מסנוור של מכונית הבאה במהירות ממול.

"רציתי להדליק סיגריה נלטון", נזכר עמרם אסור (26), מדריך של הקרן הקיימת בחבל תענן, "פתאום הרגשתי חבטה. לא זוכר יותר מה קרה. נפלתי קדימה, הרגשתי שהכסא נעשה נמוך יותר. אחרי רגע הת' עוררתי. לא הבנתי עוד כלום ויצאתי דרך

ויפת'תואר, כשהוא אחוז מתפתל בזרועות כמה בחורים. "אליס! אליס! עני לי!" צעק דרעי ללא הרף בצרפתית ובעברית. "פרח צעיר, למה הלכת? למה דחוק את? מפני שהיית צעירה? מפני שהיית יפה? אני לא אוכל להיות יותר עם הילדים!"

הגברים שמסביבו החזיקו בו בחוקה, מנעו בערו מלקפוץ אל תוך הקבר. אולם כאשר הביאו את גופתה של אליס דרעי בת ה-20 והניחוה ליד הקבר, השתחרר דרעי הבעל מאותו, נפל על גופת אשתו, קרע ממנה את התכריכים ונשק לה בפניה הקפואים.

★ ★ ★

חג בצירהמוות

2 שעות קודם לכן נחשבה אליס דרעי ל' אחת מיפהפיות דימונה. היא עלתה ממרוקן

בנה של ריקה אלנקרי, שעמד לחוג בר'מצוותו, יושב המוט ליד קבר אמו, שעה שאביו אחוז ביי חבורו, לבד יתפרץ אל הקברים.

בלי אמצ

לפני ארבע שנים, נישאה לבחור שעבד כנהג במפ' עלי הפוספטים. מזה שנתיים גרה עמו בדימונה, ילדה שני ילדים. היא היתה בחודש השישי להריונה. אליס ובעלה היו זוג מאושר. הם חסכו מעט כסף, תיכננו לרהט את דירתם הדלה ברהיטים חדשים. ביום חמישי השאירה אליס את ילדיה אצל בני משפחתה, נסעה לבאר-שבע כדי לראות אם הרהיטים שהזמינו מוכנים כבר. הרהיטים לא היו עדיין מוכנים. אליס עלתה על אוטובוס אגד. אוטובוס אגד מספר 38-863 מטיפוס טייגר מאור רך, התמלא נוסעים. הנהג, דב פרידמן (35), דמות ידועה בנגב, מוטיקי הנהגים בדרך לאילת, שוחח עם הנוסעים שעלו, החליף עמם הערות והלצות. רוב הנוסעים הפעם לא היו פועלים. הפועלים חזרו הביתה מוקדם יותר. האוטובוס כלל בעיקר עקרות-בית שחזרו מקניות שערכו בעיר לצורך חג שמחת תורה. אירת החג הורגשה במכונית. ריקה אלנקרי (50), ילידת טנג'יר, ירבה מצד שמאל של המכונית. היא התכוננה לחגיגת הבר-מצוה של אחד משבעת ילדיה, שעמדה להיערך ביום שני השבוע. לצורך זה נסעה העירה, כדי להכין כיבוד ומתנות. לא רחוק ממנה ישבו צפורה ומרדכי פרץ, זוג צעיר ירם, היא בת 20 והוא בן 23. גם ציפורה היתה בחודש השישי של הריונה, נסעה עם בעלה עובד חברת הפוספטים לעיר, כדי לקנות מתנה לאחותה שעמדה להתארס ביום השבת הקרוב.

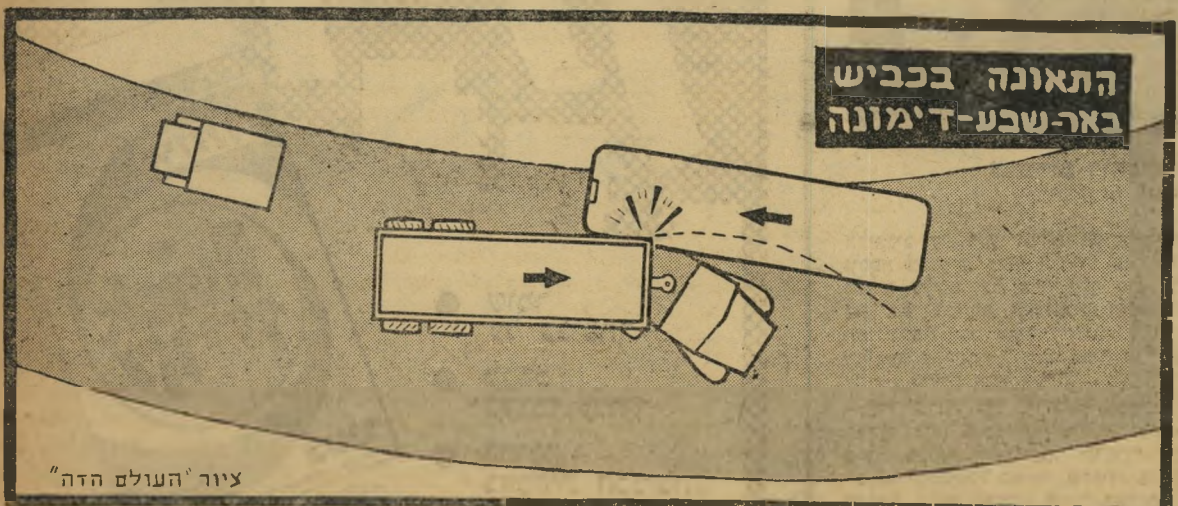
★ ★ ★

פצצה מסנוורת

כ אשר יצא האוטובוס לורכו שורה כבר חשיכה מוחלטת. הוא נסע במהירות בדרך

החלון. רק אז הרגשתי כאבים ודם ב' ראש... "רגע לפני שקרה זה, התחיל הילד שלי

התאונה בכביש באר-שבע-דימונה

היא לרדת מהכביש. נהג המשאית, שנסעה בתנועה סיבובית בצד שמאל, וכן נהג האוטובוס, ניסו ברנע האחרון לפנות ימינה. אולם חלק ארגז המשאית פגע באוטובוס, חתך אותו, כססו בקו המנוקד.

כך זה קרה ציור זה מראה כיצד ארעה התאונה. בצד שמאל נראית מכונית-הילוי של ה' האוטובוס, שסינורוה את נהג המשאית. מכונית-הילוי נאלצה אף

(המשך מעמוד 12)

זימון השאיר את החומר, המתין לתשובה מירושלים. יום אחד לפני פתיחת התערוכה הודיעו לו מהשרות הבולאי, כי אין כל אפי שרות להתחיל את 800 הגלויות הנחונות בספק. זימון טילפן בעצמו לירושלים, קיבל תשובה כי במשרד הדואר איש אינו יודע דבר על הפרשה. הפקידים הבטיחו לברר את הבעיה במהירות האפשרית, להודיע לו את התשובה.

התשובה היתה — הצעה להדביק בול דואר על גבי התמונה, להתחיל את הגלויה כחומר בולאי. בדבר פרטים מדויקים הפנו אותו למנהל השרות הבולאי בתל-אביב. זימון נפגש אישית עם כהן, הציע להדביק בול דואר על הציר. "אמרתי בפירוש שאחרי ההחלטה אעשה בחומר מה שארצה", סיפר זימון. "במשך כמה שעות ישבתי והדבקתי בול כחול בן חמש פרוטות של מועדים לשמחה משנת תשי"ב על הציר של דיונגוף. אולם בשעה שהדבקתי את הבול, עשיתי זאת מתוך כוונה להוריד אותו אחרי ההחלטה".

החומר הוחזק והוחזר לידי בעליו. זימון הוריד את הבול, מסר את החומר להפצה בדוכנים שהוקמו בשטח התערוכה. הגלויה שנעטפה בחצי לילון נהר ושוך, נמכרה בשטחים ובכניס לירושלים. היו קונים ששאלו מתי הופיע הבול דיונגוף. לאלה הוסבר שאין זה בול דואר אמיתי. אחרים קנו את הגלויה מבלי לשאול שאלות. להם גם לא הוסבר דבר.

מי הגיש את התלונה? השבוע הופיעו חוליות משטרה ליד דוכני המכירה, החרימו את כל הגלויות ועצרו את יוצרן ומפיצן. "רימית את הקהל", אמרו לזימון, שאת אוסף הבולים הראשון שלו רכשה לו אמו ב־1000 רובל. "לא רימית איש", ענה להם זימון שממנו הנוהל-לבריות. "הסברתי לכל מי שביקש הסבר את מהות הגלויה". בין הדברים הכתומים שבפרשה, היתה זהות המתלונן שהביא את המשטרה להחרימם רמת החומר הבולאי. המשטרה הודיעה כי התלונה נמסרה בשם מועדון הרוטרי בתל-אביב, אולם לא נשיא המועדון ולא מזכירו ידעו דבר על הגשת תלונה כזו, לא עלידם ולא עלידי אחד מחבריהם.

פשעים

רצח בשיכון

ליד בית-הכנסת הגדול של הרצליה ניצבה קבוצה קטנה של נשים זקנות ומירה בככי

שוטרים דוחפים מונית שובתת בתל-אביב* המוניות משלמות סובסידיות לאוטובוסים

מר. על הכביש ליד המדרכה עמדה העגלה המרעוה של החברה קדישא, כשעליה מונח הארגז השחור. ליד העגלה, כשהוא לבוש בגדים מרופטים, ניצב רב ישיש ובקול חנוק אמר את דברי התפילה.

דבריו לא נשמעו. במקומם נשמעה היכבה החרישית של הנפש היחידה שבאה לבכות את המתה. אחותה של פרלה מלץ בכתה ושאלה, שאלה ובכתה. "האם אינני חולמת? האם ייתכן באמת שמישהו ירצה לעשות רע לנפש כה טובה כמו פרלה אחותי?" איש לא יכול היה לענות לה. האדם היחיד

* נושאת שלט "מדיניות המסים", ה' מכון להוכיח כי מוניות-השרות מופלות לרעה, לעומת האוטובוסים.

ענות לשאלות. "אין לי זמן לעתונאים", הסביר לכתב העולם הזה, כשהוא משחק באלה שבידו.

בכל זאת עזרה נוכחותם של העתונאים לנהגיה-השרות. איבצן נתן הוראה להפסיק את השימוש באלות. במקום זה נעזרו ה' שוטרים בדחיפות גסות בלבד.

הנהגים האמיתיים מן השביתה היו אח' רים. "היום יש פרנסה", הסביר נהג מונית לנסיקות מיוחדות שהיה עמוס עבודה. "כדאי לתת להם כמה לירות, שיעשו שביתה כל יום".

חקירות

דיונגוף ושות'

הידיעה המרעושה עברה בין הבולאים הישראלים במהירות הבזק. תחילה היה ידוע רק כי אחד התותחים הכבדים בין סוחרי הבולים במדינה נעצר על-ידי המשטרה. השם המדויק נשמר בסוד. אולם לא לזמן רב. ההפתעה היתה גדולה שבעתים כאשר התפרסם השם. כי מהנדס (בנין) איזידור זימון הינו אולי בולאי מספר אחד מבחינת ותק והישגים.

למחרת יום מצערו הובא זימון בפני שופט השלום יהודה טרייביש, שוחרר ב־עברות של 1000 לירות. הודעת המשטרה על העניין היתה קצרה, קבעה כי זימון חשוד בהוצאת כספים בטענות שוא. החלק המקצועי הבולאי של הפרשה נשאר לא ברור.

שונאיו של זימון טענו כי הוא חשוד בזיוף, אולם מי שמכיר את הבולאי השמנ' מן, שמגיל שש החל לאסוף בולים, ביטל את הטענה. "יש לו מספיק כסף מכדי שיתכנן", קבעו הם. בירור נוסף גילה כי מה שנעשה בדוכני מכירת הבולים בשטח התערוכה יובל תל-אביב, גבל בנסיון להונאה. אולם אי-אפשר היה להאשים בכך רק את זימון עצמו.

לפני פתיחת תערוכת יובל תל-אביב, פיר' סמה ההנהלה מכרו על יוזיון להדפסת וה' פצת חומר בולאי בשטח התערוכה. זימון היה האיש היחידי כמעט שיכול היה להש' תלט על המבצע. הוא קיבל את הזכיון, השקיע בביצוע סכום של כ־3500 לירות. הוא הכין חומר בולאי בצורת מזכרות מן התערוכה. שתי מעטפות מיוחדות, בול תעמולה מיוחד, בדומה לבולי התעמולה של ירידי המזרח, גלויה נאה עם בול יובל

מוגש ע"י מחלקת החסברה של

חזית דתית לאומית

המזרחי-הפועל-המזרחי ובלתי מפלגתיים

QUICK

קוויק

- שומר על כביסתך
- מכבס בעצמו עבורך
- הטובה באבקות הכביסה

מים חמים כל השנה

מיד, בשפע, ללא המתנה

• מיד עם פתיחת חברו זורמים מים חמים לנוחיות עקרת הבית וכל בני המשפחה.

• תפוקת "אסקוט" - יותר מ-12 ליטר מים חמים (50°) ברגע.

• חיבור לכל נקודה בבית: לאמבטיה, למקלחת ולמטבח.

מחמים המים
המפורסם
בכל רחבי
העולם

מנגנון סגירה טרמו אלקטרי -
ל בטיחות מכסימלית.

אם גז-אז
אמישראגז

הבול המדומה של דיונוגוף* שרות בילבולאי

היה לאשתו עם אשת יפרח, בשעת עמידה בתור ליד תנור החמין.

משפט פיטור מזוזנות

"בעלי הכניס אותי לבית המשוגעים כדי שלא יצטרך לשלם לי את הכסף למזונות. הוא הרס את כל חיי. אני רוצה שיכריחו אותו לשלם בעד כל מה שעשה לי." זאת היתה תמצית סיפורה של האשה הצנומה וקמוטת הפנים, שנכנסה למשרדו של עורך הדין התל-אביבי יעקוב חיים הלוי. עורך הדין העיף מבט חטוף באשה שנראתה לו אומללה ומיואשת, ביקשה לשבת ולספר את כל הסיפור. פנינה גויניצקי סיפרה את הכל. כיצד הגיעה ארצה בהיותה ילדה קטנה, כיצד הכירה את בעלה על שפת הים, שהיה אז מרכז החיים החברתיים של תל-אביב, וכיצד יום אחד, עזב אותה בעל נעוריה ולא חזר עוד מאז הביתה. כאשר סיממה האשה את סיפורה, היה עורך הדין מזועזע. מתוך דבריה הבין כי פנינה היתה זו שפרנסה את בעלה, שעבד בחנות השעונות של אביו הזקן ולא השתכר. היא עבדה כתופרת וכלכלה את שניהם. עד שיום אחד נאלצה מסיבות רפואיות לנטוש את מכונת התפירה ולהפסיק לעבוד. דחקה אז השתפר מצבו הכלכלי של אבי בעלה ויצחק הבעל החל מרחיח את לחמו בכבוד.

חופשה מבתיים. כשהוטב מצבם הכלכלי, ביקשה פנינה מבעלה כי יחשבו על ילד. הבעל סירב להחליט בו במקום. טען שילך אל הוריו להימלך בהם. הוא הלך ולא חזר.

החלה פרשה מייגעת של התדיינות במש"רדי הרבנות. בכל פעם היה הבעל מבטיח שיחזור, אולם מעולם לא עשה זאת. לבסוף פסקה הרבנות שעליו לשלם לאשתו סכום מסויים כדמי מזונות. הבעל שלם חלק מהסכום, אולם לפני שהספיקה פנינה לראות את יתרת התשלום הראשון, הופיעו בביתה שני גברתנים, הוציאו אותה בכוח מבייתה, הכניסוה לניידת משטרתית ש'הובילה אותה לבית החולים בבתיים.

פנינה ניצלה את חופשתה הראשונה מ'בית החולים, מיהרה אל עורך הדין יעקוב חיים הלוי. הלוי הסכים לתבוע את בעלה לדין על אי-תשלום מזונות, לברר בהזדמנות זו מי הוא האחראי להכנסתה לבית החולים.

תזכיר

האיש העולה

אחרי ההתנקשות בקאסם. הודיע מדור תצפית (העולם הזה 1150) כי האיש העולה בעיראק הוא מושלה הצבאי הכללי, אחמד סאלח אל-עבדי. השבוע הגיעה ידיעה מבירות, כי עבד אל-כרים קאסם הכין צתאה, בה קבע כי יורשו במקרה שימות, יהיה אל-עבדי. . . על מעדליו של הקבלן ירחמיאל לזין מסר העולם הזה (1133). שהיה הראשון אשר גילה כי לזין גם מסר לבנק הארצי שטרות מזוייפים, בסכום של אלפי ל"י. מעשה זה היתה בסיס ראשון להתערבות המשטרה נגד הקבלן שברח מן הארץ. השבוע, אחרי שגמר את הכסף שלקח עמו לגרמניה, חזר לזין ארצה מרצונו, נעצר על-ידי המשטרה ב'הגיעו לגמל חיפה.

* באמצע, בין הבולים החוקיים של שלוש עילים וחיים נחמן ביאליק.

שידע את מניעי הירצחה של פרלה מלך בת ה-68, היה כלוא אותה שעה בבית הסוהר אחרי שהסגיר עצמו. דוד מלך (65), לא ניסה לברוח אחרי שרצח את אשתו, הוא גם לא הכחיש את מעשהו. "רצחתי את אשתי", הודיע בבוקר יום שמחת תורה ליומנאי תחנת המשטרה בהרצליה.

מכתב מיוגוסלביה. "אמרנו לפרלה שאסור לה לשאת אדם כזה. אפילו לחם לא רצו לקנות אצלו, במערכת גליל. הוא היכה תמיד את אשתו השנייה", סיפרו מכרים. אולם פרלה האמינה למלך שהבטיח להתחיל הכל מחדש, נישאה לו ועברה לגור עמו בשיכון חדש ונאה בנוה עמל. לא עבר זמן רב והבעל חזר לסורי. מכות היו דבר של יום יום. פרלה מעולם לא סיפרה על כך לאיש. "היא היתה עדינה מדי מכדי שתספר לאחרים על המתרחש בחדרי חורים".

בשבוע שעבר קיבל מלך מכתב מבנו היחיד ביוגוסלביה. הבן כתב לו כי הוא עומד לשאת אשה נוצרייה. מלך המרוגז שפך את זעמו על אשתו הזקנה. פרלה לא יכלה לסבול יותר. "אם תמשיך להר" בן ל"י, אמרה האשה יוצאת רומניה, לבעלה יוצא יוגוסלביה, "אלך להתלונן במשטרה". הבעל לא הפסיק. "אם מישהו ילך להתלונן במשטרה", איים עליה, "אהיה זה אני שאתלונן".

הוא לא התלונן. הוא הודה. הודה שרצח באכזריות את אשתו. להצדקתו היתה בפיו של מלך, ששהה זמן מסויים בבית חולים לחולי-נפש, טענה אחת: "היא אמרה ש'תכניס אותי לבית המשוגעים'".

התור אשם

מתישבי חבל לכיש, יוצאי הרי האטלס, הם אנשים חמי מגז. דבר זה ידוע לכל מי שבא עמם במגע קרוב, החל במדריכי ה' סוכנות וכלה באנשי המשטרה מתחנות קרית גת. לאחר קטטות ותגרות ידיים חלה לאחד רונה התקדמות במצב: כיום מסתפקים ה' תושבים בריב שפתיים כשיש להם חילוקי דעות על מים או אדמה.

השבוע שוב צעדו מתישבי לכיש צעד גדול אחורנית. הדבר אירע אחרי תפילת ער' בית בליל שבת. מתפללי בית הכנסת במושב עוצם יצאו מן הצריף הגדול, פנו איש איש לסוכתו. גם נסים יפרח (29) פנה הביתה. אולם הוא לא הרחיק לכת. את דרך העפר חסם שכנו חביב בן-לולו (33). מה שקרה אחרי כן חואר בידו עדי הראייה שחזו ב' תגרה מן הצד. בן-לולו שאל את יפרח משהו, יפרח דחף אותו הצידה ואז הניף עליו בן-לולו את היד ואחר-כך התחילו הוא ואביו להכות שניהם ביחד את יפרח שברח הביתה.

היד אותה הניף בן-לולו היתה מזויינת בסכין. הוא דקר בה את שכנו פעמים אחדות בצוואר ובגוף. למזלם של התוקף וה' נתקף כאחד לא העמיקה הסכין לדור דרך בגדיו העבים של יפרח, פצעה אותו באופן קל בלבד. בן-לולו נעצר על-ידי המשטרה, יואשם רק בתקיפה.

סיבה לרולו. אולם הקדימה התרבותית הגיעה בכל זאת למושב עוצם. כאשר רצה אחד ממדריכי הסוכנות לנסוע לתחנת ה' משטרה של קרית גת, לראוי לשחרור התוקף בערבות, היו אלה דחקה המתיישבים עצמם שמנעו ממנו לעשות זאת. "אין דבר", אמרו לו, "שישב קצת ויתקרה. שידע שלא עושים אצלו מעשים כאלה".

היתה למתיישבים סיבה טובה לרולו. בן-לולו תקף את שכנו בגלל ריב שפתיים ש'

סיפור השער הפסול

נותרו עוד שש דקות לסיום המשחק. התוצאה היתה תיקו: 2:2. איצטדיון ה' כדורגל ברמת-גן געש והמה. 50 אלף הצופים, ששולבו למראה משחק הנבחרת הישראלית של ישראל, שהצליחה להבקיע פעמיים את השער היוגוסלבי, לא האמינו ל' מראה עיניהם. הם עקבו אחרי מחוגי השער שמשום מה נראו נעים עתה לאט מאד. מה יקרה? האם יבקיעו היוגוסלבים שער נצחון? האם תצליח הנבחרת הישראלית לקבוע, כי פעם הראשונה בתולדותיה, נצחון על מעצמת כדורגל עולמית כמו יוגוסלביה?

ואז התרחשו הדברים במהירות מסחררת. אברהם מנצ'ל, הקיצוני הימני של נבחרת ישראל, שהשתפר ללא הכר במחצית השנייה של המשחק, תיעתע לגמרי במגן היוגוסלבי יוסופי, פרץ עם הכדור לאורך הקו הימני, כמעט במקביל לקו ה-16 בעט מנצ'ל מתחת לרגליו של יוסופי, הרים כדור למרכז המגן רש. בצד שמאל התרומם נחום סטלמך אל עבר הכדור הגבוה, נגנח בו בראשו לכיוון מרכז השער. היה זה כדור שהתרומם גבוה מאודי. כאשר התקרב לקרקע חיכו לו שם שניים: השוער היוגוסלבי שושק'י והחלוץ המרכזי של נבחרת ישראל — רפי לוי. מה קרה שם אותה שניה בדיוק, אין איש יודע. הצופים ראו את רפי לוי כשהוא מרים רגל ואת הכדור בתוך השער.

רובות הצופים קפצו על רגליהם בשמחה. הבלתי יתואר הושג — ישראל השיגה נצחון על יוגוסלביה. בהצלחתם לא הבחינו הצופים כי השופט התורכי הנמרץ שרק והורה על פסילת השער. גל של אכזבה עבר בין ה' צופים. שריקות וצעקות-כזו כחננו אל השופט. למה פסל את השער?

לאיש לא היתה על כך תשובה מדויקת. 'רפי התנגש שלא כחוק בשוער', סברו אחדים. 'לדעתי היה השער של רפי חוקי בהחלט', הצהיר מאמן הנבחרת הישראלית גיולה מאדני. 'פסלתי את השער מפני ש' שופט הקו הרים את דגלו לציון עבירה', הסביר השופט התורכי עצמו. שופט הקו היוגוסלבי ציין כי הרים את דגלו משום שסבר כי רפי נמצא במצב נבדל.

אולם מה שקרה באמת היה מעבר לת' פיסת עין-אנוש. התשובה לכך נמצאה רק במצלמת קולנוע, שעקבה אחרי הכדור, מן הרגע בו נבעט מרגלו של מנצ'ל. אפילו מצ' למה משוכללת זו, שצילמה 20 תמונות ב' שניה, התקשתה לקבוע בדיוק מה קרה. או' לם נמצאה בה תמונה אחת שהראתה ב' בירור כי רפי לוי נעץ בידו בכדור, נגיעה שהדפה אותו אל תוך השער. תמונה זו (מספר 2) מראה כי הפסילה היתה מוצדקת. אולם העובדה ששער הנצחון הישראלי לא נכבש במשחק זה אין בה כדי לשנות מעצם ההישג שהשיגה הנבחרת הישראלית. היא נפלה אמנם מהיוגוסלבים ברמת כש' רה הטכני, אולם עלתה עליהם במרצה ובמשחק ההקרה שלה. שחקנים שהיו חל' שים בשלב אחד של המשחק, חיפו על חול' שתם במשחק מזהיר בשלבים אחרים. נחוב סטלמך, שכבש את שני השערים, השכיח את אי-הצלחתו בשלבים אחרים להשתחרר משומרי. מנצ'ל, שהיה הסטני ואיטי במח' צית הראשונה, התגלה כפורץ מוכשר המור' סר מסירות מדויקות במחצית השנייה. שיע' גלור הוכיח כי אלה שדרשו את הוצאתו מהנבחרת, עשו עוול לו ולנבחרת, וכי הוא עדיין הקיצוני השמאלי הטוב ביותר ביש' ראל. ואילו שני שחקני ההגנה, הרץ געון' שיש והמגן חנוך מורדוכוביץ', היו בכל הש' לבים הטובים בנבחרת הישראלית.

ספרים

תרגום

יין משומר

בלדות ישנות ושירי-זמר של אנגליה וסקוטלנד. (תרגם נתן אלתרמן). הוצאת ה' קיבוץ המאוחד, 129 עמודים) הם המקור הסמוי לשירתו הטובה של נתן אלתרמן, שככל יוצר אמיתי חוזר בסוף ימיו אל מקורו. הדירה של 37 השירות, הרומנסים והבלדות שאסף אלתרמן משירת המינסטר' רלים הסקוטיים במאות ה-12, ה-13 וה-14, נמצאים בשירתו הטובה, בשמחת עניים, שירי מכות מצרים וכוכבים בחוץ.

כבר הבלדה הפותחת את האוסף, שלושה בני עורב — שהיא למעשה חלק מבלדה ארוכה יותר, שהושרה במחזות הגבול של אנגליה וסקוטלנד משך מאות שנים — הינה בלדה אלתרמנית אמיתית. שלושת בני ה' עורב, המשחרים לטרף, מגלים את האביר המדוקר בשדה, שגן טיפוחיו וכלביו הנא' מינם מגוננים עליו מפני עופות הטרף. ו' — 'אז יורדת עלמה יעלה צהבהבה / ימיה מלאו, כן תישיר צעדה. / והיא מרימה רא' שו מדמים / ופיה נושק לפצעיו אדומים. / והיא על גבה אותו נושאת / אל ערש עפר לעת. / והיא עד אוריום לקברות הביאתהו כדון / ועד ערב היתה היא עצמה במתים.

'יתן הבורא לכל גבר עלי אדמות / נץ כזה וכלבים שכאלה ואהבה שכזאת'.

רצח אב בעצת אב. הבלדות עצמן, שהועברו מדור לדור בפהם של מינסטר' רלים, הינן למעשה רק חלק זעיר מהספרות העשירה של בלדות ושירי-זמר עתיקים, שכונסו בבריטניה. רובירובם של 37 ה' שירים המכונים בספר — שהינם לרוב קטעים מבלדות ורומנסות גדולות יותר — מקורם באזור הגבול שבין ממלכות סקוטלנד ואנגליה. מלחמות אבירים, מסעות שוד וד' מים רבים, מהחים את החומר ממנו שאב המינסטרל את נושאי שירו.

בלדות אחרות, כסרגיות עתיקות ומור' כנות, מספרות על אהבות המסתיימות ב' מות, על בגידות נאלצות, ועל רעות ה' מופרת במצחת החוק הנוקשה. דוגמה מצוי' יינת לסוג זה של בלדות היא בלדה טרגית, שתרגומה בידי נתן אלתרמן הינו מעשה אמן — אדוויר, אדוויר.

'מה חרבך נוטפת דם, / אדוויר, אד' וורד? / מה חרבך נוטפת דם / ועל מה כה ליבך נעצב, אהו' — שואלת אמו של האביר, והאביר משיב: 'כי הכיתי את נץ' טיפוחי ולא קם / אמי, אמי' / כי הכיתי את נץ טיפוחי ולא קם / ולא יהיה לי אחר על פניו, אהו'.

רק לאחר שהשאלה חוזרת ונשנית, ואד' חרד משיב כי הרג את סוסו הנאמן — (ובמקור אף את כלביו האהובים ונערו נושא הכלים) — מתברר כי 'את אבי שאהבתי קטלתי היום, / אמי, אמי' / את אבי שאהבתי קטלתי היום, / אויה לי לי עולמי עולמים'. וכי 'קללת גיהנום לך (אמי) בפי למארה, / כי לחשת המזימה על אזני, אהו'.

אחרי פוזמוס עקר, נכס. את גור דין המתח על הבלדה העממית המושרת פסקה המצאת הדפוס. במקום זמרים גודדים, נדדו מדור לדור הספרים. אולם הבלדות עצמן לא איבדו את חיוניותן. כבר בשנת 1765 יצא לאור בבריטניה הקובץ הראשון שאסף משירי המינסטרלים הנודדים.

37 הבלדות ושברי השירים שאסף אלתר' מן בספר הם כאמור אך חלק זעיר מהאוצר הרב הנמצא בדפוס. אולם תרגומן המצויין של הבלדות, וראשוניותן בספרות העברית המתורגמת, הופכות את עצם המעשה ה' אלתרמני למבצע נדיר. נראה כי לאחר שנים של טורים שבעים עקרים, ופולמוס מפלג' תי אינאוני, חזר אלתרמן למקור מחצבתו האמיתי — השירה — העלה ממנה נכסים שירים המבסמים את הקורא כיון המשומר.

חדש וקריא

רק לחובבים!

מחזות. (מאת בנימין גלאי, הוצאת דביר, 263 עמודים) הם סדרת המחזות סדום טיטי, פייטה, מעשה בשתי מצות, אבות ובנים ומשחת המלך — שחזן מאחד מהם לא הועלו מעולם על במה. למי שחובב את צורת הכתיבה המיוחדת של ג. בנימין.

* זמרי-עם נודדים, שעברו מכפר לכפר ומטירת אצילים למטרת אצילים, סיפרו עלילות גבורה ורומנסות אהבים בשירה קצובה וקלה להזכר.

הארץ

להפצת האנציקלופדיה לספורט

האנציקלופדיה לספורט ולתרבות הגוף

בהוצאת "עמ"עובד"

הגדול והמקיף מבין כל ספרי הספורט בעברית, המחזיק 743 עמודים כפולי טורים בפורמט גדול, יופץ

החל מ-23 באוקטובר במחיר מוזל של

9 ל"י בלבד במקום 12.750 ל"י.

הספר מחולק לחמשה חלקים: תולדות החינוך הגופני ומגמותיו; תיאור ענפי הספורט; החינוך הגופני בעם היהודי, תורת הבריאות; ומילון אלפביתי של השמות והעניינים, ובו ביאור מושגי יסוד ומונחים מק' צועיים, פירוט מבצעים ומאורעות חשובים, ושמות אישים שהצטיינו בחידושיהם בתחומים שונים של הספורט והחינוך הגופני.

מחברי האנציקלופדיה שיצאה בהוצאת "עמ"עובד" — יוסף אבירם, מאיר בניהו, עמנואל גיל ורפאל פנון — התכוננו לתת לחובבי הספורט בישראל ספר מקרא ועיון שימשוך את לבו בתוכנו ובהרצאתו. הספר כולל מאות צילומים, תרשימים וטבלות של שיאים ישראלים ועולמיים בכל ענפי הספורט.

להשיג בכל בתי המסחר לספרים, בתחנות מפעלי ההפצה של "הארץ", אצל הגובים והסוכנים במושבות וערי השדה.

איחוד לאומי

מיסודם של ספרדים ובני עדות מזרח

אשכנזי! ספרדי! בן עדות המזרח!

אל תאמינו לשקרים!

מפא"י טוענת:

שאיחוד לאומי הנו גרור חרות והציונים הכלליים.

חרות וציונים כלליים טוענים:

שאיחוד לאומי הנו גרור מפא"י.

אנו מכחישים שמועות אלה. שקר הן!

אין אנו גרורים למפא"י או לכל מפלגה אחרת. אנו עצמאיים!

ומדוע מפיצים שמועות אלה?

כדי למנוע עליית כוח ספרדי-מזרחי יעיל, מוכשר ועצמאי.

המשטר הישן מתמוטט!

יחי האיחוד הלאומי, חלוץ שנוי המשטר במסגרת שיתוף הספרדים בהנהלת המדינה.

כאם הנך אשכנזי:

האם לא תשמח שאחיק הספרדי-מזרחי יהיה שווה לך ומרוצה כשאר אזרחים?

כאם הנך ספרדי או בן עדות המזרח:

תפסיק להתלונן!

בידך לשפר גורלך וגורל ילדיך;

חובתך להצביע בעד רשימות

האיחוד הלאומי

(כנסת ועריות)

כי תנועה זו הציבה ברשימותיה מועמדים צעירים משכילים ובלתי-תלויים שיבואו להגן על זכויותך.

סר הצבע

1 מהפינה הימנית של איצטדיון רמת'גן בעט הקיצוני הימני של נבחרת ישראלי אברהם מנצ'ל כדור לרוחב השער היוגוסלבי. בתמונה נראה מנצ'ל בחולצה לבנה משמאל, בעוד השוער היוגוסלבי והמגן השמאלי יוסופי, עוקבים אחרי הכדור, שהגיע לראשו של סלמץ בפינה השמאלית שנגח אותו לשער.

2 השוער היוגוסלבי שושקיץ' זינק לעבר הכדור, אולם אותה שעה הופיע במהירות ממר' כז המגרש החלוץ המרכזי רפי לוי, שכמעט התנגש בשוער, הריס בעת ובעונה אחת את רגלו השמאלית וידו הימנית. כפי שנראה בתמונה לא הגיעה רגלו לכדור, ורפי הדף אותו בידו לעבר השער, כשהשוער מוטל לרגליו לפי מצב התמונה לא היה מקום לסענת נבדל.

3 תמונה זו צולמה חלק קטן של השניה אחרי שהכדור נגע בידו של רפי וחזר לעבר השער. השוער נראה עתה יותר קרוב לקרקע מאשר בתמונה הקודמת, רגלו של רפי באותו מצב ואילו הכדור מרוחק מידו. לפי תנוחת הרגל ומצב הכדור, ברור שאילו היה רפי פוגע בו ברגלו — היה הכדור מתעופף אחורנית, ולא לכיוון השער, אליו הוא נע.

4 השוער שושקיץ' מוטל עתה על הקרקע, והוא נראה מפנה את ראשו לעבר השער. מעליו נראה רפי לוי מוריד את רגלו לקרקע, ואילו את ידו הימנית שהדפה את הכדור, הוא מסיט לאחור. הכדור נראה במעופו אל תוך השער. צורתו האליפטית של הכדור בתמונה נגרמה בגלל אייחודות המצלמה ומהירות מעופו.

5 רפי לוי השאיר את השוער היוגוסלבי שרוע מאחוריו, רץ בעקבות הכדור אל עבר השער. מאחורי הכדור נראה אברהם מנצ'ל בחולצה לבנה, שפניו מוסתרים עלידי הכדור, כשהוא רץ כבר לעבר מרכז המגרש בתרועת נצחון. לידו עומד המגן היוגוסלבי דורקוביץ', מיואש לגמרי.

6 הכדור בשער ועמו רפי, שרץ להבטיח את כניסתו. מאחורי רפי, בין ידו הימנית וקורת השער, נראה שופט'הקו הי' יוגוסלבי, כשהוא מרים את זגלו לציין עבירה.

7 מפה הנפשו. רפי לוי מהזיק את הכדור בידו ועל פניו הבעת האכזבה בעקבות פסילת השער. לידו נמצא המגן היוגו' סלבי דורקוביץ' הצוהל לשריקתו של השופט.

אנשים

חמור מפי עגלון

מי שהזכיר בשבוע האחרון שמה של אישיות כלשהי — הזכיר אירוע פוליטי. אישיות המדינה נאמו, נסעו, שפכו אימרות שפר, או הסתכסכו בהתפתחות-בחירות. לקראת הופעתו של **מנחם בגין** בנתניה, למשל, החליטה המשטרה לנקוט בכל ה"צעדים למניעת גיאומטריות, שתבלע בגלי ההתלהבות כל שריד של סדר. על כן הקימה המשטרה מחסומים בכל הדרכים המובילות למקום העצרת. המחסומים היו כה קפדניים, שבגין עצמו הצליח רק בקושי לעבור דרכם. שלוש פעמים נעצר על ידי השוטרים, נאלץ להוכיח כי הוא הנואם שלכבודו נקטו כל אמצעי הזהירות. . . . ח"כ **יגאל אלון**, לעומת זאת, מצא זמן להופיע בפני קהל מצומצם ונבחר, לרגל הופעת ספרו **מטח החול**. היו אלה בעיקר ותיקי הפלמ"ח, שבאו לשמוע את שבחי הפרופסור **יוחנן רטנר**, **ישראל גלילי** ואת יגאל עצמו. לפני תחילת הפגישה סיפר אלון באוזני מכת: "אני חושב שכבר מיציתי באסיפות הבחירות את מיכסת הדיבור ה"מותרת לאדם. אחרי הבחירות אצא לשנה למנוח שתקנים. עם השתי, כמובן. כאשר העיר המכת: "אם כך, תצטרך לכבוש את לטרון (שם נמצא מנוח הטרופיסטים — הנזירים השתקנים)". תיקן האלון: "לשם" רר, לא לכבוש. . . . ח"כ **יוחנן באדר** פיצל את אישיותו בין מערכת הבחירות ובין משחק הכדורגל עם יוגוסלביה. מאחר שנמנע ממנו לחזות במשחק, בגלל עבודתו בועדת הבחירות המרכזית, פקד באדר על המרכז של הועדה להאזין לשידור המשחק ברדיו, למסור לו כל כמה דקות על התפתחות המשחק. . . . בפי ח"כ חרותי אחר, **יוסף שופמן**, שהופיע בפני קהל בו חרים מעדות המזרח, היתה הוכחה חותכת כי משה רבנו היה ממוצא ספרדי, ולא אש"כני: "אחרת היו קוראים לו משה רבינו" ב"י". . . . שר האוצר **דני אשכנז** מצא לו פנאי השבוע לסייר בתערוכת תל-אביב ולבקר במועדון תל-אביב הקטנה. כאשר הופיע אשכנז במועדון, היתה כבר התכנית באמצעיתה, והוא היה מלא עד אפס מקום. מליון של אשכנז גייסו עבורו ועבור פמליתו כסאות מהיושבים בסביבה. העיר לשר אחד האורחים: "מה יש? תש" איר איהו כסא גמ לאופוויציה". . . . נואם מפא"י אחר, **אבא אבן**, שבאסיפת בחירות אחת של מפלגתו, בשכונת שפירא בתל-אביב, נשא דברים בארבע שפות: ב"צרפתית, בערבית, בפרסית ובספרדית, מצא את עצמו שלא בנוח בנהגו במכוניתו ה"פרסית ברחובות. אבן, שאינו מתמצא עדיין בסדרי התנועה המקומיים, החנה את מכוניתו ברחוב בו נוהגים העגלונים להעמיד את עגלותיהם, ובו אין נהגים מחנים מכוניות, זכה מיד בפניה אדיבה מצד עגלון שלא הכיר: ר"י: "איפה אתה עומד, חמור?". . . . בעת קבלת פנים שנערכה במכון לחקר הנגב, הסובבה **פזיה ברגוריון** רעית ראש הממשלה בין האורחים, חטפה שיחה עם כמה מהם. כאשר פגשה בעתונאית אוטטריה ירועה, שאלה אותה פולה: "מאיפה את?"

פסוקי

- **ח"כ המפלגה הפרוגרסיבית בית יזהר הררי:** "אילו מצא אבן אבן בשבוע מארצות-הברית ארבעים ח"כים פרוגרסיבים לעומת חמישה ח"כים של מפא"י, היה ללא ספק הופך לפרוגרסיבי ולא למפא"יניק."
- **דוד ברגוריון**, בכנס ארצי של ועדי בתי-הכנסת שנערך בעיינות: "חיל עברי יכול לשבוע אפילו כשמישים לו אוכל כשר."
- **שמעון פרס**, באסיפת בחירות של עולי מצרים: "מי הם מורדי אל-גיריה? רוצחים מתועבים של השליחים שלנו."
- **מאיר יערי**, מנהיג מפ"ם: "אני מאחל לברגוריון שיהיה כל כך בלתי-תלוי במערב, כמו שאנחנו בלתי-תלויים במזרח."
- **ח"כ חרות ד"ר שמשון יוניצ'מן**, בתשובה להכרזת אבן אבן כי מפא"י היא מדינה בועיר-אנפני: "לכל מדינה בעולם יש מפלגת פועלים משלה, ואילו מפא"י היא מפלגת הפרעלים היחידה שיש לה מדינה משלה."
- **שר המשפטים פנחס רוזן:**

אסיה. על רקע השפע והשעמום מן החיים בארצות-הברית או בשבדיה או במקרים מסויימים, על רקע חוסר החזון וחוסר היעוד. דומה שמשבר מסוג זה עובר על הנוער בארץ. אם כי המחנכים בעולם סבורים שהישראלים חייבים להיות מאושרים: יש להם מה לתת לנוער — לבנות חברה, ליישב את הנגב, להפריח את השמ"מה.

אולם החזון והיעוד החשובים ביותר לנוער בארץ הם בנינו של עם אחד. בעליית הנוער חונכו יוצאי שבעים ארצות, בהם 40 אלף יוצאי עדות ה"מזרח, ומעטים הם הגופים שעשו בהצלחה כה רבה לקידום האחוה היהודית. כי עליית הנוער לא חיכתה לוואדי סליב. מאז ביקר משה קול במארוקו, ב-1949, שיקמה עליית ה"נוער רבבות צעירים (בניהם 15 אלף יוצאי צפון-אפריקה), אותם אפשר למצוא בבתי-חרושת ובמשקים, כמו רים וכאחיות, כחקלאים וכקציני צה"ל. ועליית הנוער היא בן בית בחווה של בית"ר ובקיבוץ של השומר ה"צעיר."

על זה גאותו של משה קול: שור-תפות האמת שהצליח להקים עם כל גוף בארץ — מיישוב אגודת יש"ר אל עד למושב מפא"י. קול רואה גורה שווה גם במדינה. אפשר להקים קואליציה, בין מעבידים לעובדים, בין דתיים וחופשיים. כולם למען המדינה והמדינה למען כולם.

דרושה גם קואליציה של אמת בין מדינת ישראל לעם היהודי. עד כה זלזלו בתנועה הציונית, נטו לשכוח כי בסופו של דבר אפשר לסמוך אך ורק על העם היהודי. יש לחנך את הנוער להכרת קשרינו לעם היהודי כשם שיש לחנך את הנוער היהודי בגולה לייעודו בארץ. לא לחינם היו אלה הפרוגרסיבים שלחמו כל כך לחקיקת חוק האמנה — הנותן תוקף חוקי לשותפות עם העם היהודי בע"לם. כי העם היהודי איננו רק מקור לקבלת כספים, הוא מקור כוחנו והוא נושא תרבותנו הגדולה.

משה קול איננו מסכים לכך שהנוער יברח מן הבעייה של הקשר אל העם היהודי. הוא תובע להאבק עם הבעייה ולפתור אותה, לעצב את ייעוד הדור הצעיר כחיל החלוץ של עם ישראל. בדיוק כפי ש-60 אלף בני הנוער שעברו את עליית הנוער ב"13 השנים האחרונות הם חלוצי הנוער היהודי בגולה.

• פעולה ברוכה אחרת של עליית הנוער: הקמת מרכזים יומיים לנוער, בהם לומד ומועסק נוער בגיל 14 עד 17. במרכזים אלה, מקריית שמונה עד קרית גת, ניתנת אפשרות לנוער זה גם ללמוד, גם להרוויח סכום לא מבוטל בעבודה במפעלים הצמודים למרכזים אלה, לעזור בכך למשפחות.

מפלגה איננה נמדדת רק במצעה. מפלגה גם אינה נמדדת בסיסיותה או בהבטחותיה בלבד. קנה-מידה חשוב לטיבה של מפלגה הם האישיות העומדים בראשה. על טיבו של משה קול, המועמד השני של המפלגה הפרוגרסיבית לכנסת, וי"ר הנהלת המפלגה, אפשר לעמוד מפעילותו הציבורית ומהאני מאמין! שלו, השואף בארץ ובגולה לרצון טוב, לשותפות אמת, לאחוה יהודית, ל-

עם אחד

כשיקר משה קול ב-1958 בטוקיו, בכנס הארגון הבינלאומי של ה"א"ם לקהילות ילדים (שקול הוא סגן

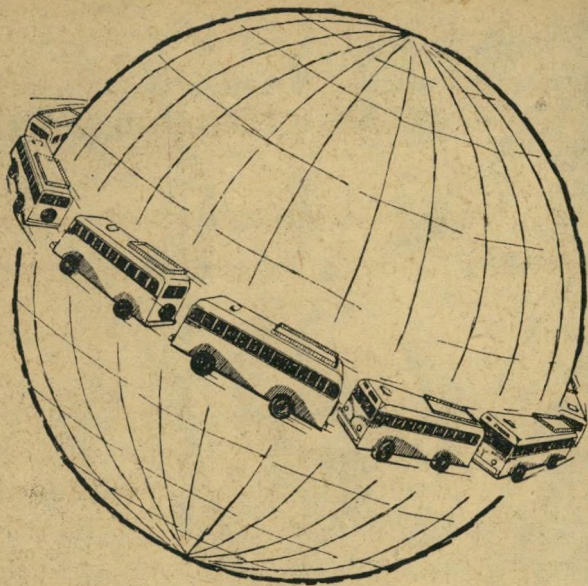
משה קול עומד זה 13 שנה בראש עליית הנוער. משך אותה תקופה קל"טה עליית הנוער 60 אלף ילדים ובני-נוער. הישג זה הוא למשה קול ההישג החשוב ביותר בחייו. לגביו קודם בניין אנשים לבניין משקים ובי"תים. בלי אנשים בריאים, בעלי הכרה, מאושרים ושמחים בחלקם לא יקום משק מפותח, לא תזכה ישראל בעצ"מאותה הכלכלית ולא תהיה מדינת ישראל לעם היהודי מה שהעם היהודי מצפה ממנה.

כי מדינת ישראל איננה מטרה. היא אמצעי בשביל העם היהודי. יש לטפח ערכים כאלה במדינת ישראל שהעם, ובמיוחד הנוער היהודי, ירצה לעלות ארצה. ולא רק כתוצאה של פרעות וגירושים אלא מתוך שאיפה למצוא בארץ חיים רבי-ערכים וחיוניים.

משה קול, 48, "האבא" של עליית הנוער ואחד מחותמי מגילת העצמאות, נבחר ציר לקונגרס ה"ציוני כבר בגיל 22, היה המזכיר הראשון של העובד הציוני הנהו חבר הנהלת הסוכנות זה 14 שנה. מר קול היה חבר מועצת המדינה הזמנית, שקדמה לכנסת הראשונה, ונבחר לכל כנסת, אלא שבשלוש הפעמים הקודמות התפטר על"מנת להתמסר לעבודתו בעליית הנוער (בתמונה למעלה עם ה"פטרונות העולמיות של עליית ה"נוער, אלמנת נשיא ארצות-הברית, הגברת אלינור רוזוולט, בעת ביקורו בארץ). בכנסת הרביעית מת"עוד מר קול להתמסר לעבודה הפרלמנטאית.

הנשיא שלו) נותח בהרחבה משבר הנוער בעולם. המשבר מתחולל על רקעים שונים: על רקע העוני ב-

מתוך חששים האלף שנקלטו על-ידי עליית הנוער משך 25 שנות קיומה.

ארוך נקו הנסוה ...

4.000.000 פעמים ויותר יצאו מכוניות "אגד" לדרכן בשנת תשי"ט. אם נכפיל מספר זה בארכו של אוטובוס "טיגר" החדש והמשוכלל, המצוי בשרות "אגד", נקבל מספר העולה במידה ניכרת על אורך קו-המשווה. זוהי רק אחת הדוגמאות להיקף עבודתו של "אגד", במסגרת מאמציו להגיש לך את מיטב השרות.

פרסום נאדל

סנרק ביבר ונימוז מטמור
הרב-סרן קיבל תואר ס.מ.

בבר, ביקש מנהל המועדון דן בראמון, מן האורח המכובד ביותר שנכת אותה שעה במועדון, לעלות על הבמה. עניו סקרו את האורחים המכובדים הרבים שנוכחו במקום, אולם הוא לא קרא בשמותיהם של אבא אבן או מאיר וייסגאל, כי אם בשמו של **אברהם פוסקין**, צלמה הראשון של תל-אביב, שמתוך ארכיונו נלקחו צילומי ראשית העיר, אשר שימשו רקע לתכנית השבוע למלון קסה דן בתל-אביב, שבמקומו יקום אגף חדש של מלון דן. באותה הזדמנות העלה ראש קבוצת המשקיעים של מלון דן, **יקותיאל פדרמן**, זכרונות מקסה דן של שנת 1934. סיפר הוא: "אור" תה שנה העליתי עליה נוצר על חוף תל-אביב, ישבתי על החול והבטתי על מלון קסה דן. על הגווסטה ישבו אנשים עם עניבים. אנשי אדמיניסטרציה. לא יכולתי להאמין שפעם יהיה שם מלון דן המפורסם. ובהמשך ההספד על קסה דן, נזכר פדרמן: "שם שמעו על הנצחון ועל הזמנים הקשים, שם ראו את היריות על אלטלינה". לעומת טקסי הנצחה נערך הן שבוע גם טקס פתיחה חגיגי לחיו של **דניאל מטמור**, בנם של הסופר יורם והאופנאית קטי. בטקס ברית-המילה ש' נערך לרך הנולד בבית הזוג, השתתפו כמ' עט כל אנשי הבמה הישראלים, נציגי כל התיאטרונים. את הכבוד להיות הסנדק קיבל רב סרן **שאול** ("עופר") **ביבר**, שהתעטף בפעם הראשונה בחייו בטלית, ענד סמל צבאי על הכיפה שחבש. כאשר הסתיים הטקס הודיע לו המוהל: "עכשיו אתה כבר ס.מ. — סנדק מוסקין". . . . הומר **שמעון ישראלי**, החליט סופית מה הוא רוצה לעשות בשנה הקרובה: ליצור שלאגרים. הוא עצמו יחבר את המנגינות לשירים שיהיו "בעלי תוכן אמיתי". המנגינות עצמן לא תהינה "עממיות, ישראליות מקוריות או הויהויות", אלא מוסיקה לריקודים, "שכל אחד יוכל לשיר אותה ולרקוד איתה". . . . **מאיר ינאי**, איש תיאטרון זוטא קנה למנהל תיאטרון, השחקן הוותיק **זיגמונד טורקוב**, זוג מספרים. הסיבה: השבוע חנך התיאטרון הננסי את בית הצנחן במעגן ואת אולם התיאטרון באשדוד, שהיו האולמות ה-17 וה-18 במספר שהתיאטרון הצעיר חנך בהופעותיו. . . . רחמנות על **אילנה קופר-עדן** המסכנה. מ-250 הדולר שתקבל עתה לשבוע מאולפני חברת פוקס עבור הופעתה ברות המואביה, היא לא תוכל לבזבז הכל. בית המשפט העליון ב' הוליבווד פסק, שמאחר שאילנה בת ה-19 נחשבת לפי החוק האמריקאי לקטינה, יהיה עליה להפקיד 20 אחוז מהכנסותיה בחשבון חסכון שימסר לה במלאות לה 21 שנה.

"אני מוניה", השיבה העתונאית. "זה נורא, הזדעזעה פולה". "איך את יכולה להיות בעיר כזאת של אנטישמיות?" ובמשך הדקות הבאות הטיפה לה מוסר על שהיא יושבת בעיר אנטישמית ואינה באה לישראל. לפתע הרגישה פולה שמשוה אינו בסדר, שאלה: "את בעצם יהודית?" "לא!" היתה תשובת העתונאית. . . . מנהל מפעלי קינור פרייזר **אפרים אילין**, שעלה לאחרונה לחדשות עקב פרשת רנו, גילה השבוע כי תחביבו האישי הוא הבישול. הוא נוהג להכין במו ידיו ארוחה לעשרות מוזמנים בביתו או בבתיקפה. בזמן הקרוב, גילה אילין, הוא עומד להוציא ספר בישול ישראלי, שיכל את כל החידושים שנתחדשו בארץ בשטח זה בשנים האחרונות.

★ ★ ★
20% מ-250 דולר

טקס נעילה חגיגי נערך השבוע למועדון תל-אביב הקטנה שבתערוכת ויבל תל-אביב. בהצגת הנעילה, שהחלה אחר-הצות, בהש' תחנות קהל אמנים ומוזמנים, להם חולקו שרידי בקבוקי המשקה הריקים שנותרו

השבוע

"אני צריך לבקש שמישהו יכתוב לי סוף לנאומים שלי. אני מתחיל ואחר כך אני יודע כמה לסיים."

● **דוד ברגוריון**, על משה שמיר: "סופר מחונן שאינו מסוגל לצאת מ'קליפתו המפלגתית הצרה, ולהבין את הזולת שיש לו דעה משלו."

● **הסופר יהושע בריוסף**: "חזרה וירדה עלינו בשנים האחרונות תקופה של צביעות ויקטוריאניות חשור, כה, העוספת גישה דתית מיושנת ל'בעיות הארוס בטלית של אנינות-דעת'."

● **העתונאי נתן דונביץ'**: "למה צריכה המשטרה לחשוב שהיא מכון ויצמן. כשכל הציד המדעי שלה מצטמצם במכונת אמת?"

● **מוזכיר המפלגה הפרוגרסיבית יצחק ארצי**, על חוג נשים בוחרות: "זו ברית חדשה בין לקוחות לולה בר ופרולטריון הזוהר של סווי אבן."

● **ח"כ צ"ב יוסף פרליון**: "אלו הייתי סוציאליסט, הייתי מכניס את הסוציאליזם למקרר."

חדושי 1960 באפנת התסרוקות

הפוסלת תלתלים וגלים. השיער המבריק והמטופח מודגש בעיקר, ומוצג בצורה מלאה ואלגנטית. נקה קרם שמפו מיפה ומנקה את שערותיך. המפצים היחידים חב' גורית בע"מ.

תיכף אחרי החגים
מתחילים קורסים חדשים!
גזירה! מודליוציה! תפירה!
למקצועית ולצורך פרטי!
בית-ספר "ליאונורה"
תל-אביב, שלמה המלך 72
(ע"י גן החיות)
ההרשמה יום יום 1-9, 4-8

תהיי יפה בשנה החדשה!
השתמשי בקרם הפנים הנהדר

רויאלויט
ROYALVIT

(לפי ד"ר לברן, פאריס)
מונע קמטים ומחליק את
עור הפנים • מכיל ג'לה
רויאל • מחיר בישראל:
4.250 ל"י

היא שיחקה תפקידים - משנה מבית - הספר עד הבימה - ואז כוכב נולד בחלוק

מי שאינו מכיר אותה, יכול לחשוב שהיא קוקה. היא עולה במדרגות לחדר ההלבשה שלה, וממלמלת בקולה האחד והיחיד: "אני מוכרחה לסדר עוד את זה... ואת זה... ושלא אשכח לגשת אל הספר רית...". אלה שמכירים אותה יודעים ש היא מדברת אל עצמה כשהיא נרגשת. היא מגיעה לחדרה הלבשה בקומה השנייה של בניין הבימה כשעה ורבע לפני ההצגה. היא מסירה בתנועה איטית 35 צמידים מידה הימנית. פושטת את שמלת הרחוב הפשוטה שלה, מכניסה שתי פרוטות לחזיותיה, לובת שתי קימונו משי אדום, חוגרת תגורת גרביים, גורבת גרביים. היא מוכנה לאיפור שיהפוך אותה לגברת הזקנה.

את האיפור המסובך - שקיות מתחת ל עיניים, קמטים וצללים - עושה לה, לפי שעה, עד שתלמה, רפאל קלצקי, מלך ה איפור. האיפור אורך כמחצית השעה. היא נכנסת לאחר מכן לשמלתה, מסתכלת שוב בראי ("כדי להתרגל לפרצופי המפלצתי"), מרגישה איזושהי מתח, אך מתח בריא, לך בריה. בשעה 8 מגיעה שכנתה לחדרה-הלבשה. דליה פרידלנד. הן מתליפות ביניהן כמה מלים בנאליות על מוגיהאוויר, כשכל אחת בוכה שאין לה מה ללבוש.

ואז נשמע הצלול. רגע הוינוק מתקרב. פעם, לפני שנים, כשהיתה באוהל, היתה נהגת לומר לעצמה לפני היכנסה לבמה: "אף אחד איננו באולם... אין מבקרים... אני מצפצפת על כולם". כעת היא מנסה להעסיק את מוחה בדברים קטנים, כדי לא להתרגש. היא חשה מיד כשהקהל מקבל אותה באהדה: עובר או רחש באולם.

המבקרים החשובים ביותר לגבי אלישבע מיכאלי אינם דוקא כותבי הביקורות ה מקצועיים, כי אם חבריה, השחקנים. וההצגה המסעירה ביותר בשבילה היא התזורה ה גנראלית, בה נוכחים כל השחקנים עם משר פחותיהם. היא מכירה את כל הזוגי הברכות. כאשר היא טובה, הם נוגשים אליה ואומרים: "עשית תפקיד נהדר... בראבו...". מאלאדידי? "כאשר היא ככה-ככה, הם אומרים: "היית יפה... את נראית יפה בש חור...". או, לכל היותר: "מחזה טוב".

זו הפעם הראשונה שאלישבע, שהקהל רגיל לראותה תמיד בתפקידי-אופי כזקנה זלגארית או צעירה מופקעת, מופיעה ב תפקיד ראשי ככוכב. היא נדהמה יותר מ כולם, כאשר נמסר לה התפקיד שכל כוכ בות-הבמה התחיקות באירופה משתוקקת לו.

★ ★ ★

אשה א', אשה ב', אשה ג'

היא זה מתקופה בה הופיעה בהצלחה בתפקיד הלן בהבט אחורה בדעם - תפקיד שהוא, אגב, הפחות אהוב עליה ("אינני אוהבת את המחזה"). הפגרה ה

תיאטרון הסתמנה באופק. במסדרונות ה בימה דיברו כבר על ביקורה של הגברת הזקנה. אלישבע קיחתה שלא ישבצו אותה במחזה. לא היה לה כל חשק לשחק אשה א', אשה ב' או אפילו אשה ג'. היא רצתה להקדים ולצאת עם בנה גיורא בן ה-12 לאילת, לשם היא נוסעת כשרק היא יכולה. בוקר אחד, כשירדה לחנות המכולת ב חלוק, שיער מתנפנף לכל עבר ופרצוף של בוקר, קיבלה הודעה דחופה שהיא חייבת להופיע מיד בתיאטרון. "חשבת שרק משהו" היא נזכרת, "אולי צריך להחליף מישור, אולי יש תלונה נגדי, אני יודעת... משום מה, חשבת שרק משהו לא טוב. כמו שהייתי - לקחתי מוגית והתייצבתי בתיאטרון בדפיקות לב. לפני שלמה-לה בר שביט, ושאלתי אותו מה קרה. תרגעני, הוא אמר, את צריכה לראות את מילוא". היה לא נעים. לא רק משום שהוא במאי גם כגבר. לא יכולתי לעמוד כך בפניו. רצתי אל אחת הפקידות, חטפתי ממנה שפתון, תיקנתי לו קצת את הפרצוף, הסתרתי ונכנסתי אליו ככה, עם החלוק, לחדר ועדת הרפרטואר. הוא אמר שפשוט רצה לרענן לעצמו את הזכרון. האם שיחקתי פעם תפקיד של זקנה? איך אני נראית באיפור של זקנה, וכולי. אחר כך, תודה, זה הכל...".

כעבור ימים מספר קיבלה הזמנה לבוא ל חזרה. זה, חשבה, סידרו אותי כבר. היא תהיה בכל זאת מוכרחה להיות אשה א', אשה ב' ו/או אשה ג'. מקלקלים לה את החופש. כמובן שהיא נדהמה כהונן, כשקראו בשמה, כממלאת תפקיד הגברת הזקנה.

★ ★ ★

רחב חידקה אוכל

את הצלחתה הגדולה בתפקיד זר קפת אלישבע לא מעט לחשובנו של מילוא, שהדריך אותה בהבנה, בסבלנות וב ביטחון. היו לה חששות בתחילה. היא פחדה שתכזיב, שלא תתגבר על התפקיד הקשה. שהיא אולי, בכל זאת, צעירה מדי. אולם מילוא הירבה לעבוד אתה, ערך לה חזרות אינדיבידואליות, לא נתן לה לחשוך כשהיה בלתי-מרוצה. "יש במאים שכופים עליך דבר רים, שאת חייבת לעשות אפילו אם לא נוח לך. כשאני אומרת לו שאני מרגישה ש משו מוזיקלי, יש לי איכשהו, איזושהי התנגדות - הוא מסביר לי עד שאני מבינה". מילוא ניסה, בתחילה, להביא אותה לידי כך שתדבר בקול חלוש ורועד כקנה. "עם הקול שלי? או בחרנו בדרך הקיצונית". תמיד היה לה קול מוזיארונוני כזה. עוד כשהיתה בת שבע ושיחקה בבית-הספר את תפקיד שומרה-חומה של יריחו, בהצגה על רחב הזונה ("זו שחילקה אוכל"). אלישבע היתה מרעימה בקולה האדיר: "לפתוח את השערים! לסגור את השערים!" תמיד שיחקה

אלי 7 תראו איזה טמבל הייתי כשהייתה בת שבע.

וסיפרתי למשפחה אצלה התגוררתי. הם פרצו בצחוק. מה? עם הפרצוף שלך את רוצה להיות שחקנית? עם ישבן כזה את רוצה לעלות על הבמה? הם הוציאו לי את הרוח מהמפרשים. לא הלכתי לבחינה. לא לקח לה זמן רב כדי להתגבר, להציטרף לסטודיה של המשמרת הצעירה של מפא"י. המדריכים היו מרדכי בן-זאב וזלמן לביוש. אלישבע מודה שהיתה התלמידה הפחות בולטת: היתה יושבת מן הצד, שר תקת כמו דג, ורועדת באטיודים.

★ ★ ★

נישואים כפולים

יא היתה בת 17 ("וחצי") כאשר נישאה. "נישאנו בחשאי, אצל רב פרטי ביפו. הורי התנגדו. אבל אני לא אוהבת שמאיימים עלי. אמרתי דוקא! החלטנו ש נתחתן בתאריך שקבענו לעצמנו. לחברה לא אמרנו כלום. יומיים לפני התאריך התחליתי, כדי שהם יחשבו שזה בגלל זה... רצנו אל רב פרטי, לקחנו כמה ברגשים מבתי-החרושת שבסביבה שישמשו לנו עדים, חברתי שמה עלי מטפחת-משי דקה שהחבר שלה הביא מהבריגדה. זו היתה ההינומה שלי. הרב התחייב לא למסור לדוד הקה"י לה משך חצי-שנה את הרישום שלנו. היה לנו כבר חור מוכן ומרוהט בקריית מטלון. המשכתי לגור אצל אותה משפחה והיינו נשואים רק בשבתות.

"כשמלאו לי 18, ערכנו חתונה גדולה ב חוד הקהילה. חשבנו, בתחילה, לגלות ל הורינו שאנו נשואים כבר, אולם לא עשינו זאת בגלל הוריו הדתיים של בעלי. מיד לאחר הטכס לקחנו מוגית ונסענו לרב ה יפואי, שילמנו לו כסף כדי שיבטל את ה נישואים ההם ויקרע את הכתובה...".

היא הפסיקה אז את פעילויותיה התיאטריות בגלל העוצר. היא היתה בת 19 וחצי כאשר נולד גיורא; בת עשרים כשבועה נפל בתרשיח במלחמת השחרור.

כדי למלא את החלל הריק שנוצר בחייה, נאחזה במשחק. הצטרפה לתיאטרון זירה שחוקם אז, עברה משם למסאטא, אף הר פיעה בשירה במועדון-לילה חיפאי לא-ביתר-סימפטי, כדי לשלם חובות. היא ה תה מפורסמת אז בסביבה יותר בגלל המכות שחילקה לזואבים מאשר בגלל שירתה. "עשיתי זאת יותר בשביל הכסף מאשר כדי להגן על כבודי". היא מתלוצצת. משם עברה למסכת של באריאורה, בו עבדה בשתי משמרות ("לא בשביל התלוצצות. בשביל הכסף"). היא נישאה שוב, התגרשה כעבור זמן קצר, עברה לאוהל, שם הופיעה בתפקיד קטן בחבורה של התזורה, ועבדה גם כרקדנית-טורית בהצגה.

לאחר מכן באה שורת תפקידי-אופי, של נשים זקנות בדיר קנוס ("הזמינו אותי להחליף את קסטלניץ שהלכה לעשות חשי מל... הייתי לא רעה. נשארתי. היא המ שיכה לעשות חשמל"). בהזדמן הוא ירוק, טוף העולם, דרך הסבק - עד אשר קיבלה את תפקיד מארגן היצאנית באלדוראדו.

"היתה לי הצלחה ענקית. יש לי שם רפ ליקה: אם יבוא אחד ויתן לי שבע (לירות) - אני לא רוצה! או כל הזמן הציעו לי מחירים מן האולם. פעם הלך אחרי אפילו מישור ברחוב והציע 50 לירות".

היא עברה באמצע ההצגה להבימה. משך חודשים היתה מחליפתה של בת-עמי, כשחל-תה, נסעה אלישבע עם התיאטרון לפריז כאשר חזר התיאטרון, הופיעה בתפקיד קטן בנשך הגנבים. הבמאי אנדרה ברוסק ראה אותה והציע לה את תפקיד רוזה ב הביצה - תפקיד שאהבה מאד. אחרי-כך באה שוב שורה של תפקידי זקנות בשש כנפיים

אופי היה השם הנרדף שלה על הבמה. מילאה תפקידי זקנות או פרוצות.

ד.ו.ב.ה.

הנדרשת ביותר בישראל

תשבץ העולם הזה: 1152

7		6	5	4	3	2	1
12	11		10			9	8
	15			14			13
			17		16		
22	21		20		19		18
		26	25		24	23	
	31	30		29			27
			34		33		32
				36		35	
41		40		39		38	37
			43				42
							45

מאונך: 2. מש-

פסן: 8. ח"כ ציר-

ניכללי: 10. מ-

גבורי אודיטיאה;

13. מקום ייצור

היינ; 14. הגבול

המערבי; 15. שבו-

עה; 16. הקלף;

17. החודש בו חל

פורים; 18. מט-

רה; 20. פלא;

21. כעת; 23.

קבוצת נחבי אבן

ונחשת; 25. אבי

מרים; 27. בירת

ליכטנשטיין; 29.

מרכז הדם; 30.

ביח"ר למכוניות;

32. תואר דיפלומ-

מטי; 34. מעוב-

די מיניסטריין ה-

חוף האמריקאי;

35. מושב בית-הדין הבינלאומי;

36. שרץ;

37. מנעול בטחון;

39. בלי;

40. מילת שאלה;

41. בן יעקב;

42. חיש;

43. מילת ברירה;

44. הקשב;

45. קרומית עור ליצירת צלילים.

מאונך: 1. חברת תעופה;

2. כפול;

3. תקופה; 4. מלט;

ללא ראשית; 5.

תושבי הארץ; 6. טעם,

בלי אמצע;

7. מבצר גבורה בימי בית שני;

8.

אמנות

תיאטרון

הביצוע יכול להיפגע

יד נשית עדינה הנחיתה השבוע סטירת לחי מאחורי הקלעים של תיאטרון הילדים תלון. מיד אחר-כך ניגש גבר מבוגר אל המוכה, הוסיף עוד מכה ללחיו. "אני ארצה אותו" איים מרסל רוזנר (35), בהצביעו על ישעיהו קולר (21), השחקן הראשי בהצגת שלגיה ושבועת הנמדים.

גם אשתו של רוזנר, הכוריאוגרפית של ההצגה, שהיתה הראשונה שהיכתה את קולר, לא איימה עליו. הגורם המיידי לתקרית: קולר איהר בשלוש דקות להצגה, בגלל שביתת המוניות, ששיחקה את התנועה בי מרכז תל-אביב (ראה במדינה). קולר, שהתפרסם לפני שנה וחצי כסרבוך מלחמה, לא הגיב. הוא המשיך להופיע בי הצגה, צילצל בהפסקה הראשונה למשטרה. "שיש" (מתחרו עם חיש) קולר האשים את בני-הזוג רוזנר בתקיפה.

אחד מצדדים — שני משמין. בכך היתה מסתיימת הפרשה בין קולר ורוזנר, האחר-אילבמה של התיאטרון. אולם להפ תעתם התקשר מנהל התיאטרון, הבמאי מנחם גולן, עם קולר, דרש כי יבטל את תלונה במשטרה. גולן נפגש עוד באותו ערב עם קולר. "אני אחזק ביוניכס", הבטיח, "בתנאי שתבטל את תביעתך במשטרה".

קולר הסכים העמיד תנאי משלו: רוזנר יתנצל על התנהגותו, יתרום 100 לירות ל"אילנשיל-פוליו" רוזנר סרב.

למחרת בבוקר חלה התפתחות מסתורית. קולר לא נשמע לדרישת גולן כי יבטל את תלונתו, פוטר על-ידי הבמאי עשר דקות לפני שהתיאטרון נסע להציג בחיפה. את תפקידו הראשי של קולר מילא פועל-במה. קולר החליט לצאת למלחמה נגד תלון. הוא אירגן את מרדכי שינגרסון ואשר ברג שטיין, שניהם בעלי תביעות משפטיות כספיות נגד גולן. הוא פנה גם למשרד ה"עבודה" טען שם כי גולן מעסיק את רוב הילדים בניגוד לחוק, לא משלם להם פרוטה. "משרד העבודה הבטיח להגיש תלונה נגד גולן", אמר קולר בגאווה. "אני אהיה העד הראשי".

גולן, בעל ההופעה הנאה, לא חשש. הוא היה משוכנע כי זרם המכתבים וגליהת-השור אול של הילדים שביקרו בהצגותיו יספיקו כדי לחסל את כל התלונות שהושמעו כלפיו. "תמיד, כשמישהו מצליח", הסביר גולן, "נמצא מישהו אחר שישמין". הוא אף טען כי אינו מפחד מבדיקות בעיתונות. "אחרי שרימון השמין אותי — הוא נסגר".

בכל זאת היה גולן מודאג השבוע. הביקורת האמנותית על תיאטרון תלון קטלה את מחזהו המסורס זייד קופרפילד. ומה שהיה איכפת לגולן יותר מן הרמה האמנותית של תלון: משרד החינוך עלול לבטל את השיחורר ממסביבולים, שהוענק לתלון רק לפני חצי-שנה. זה יכול היה לפגוע בנקודה הרגישה של גולן: הבינוס.

מאחורי הקלעים

וא לוקה

חידוש במינהגי הביקור בתיאטרון תבקש להנהיג הבימה בקרוב. בגלל המשתתפים הרבים (30) והסירבול הגדול בתנועה שבצגתו החדשה ביקור הגברת הזקנה, ינסה התיאטרון הלאומי לרכז ככל הפשר את הופעותיו בתל-אביב. הוא יפתח במערכת-תעמולה, שכונתה לשכנע את קהל המבקרים מערי-ההשדה והישובים הקטנים לראות את ההצגה בתל-אביב, לנסוע הביתה ברכבת חצות או בשרותי-אוטובוסים מאיר חרים. באולמה הרחב, תסביר הבימה מוצג המחזה בשלמות שאינה ניתנת במקומות אחרים בארץ. . . . **בינתיים עורכת** ה"בימה חזרות על שני מחזות חדשים: אחד מקורי (מרד אנשי הסתיו) הון בבעיית תע-סוקתם של אנשים זקנים, פרי עטו של ה"פקיד הממשלתי זאב בן-חיים; והשני מחזהו האוטוביוגרפי של יוג'ין אוניל, החטע ה"ארוך אל הילנה. אב, על אף השמועות ש"מחזה זה נועד להצגה משותפת של שחקני הבימה והקאמרי, נערכות החזרות בהשתתפות שחקני הבימה בלבד. . . . **אגב,** "סמבטיון" יערוך הצגה מיוחדת במוצאי יום הבחירות, אליה ייכנסו חניס עסקני הבחירות של המפלגות השונות. מדי חצי שעה גם יימסר לקהל על תוצאות ההצבעה בקלפיות השונות. . . . **סיסמה משדו** הציע שרגא פרידמן בביקור הגברת הזקנה, על משקל סיסמת מפא"י הגידו כן לזרן: "הגידו נא לוקנה".

לאחד, רחוב המדרגות ("הייתי אמה של פני גה פרח"), בליזיסטראטה שיחקה את תפקיד הספורטאי. "גמזו כתב עלי שאני הגבר היחיד בהצגה. עד היום אינני יודעת אם זו מחמאה או לא".

שלא כרוב השחקניות, אין אלישבע ("אלי") בת ה-31 חולמת על תפקיד גדול של מאהבת רומנטית ברפרטואר הקלאסי. היא שמחה שניתן לה לגחן. "אולי פעם, בעוד 20 שנה, הייתי רוצה לשחק את לידי מקבת. לא בוער לי יש לי זמן".

★ ★ ★

במקום כובע, צבע

לארי דא איכפת שהיא גדולה בכמה מספרים מן המידה האידיאלית. היא מסרבת לעבור דיאטות. "לא אוהבת להתענות. לא רואה כל סיבה לכך. לא הפרעו לי מעולם ואני משתגעת אחרי מאכלי בצק". היא עצלה מטבעה, אך חרצה במלאכת כפיים: אוהבת לעשות לחברותיה בובות, ולהלביש אותן תלבושות לאומיות; לפברק ריסים מלאכותיים ולחרוץ מתרונות; לבזבז כסף על דברים שאין לה כל צורך בהם; שונאת להיראות רצינית, ומחליפה את צבע שערותיה כל פעם שנדמה לה שיש לה דכאון נפשי קטן. "כמו אשה אחרת שרצה לקנות כובע", כעת היא בשלב בלונדי. היא מאחרת תמיד בצורה מחפירה, ומבזבזת הון תועפות על מוניות, משתגעת אחד רי פלמקו, נוכחת שאין היא נמשכת יותר אהור גברים אבהים ומכסיפים. "יש לי חשש שאני מפתחת טעם לצעירים מדי", אוהבת איתם עם חוש הומור ובלבי עניבות. הגיל היפה ביותר בחייה, הוא, לדעתה, גילה הנוכחי. "אני מסתכלת על זכרים ב"צורה יותר קלה. אני מרשה לעצמי לעשות דברים שלא הייתי עושה... אומרת מה שאני חושבת... יש לי יותר בטחון עצמי. בכל זאת עצוב קצת לחשוב שאני בת 31". היא אוהבת לראות סרטים בהצגה יומית. משתגעת אחרי מערכונים ובלשים ומתעבת מלודרמות. אנתוני קהן ויול ברינר עושים לה דברים. רוצה ללצח כל פעם שהיא רואה את אינגריד ברגמן, דבורה קר ומריה של ("שתפסקי פעם לצחוק מבעד לדמעות!"). אוהבת לעומת זאת את קתרין הפבורן ו"סימון סיניורה" ("זאת אשה!"). בריגיס באר"דו מתאמצת מדי, לדעתה, להיראות סקסית. והסיבה שהיא אוהבת את אהה גאודונר נובעת בעיקר מן הרכללות עליה. אלי, השלחה והנראית בוטחת בעצמה, וז"כרת בצחוק את המצב המביך ביותר ב"קריירה שלה: "היה זה כשנכנסתי להבימה. אני ידעתי שנכנסתי להבימה. הסדרנים לא או בערב באיתי באמצע ההצגה, לא-זוכרת-איו, כדי לראות את המערכה השנייה. רציתי לעלות ליציע. רדף אחרי סדרן אחד ושאל אותי: "מה את רוצה?" אמרתי: "לראות את המערך כה השניה". הוא אמר לי: "גברת, כאן לא שוק. צאי החוצה". יודעים מה שעשתה? היא יצאה.

בשיחה ידידותית עם הבמאי יוסף מילוא, בשנת הפסקה.

הכוכב

חליפות הריו
כיצד אינך
תאמן
ת"א שדר' מסד'יק 9
0161012 19 13 12

פקידים!
תלמידים!
סמורנמים!
גרשמו עוד היום לקורס ל-
קצרנות
עברית ו/או אנגלית
(שני חודשים, פעמים בשבוע)
ב.אולמן גרגי (GREGG)
המנהל: מ. ברקא (קמפיוסטי)
תל-אביב, רחוב גורדון 5.
ח צ ל ח ח פובסטת!

היא מסתירה אותו בכוכים של מכרה נטוש. מפקדי הס.ס. המקומיים מוצאים לנכון להקדיש את כל מרצם לחיפושים אחרי העריק. הם שולחים מרגל אל תוך מכרה הפחם, שנפצע בחילופי יריות עם העריק, מיצא את מותו בנסיון להמלט. אנשי הס.ס. מקיפים את המכרה, עורכים ציד אחרי העריק והחובשת שהחביאה אותו, הלכודים בתוך התעלות החשוכות. הרדיפה והמציוד מהיום את עיקרו של סרט זה.

ברנייט בארדו ב"השמן שבאשה" במקום סוסים ואקדחים — תצלומי עירום

סרטים

קורס שימושי לנערות

השמן שבאשה (צפון, תל-אביב: צר' פת). היתה תקופה בתולדותיה של הוליווד, ששום במאי לא היה מיכיה את יכולתו וכשרונו עד שלא ביים לפחות מערבון אחד. גם היום חוזרים טובי הבמאים ההוליוודיים לעסוק בסוג זה של סרטים, המכיל בקרבו את המוטיבים היסודיים של הקולנוע, בהם יכול כל במאי להוכיח את כוחו. לרוע המזל אין לצרפתים מערב פרוע. אין להם עיירות ספר גדושות סוסים ובוקרים, יצאניות אדומות שיער וטיפוסים המגלים מים את הטוב או הרע הקיצוני באופן כה בירי. אבל לצרפתים יש מה שאין לאמריקאים. יש להם את בריגיט בארדו. והם עושים בה ובאמצעותה את כל מה שבמאי הוליווד עושים באמצעות מערבוניהם. כשם שהמערבון הפך ל־סרט היסוד הקלאסי של הקולנוע האמריקאי, הופך כת בריגיט בארדו לאבן המסד הקלאסית של ה־קולנוע הצרפתי. וכמו שאין מערבון בלי יריות, בלי סוסים ובלי קטבים של אופי אנושי, כך אין גם סרט של ב.ב. בלי תצלומי עירום, רקודי סערה אירוטיים וחישוף עד תום של אופי נשי. **למיטה וחזרה**. ה־פעם עובר הטיפול בגברת ב.ב. לידיו של במאי מנוסה ומוכשר כמו ז'וליאן דוביבייה. הוא לקח את השדה הקטנה של הקולנוע הצרפתי לספרו, שם הוא שם אותה במרכז של קרנבלים צבעוניים, שרי רים ואין סוף של רקודים ספרדיים מרהיבים, והטיל עליה את התפקיד הרגיל — לצוד את לבו של הגבר. הוא הפעם ה־שחקן הספרדי אנטוניו וילאר, בתפקיד מנוגד השחרים ורודף הנשים.

מס' 1 של ספרד, שרי לו בקריצת עין כדי שיפיה ספרדיה תקפוץ אל מיטתו. את אותו הטכסס הפשוט הוא מנסה גם לגבי הגברת ב.ב., המופיעה בתלבושת צוענית זור, מציגה את עצמה בפניו כיצאנית מנוסה בעוד שלמעשה הצליחה לשמור על תואר הבתולה. היא מתגלה כבתו של סופר סלאבי גולה, החי בדוחק, הלומד רקודים ספרדיים ומתעלסת בחברתו של מדריך תיירים צרפתי. אולם למרבית ההפתעה אין ב.ב. קופצת כה מהר למיטתו של הגבר הכובש. היא מדגימה על הבד קורס שימושי לבנות ה־נעורים כיצד אפשר להפוך את ליל האהבה הראשון עם גבר מנוסה למשהו בלתי מושג. בכל האמצעים שבידה היא מעוררת את תשוקתו, חמתו וקנאתו של הגבר. היא מביאה אותו עד למיטתה, מסלקת אותו בטכסיס יעילים, היא משפילה את כבודו, הופכת אותו לכלבלב, חושפת את גופה בתצוגה לתיירים אמריקאים, בעוד שבפניו אינה מגלה יותר מפניה. ורק כאשר היא מצליחה להפוך את הגאה והאציל שבגברו ספרד, למטורף המשתולל בבתיקפה שאינו חס עוד על שמו וכבודו, היא נותנת לו את אותו הרבר שנושים אחרות נתנו לו תמורת קריצת עין. בעזרתו של דוביבייה, ב.ב. היא מצוינת.

ציד כמעמקי האדמה

העריק (ארמון-דויד, תל-אביב: פולניה) הוא חייל פולני משלוח, המשרת בשורות הוורמאכט הגרמני במלחמת העולם השנייה, מנסה להציל את עורו כאשר הנאצים נסוגים עד ורשה, עורק ומסתתר בעיירת כורים. הוא מוצא תווילה מקלט במרתפה של אלמנה זקנה, שבתה עובדת כחובשת במכרה הפחם המקומי. כל נסיגותיה של האלמנה למצוא לו מקלט בטוח יותר בעזרתם של שאר תושבי העיירה, נתקלים בסירוב מוחלט מתוך פחד. מתוך פחד גם היא, מעבירה בתה של האלמנה את העריק למקום מסתור טוב יותר — אל מעמקי מכרה הפחם, שם

מתחת לאדמה בתעלות הביוב של ורשה, שם ניסתה מחלקת לוחמי מחתרת פולניים לברוח מהנאצים. ב־האבדון היה סרט עמוק לא משום שצולם מתחת לקרקע. הוא היה סרט פאטליסטי ואנושי, שהסתתים באקורד מוזעזע ומייאש. יוצרו של העריק התחמק כמעט לגמרי מהענקת אילו שהן משמעותיות לעלילות סרטו. הוא אפילו אינו דן אם העריק, חייל פולני ששירת בצבא הגרמני, ראוי להצלה ולסיכון מצד התושבים הפולניים. הוא יצר סרט מתח, עמוס אפקטים של אימה וזעזוע ועודר כמעט כל סממנים אנושיים שהם מחוייבי המציאות בעלילה שכזאת. גיבורי הסרט, ה־נמלטים, נשארים בסופו של הסרט לגבי הצופה, כמו אותה חיה הנמלסת בגיוגול מידי ציידיה. שום הכרה של אישיותם ואפי, שום חרייה למתרחש בהם פנימה. מגוחכים בסרט זה הם הגרמנים, כולם בעלי פנים סלאביות טיפוסיות, שאפילו ה־שפה הגרמנית נשמעת עילגת בפיהם. אולם מבחינה טכנית, של צילום ועריכה, זהו סרט טוב למדי.

תדרוך

אלה הסרטים המוצגים בשבוע זה בערי הארץ אשר העולם הזה ממליץ לראותם:

- **בני טובים לאן?** (הוד, תל-אביב) ניתוח מזוהר של מרסל קארנה בגופו ונשי מתו של הדור הצרפתי האבוד.
- **אנו הנגבים** (מגדור, תל-אביב) סאטירה על פריצה מדעית של קופת פלדה, באחד הסרטים המשעשעים של השנה.
- **שאו שמה ברמה** (אורנע, ירו') שליט וירגיניה מקנה מגלמת דמות של חנה סנש בריטית.
- **זה סטראדה** (סטודיו, ירושלים) סרט המופת הקלאסי של פדריקו פליני. גיליטה מסינה.

הוא

לחם למען הצדק -

שחררו

אותו

מיאסר!

הצביעו "ס"

ליבור עוזי צפודאפריקה

אכתה קיין ארותי

הו! ולא לרחם על עורו של הטמבור.
"לשם שינוי לא איכפת לי ללכת פעם ל'
מסיבה סלונית ולרקוד מטאגנו ולא ועד'
רוק.
"אני קוראת הכל. את סנקא, טאגורי, רחל
ואת קרונין ואין ראגו. למדתי באלט במשך
ארבע שנים, ולעיתים, כשאמי מוכירה לי,
אני מנגנת על הספנתר.
"בכל מה שנוגע להתכתבות, אני ברר'
גית. עליו להיות עד גיל 25. הוא לא צריך
להיות אפולו. אבל צריך להיות לו חוש
הומור. עליו לדעת לכתוב מכתבים מעניי'
נים, וממש חובה עליו לאהוב טיולים, מה'
נות, פיקניקים וכדומה. לא שאני מתכוננת
להיות מכל זאת בחברתי. פשוט שיהיה לנו
תחביב משותף."

★ ★ ★
דירקרב למשמיצים
אני מוכנה להישבע שהטיפוס של (1133/)
1152, הוא (1152/134):
"אם כי אני מאמין שהמזל יאיר לי
פנים ויהיה לי הכבוד לזכות ולקבל מכתב
רציני תודות לפרסום שורותי אלה... הנה
אביתי לגסות, ולו פעם אחת, ולהיכלל בין
דורשי שלומך וטובתך כל הימים."

...כיליד העיר העברית הראשונה וה'
מוכן לדו-קרב עם כל המלצין עליה ומש'
מיצה — שקיבצה בתוכה עליות רבות —
אהיה גם אני נאמן למסורת ולא אעמוד על
כך שהכותבת אלי חיה דווקא צברית. היות
ואני מבקש חברה לעט, ראיתי מחובתי לי
ציין שעטי שלי חולפת לעתים קרובות מעל
דפי העתונות הצהובה של כבוד ראש ה'
ממשלה שלנו."

למה יכול היה להתכוון? מכל מקום, שוו'
צר אחד, שעושה דברים בעתונות צהובה
של ראשי ממשלות: הגיעה העת שתדע שעט'
הוא זכר.

טפסעשרה על הגורל

בחיי שזה נכון מה שאמשלי אומרת שאם
הצרות באות אז זה בצירותות. את שמת לב
שמה שנה בלי מזל זו היתה? אני גורא
שמה שהיה כבר עברה, אבל הם מסכנים,
שם בהוליווד, יש להם עוד כמה חודשים
עד שזה ייגמר שם. ראתי כבר שזה כוזב?
קודם את טיירון פואר, ואחר-כך פול דוג'
לאט לאט הוא כל כך גורא חשוב, ואחר'
כך מאירו לנצה, קיי קנדאל, ועכשיו אירול
פלין בחיי שהיה לי חבל גורא כשקראתי את
זה בעולם הקולנוע. בדיוק באמצע שהתחיל
עם הבכרלי אדלנד הזוהי אני באמת אל
תגידי לי שאת לא יודעת אפשר להתפוצץ
ממך אני לא יודעת באמת למה אני מדברת
אתך. היא היתה החתיכה שלו והיא היתה
בת 16 והוא בן 50. ככה זה מודרני עכשיו
יש כתבו ספר כזה ששמו גוליטה ושם
יש מבוגר אחד שאוהב לידות אז כבר לא
מתביישים. מה, יש באמת בנות בגיל
הזה שיש להן כל הגוף והנשמה של אשה
הנה תראי אותי. אבא של רותי הוא נחמד
גורא, את יודעת?

וקיי קנדאל היא נהדרת ראתי אותה ב'
אסתר? כל כך מצחיקה גורא עצוב שהיא
מתה היא לא היתה כל כך זקנה דחקא רק
בת 32 היה לה סרטן. אף אחד לא אמר לה
את זה קראתי את זה והיא לא ידעה שהיא
הולכת למות אני מתה כבר לראות את ה'
סרט האחרון שלה. אפשר לחשוב שהחיים
שלהם בהוליווד הם כל כך נוצצים אבל זה
לא נכון מתים גם שם.

ותראי מה קרה לדבי הכל בעד אדי. מצ'
או אותה באיזה מקום כזהו מין ששם ה'
חתיכות ורקורת בעד כסף אבל היא לא עש'
תה את זה בעד הכסף כי יש לה כסף היא
פשוט אומללה ולא מבינים אותה אז היא
בטח לא ידעה מה שהיא עושה כמו רוזאנה
בחייה הכפולים. אני אומרת לך לפעמים ה'
כל פתאום כל כך נמאס אני לא מבינה ב'
פוליטיקה אבל אולי יכולים להסביר לי
למה כרתו כמעט את כל העצים בבוסתן?

חזויותי הרבים, וכמובן — את שפע נס'
"וני."

★ ★ ★
גם להיפך
באמת שהן (1152/129) יכולות להתכתב
על הכל, החל מפוליטיקה וכלה בגיאוגר. גם
להיפך. מה, אתם חושבים שלא? רק ש'
יימצאו שני בחורים בני 20 ומעלה. הם דו-'
קא לא מוכרחים להוראות כל כך כמו רוק'
האדסון. אבל שיהיה להם המון שכל והמון
הומור ושיהיו גבוהים. כי הן גורא מערי'
כות את זה. הן בנות 18.
כמה היתם נותנים להן?

★ ★ ★
בדרך לבתיים
אחת שהיא שחרחרות וגרה בסביבת ה'
תחנה לבתיים, עשתה דברים ל- (1152/130)
הרואה אותה מדי יום כשהוא נוסע לבתיים.
הוא גר שם. הוא מת להתכתב איתה.

★ ★ ★
אוי לעיסה!

שלושתן (1152/131) בגורות תיכון דתי'
בסביבות 19, והן רוצות — מה יש? —
להתכתב עם שלושה בחורים דתיים. ואם
אין הן מרבות לכתוב על עצמן הרי זה כ'
דבריהן: "אוי לעיסה אשר הנחתום הוא ה'
מעיד עליה." חוץ מזה קצר המצע מהשתרע.

★ ★ ★
הזמן יעשה את שלו

(1152/132), המסיים עתה את שרותו ה'
צבאי, בטוח שמה שלא יעשו מכתביו, יעשה
הזמן, אם הנערה שתכתוב אליו היא בת 17,
יורשמית ובעלת גובה בינוני. אם יש לה
חברה, שלא תחשוש. "לשתיהן אדאג", הוא
פוסק, ולכי תתחנכי אתן.

★ ★ ★
פנקא ורחל

גראית קצת שונה, בת 16 זו (1152/133):
"אני בת 16. צבע עיני ושערוני:
חום. גובהי הוא 163 ס"מ, משקלי הוא 52
ק"ג. אני אוהבת לשחות, כדורגל, וטיולים.
אני אוהבת לשבת מסביב למדורה ולשיר
שירים עצובים, או לרקוד ריקודים במעגל
משולש, או לשיר, או יותר נכון לצרור
שיריים בעלי קצב מהיר, לקרוא מדי פעם

נערת השבוע

הדבר הבולט ביותר
במראה של חנה רייז
בת 20, פרט לקומ'
תה הגבוהה — הוא
קווצות השיער האפור
בשערה השחור מאד.
היא מסרבת לצבוע
אותן והיא צודקת ב'
החלט. זה משהו הסון
אני לא יודעתמה.
חנה, עיניכם הרו'
אות, היא דוגמנית, ו'
היא עובדת כדוגמנית
ופקידה באלג'ית, בית'
החרושת לטריגים, ו'
פירושו של דבר הוא
שאם היא מופיעה ב'
תוצנת אופנה — אסור
לה ללבוש טריגים מ'
בית-חרושת אחר.
היא אדיבה ונעימה
ומדברת בקול רך ושי'
קט, כשענייה השחור
רות מסתכלות בך ב'
רצינות. היא אוהבת
בגדים וצבעים דיסקרטיים, ספורטיביים בעי'
קר. אולם אין היא צריכה להימנע מלנועול
נעליים גבוהות עקב, בעייתן של נערות
גבוהות רבות. חברה גבוה בהרבה ממנה.

אוקיי, אוקיי: "...אני מסכים בהחלט
לדעתך על מחפשי הנערות האבודות. אני
מרגיש צורך כפול ומכופל להתנצל לפניך
על העובדה שאני פונה אליך בבקשה מסוג
זה בדיוק. אני נזקק לך, לא משום שלא היה
לי דם או רעיון כיצד לפנות לנערה באוטר'
בוס, אלא גרוע מזה: התרשמתי מנערה,
התבוננתי בה כל עת הנסיעה, ניסיתי לנחש
את אופייה ואישיותה, ללא כל כוונה להכיר'
רה. מנוי וגמור עמי מזה זמן להתמסר ל'
אורח חיי המתוכנן, מבלי להסתכן בהיכר'
יות עם נערות שאפשר לזכור גם בבוקר.
בקיזור — עלי להתוודות על ההפרעות, דבר
גרוע מחוסר-דם בדרך גבר בעלמה. עיניה
של הנערה רדפו אותי כל השבת, וממשי'
כות לעשות לי דברים גם עתה. החלטתי ש'
אני מוכרח לכצאה.

"אהיה אסיר תודה אם תואילי לפרסם
קריאה קצרה במדורך אל אותה נערה. המ'
בקש: צעיר בחולצה משובצת, שעלה ליד
זכרון-יעקב לישיר שהגיע לחיפה ביום ו',
ה'16.10, בשעה 12.15. הוא עמד ליד הנהג,
והתבונן בנערה שחרחרות דק-גזורה, שלב'
שה חולצה ירוקה חסרת שרולים, מכנסים
חומים וסנדלים, ענדה טבעת נחש מוכספת
ונשאה תיק אפור-בזי ותבילה בשקית נייר
גדולה. היא הרגישה במבטי, אם תתקשר אתי
הנערה, אני מקוה שתמצא בי צעיר משכיל
ומעניין, וידיד נאמן... נסי לפרסם בהקדם
האפשרי, שכן היא עלולה לשכוח את אותם
הרגעים, למרות שהרגשתי שנוכחותי חדרה
להכרתה במשך מרבית הנסיעה." את רוצה
לומר לי שאת באמת זוכרת? אם כן, כתבי
אל אהוד בן-מאיר, תד. 5255, חיפה.

★ ★ ★
כמו חניבעה, בערך

הוא יותר מדי טוב, (1152/128), כדי ל'
היות אמיתי:
"...העובדה המשמחת הנותנת זכות'
קדימה לבחורים ב'
עלי הדם השולחים
תמונה, הניעה אף
אותי לעשות ביצוע
זה. כל דמיון ביני
לבין: אפיפורה, ער'
רדין נוסרינוני או
רופא — הינו מקרי
בהחלט.

תמונה זו צולמה
בשעת מסעי האחרון
לאירופה, וזוהי, אי'
פוא, הסיבה לכך שאני נמצא בתוך מיטב
הלבוש המודרני, המגוון והקודר. כפי ש'
ציין, אני חוזר כמסע מפואר מלא רשמים
מאירופה.

"היה זה, בין היתר, מסע כיבושים —
להבדיל מכיבושי חניבעל ואלכסנדר הגדול
— של "מוצרים" שונים. צרתי הצלחה
מלאה כסוחר יבואן-יצואן. הצלחה זהה
קצתית אף בסחרה שונה, אשר נפלה לידי
כפרי בשל, לאחר שנעצתי את עיני החוד'
רות באותן בעלות עור הקטיפה, המהלכות
על שתי רגליהן המחוטבות, ומגודדות ב'
עכויות כמנהג הברווזים.

"לאור נסיוני הנל, יורשה לי לעמוד על
ההבדל הרב שבין הבחורות הישראליות ל'
בנות מינן בחוץ-לארץ.

"במידה והנערה הישראלית פוגשת ברחוב
ברנש המנסה לדובבה, מיד מצליפה היא
בו למבט שטני, מרימה את אפה לגובה מצ'
חה, מסובבת את ראשה ב-180 מעלות ומת'
רחקת במהירות כמו ממגיפה מאותו ברנש
אשר נצרב ככלימתה, אף במידה והנל' פנה
אלה באריות עז-למנ' לקבל תשובה לשא'
לה הגיונית ומוסרית.

"הנערה הישראלית מוכנה, איפוא, לקשור
היכרות אך ורק באופן רשמי, כתוצאה מ'
בטיבה, משפחה, מכר משותף וכו'. נערות
ח"ל, מאידך, ואינני מתכוון לנערות זולות
— אינן רואות כל רע או פתיחות בכבוד,
בקשירת היכרות: בקפה, בקולנוע, במסעדה.
ובמידה ותנסה לדובבן ברחוב, הרי שאף
היפות שבהן תשאנה את כבודן במקומו
מונה, ותענינה לך באדיבות ובמתינות. כי
מידה ומצאת חן בעיניהן, הרי שאף תרחיק
לכת.

"עתה, לאחר שחזרתי, נתון אני שוב ל'
חסדן ולשבטן של בנות ישראל.

"מקצועי המשגשג נוטל ממני את מירב
זמני. ברם, אני תקוה שאמצא אף זמן בכ'
די להכיר מספר בחורות נחמדות שגילן יש'
חרע בין 20-40. לאותן נחמדות אבטיה, כי
לא ישתעממו בחברתי. יתר-על-כן, אחלק
אתן בצורה המעניינת ביותר את רשמי ו'

★ ★ ★
דוגמה חינה

בנוה-יצדק, הופיעה על לוח המודעות
המקומי ההודעה הבאה: "טיפוס חביב
בן 51, בעל חסרונות של משה שרת והשר'
כלה תיכונית, מחפש אשה בעלת נטיות
מוסיקליות. הכסף אינו חשוב."

★ ★ ★
מדיחה, טעות

בזרואיב, עצר סמל משטרה לבושי'
אזרחית כיום מועד שהעז לשלוח את
ידו לכיסו.

★ ★ ★
סינימה בלאש!

בארשבע, הציגה מועצת הפועלים
סרט-חינם בערב בו נאם במקום מנחם
בגין, מנהיג תנועת החרות.

★ ★ ★
המעם המוב

בזר, נתפס תייר מפרס, שניסה להבי'
רית מקלטי-טוניסטיור בהסוואה של
חפסיות ביסקויט.

★ ★ ★
מים, מים בששון!

בזרואיב, במועדון הקיצי תל-אביב
הקטנה, מיהרו עובדי הבאר לפקוק את
בקבוקי המשקאות שבמקום בעת שהחל ל'
רדת גשם.

★ ★ ★
העיקר הבריאות

בזרמתיגן, בלעה שושנה לוי מחט ל'
הוצאת עצבי-שיניים, בעת טיפול ב'
שיניה.

★ ★ ★
אהוב המלאכה ושנא הרבנות

בחיפה, זיף רחק בן 30 תעודת נשוי'
אין, נעצר לאחר שהתברר כי במקום
"רבנות הצפון" חרט בחותמת המזויפת
"רבניא הצפון".

★ ★ ★
ריב כיסאות

בבני-ברק, הכינו אנשי מפא"י מבעוד
יום ספסלים לנאומו של אבא אבן, מי'
הרו לסלק אותם לכשהתברר להם כי באותו
מקום עומד לנאום, בערב קודם לכן, מנחם
בגין.

★ ★ ★
סוף טוב — הכל טוב

בזר, שכח עבדאללה טארטור תיק ובו
3000 ל"י על גגה של משאית, הועיק
את המטרה. שמצאה את הכסף ליד הר'
טוב, על גג המשאית שהיתה בדרכה לירוש'
שלים.

★ ★ ★
בני-מוכים

בארון, ליכטנשטיין, נערה העידת פיס'
גה בין ארבע המדינות הועירות ב'
יותר באירופה — ליכטנשטיין, אנדורה, מר'
נאקו וסאן-מארינו.

אזרח!

קרא בעיון את השאלות שלפניך. השב-נא עליהן ב"כן" או "לא". לאחר שתשיב עליהן במצפונך — סכם את התוצאות. הן תדרכנה אותך למי לתת את קולך ביום ג' הבא — ב-3 בנובמבר.

הנכון הוא	—	כִּי יסוד היסודות של כל משטר דמוקרטי הוא חלופי שלטון	כן — לא
הנכון הוא	—	כִּי מפא"י שלטת בישוב ובמדינה. זה 30 שנה?	כן — לא
הנכון הוא	—	כִּי שלטון מפא"י הסתאב זה מזמן וכי סימני ההיכר שלו הם: התנשאות ושחצנות, זריעת שנאה וכפית-מצפון. הפלית יריבים והעדפת אנ"ש, מעילות ושחיתות?	כן — לא
הנכון הוא	—	כִּי מפא"י ניצלה עד תום את הכלים הממלכתיים שבידה, ואת מקורותיה הכספיים של המדינה, כדי להקים לעצמה מעצמה פיננסית, המשתמטת מתשלום מסים?	כן — לא
הנכון הוא	—	כִּי הציונים הכלליים ואחדות-העבודה, מפ"ם, המפלגות הדתיות-פוליטיות והפרוגרסיבים הוכיחו במשך כל שנות קיום המדינה, כי אין הן אלא גרורות מפא"י ושותפיה?	כן — לא
הנכון הוא	—	כִּי המפלגה היחידה המסוגלת בכוח תכניתה, בכושר מנהיגותה, בתוקף עקביות דרכה, לשנות את המשטר מיסודו — היא תנועת החרות?	כן — לא
הנכון הוא	—	כִּי מאז קום המדינה מלאה תנועת החרות וסיעתה בכנסת את תפקיד האופוזיציה הראשית — מתוך נאמנות, אחריות צבורית וכלא רחץ?	כן — לא
הנכון הוא	—	כִּי בכל מקום בו נקראו נציגי תנועת החרות למלא תפקידי בצוע, כגון בהנהלות עיריות ומועצות מקומיות, גילו יכולת תכנון ובצוע, שרתו את האזרח ללא הפליה, ביושר ובנקיון-כפים?	כן — לא
הנכון הוא	—	כִּי הגיעה השעה להעביר את מפא"י לאופוזיציה, בין היתר למען תוכיח במעמד זה כי אמנם נאמנה היא לעקרונות הדמוקרטיה וכי אמנם פטריוטית היא, גם כשאין רוח מפלגתי ואישי בצידם?	כן — לא
הנכון הוא	—	כִּי לאחר כשלונותיה של מפא"י והסתאבותה, מחייבת טובת המדינה והאומה לתת בידי האלטרנטיבה היחידה — לתנועת החרות — להוכיח את נכונות תכניתה ואת יכולתה להגשימה?	כן — לא

את תשובתך תן ב-3 בנובמבר — הצבע